

V-156
CH

K0001533410

F.A. 131.

R. 137372

1. lamina, portada, 107 pp., 1 h bl.,
1 lamina, portada, 71 pp.

R.C.

UNED

UNED

NUGÆ VENALES

UNED

ALFONSO VENTURA

R. 137372

NUGÆ VENALES,

SIVE

THESAURUS

RIDENDI & JOCANDI.

A.D.

Gravissimos Severissi-

mosque Viros,

PATRES MELANCHOLICORUM

Conscriptos.

ANNO 1681.

Prostant apud NEMINEM; sed tamen
UBIQUE.

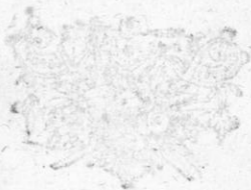
Huic Editioni accessere,

I. Pugna Porcorum.

II. Crepundia Poëtica.

Misce stultitiam consiliis brevem.

Horat.

PRÆFATIO.

Festive Lector,

Semper *jocari, stultorum nunquam
resui operam dare, non minus fa-
tuorum hominum est: ut pote qui
id quod sibi proprium est, faciunt
quasi minime proprium. Si enim
homo rationalis, etiam risibilis est. Atque hoc
est, quod homini proprium, & quidem quarto
modo, appellant cum ratione differentes Logi-
ci. Ex hic autem modum tenere, sapientis est.*

Omne tulit punctum, qui miscuituti-
le dulci,

*Horatius ait, & omnium calculo approbatur.
Quomodo autem illud fieri possit, haud facile
explicatis est. Ego, qui tamen unicuique li-
berum suum iudicium relinquo, non sic severo
studio inbandum existimo, ut propterea om-
nis risibilitas, proinde humanitas, tollatur,
exuatur; neque sic risui operam dandam puto,
ut ea de causa omnis severitas, omnis aut ori-
tas exulet, atque ita fieri potes, ut*

Sic

P R Æ F A T I O .

Sit modus in rebus , sint certi denique
fines.

Quos ultra citroque nequit consistere
rectum.

*Cujus modi tanto major habenda ratio est,
quanto major utilitatis. Est enim id, ut iterum
hoc dicam, optimum utilissimumque, seriis fe-
stiva miscere. Quod ut majori cum delectatio-
ne facere possis, quisquis es, Lector, visum fuit
hæc Ridicularia elegantissima simul cum aliis
festivis opusculis recudere, risuique promo-
vendo iterare. Tu interim*

His utere, Lector amice;

Quæ bona sunt, lauda; falsa refelle: vale

Que

Quænam in mundo admiranda?

R E S P.

Quod omnes cornices sint nigræ: quod ratti æque citò currant ac mures: quod canes ossa arrodant & deglutiant: quod rusticus armaturam induat, galeam capiti imponat, hastam arripiat ad defendendum pullos gallinaceos, cum singulis diebus tam diligenter observentur à vulpium orphanis. Mirabile quod feles nequam post cœnam, densis existentibus tenebris, sine lumine, sine gladio, sine pileo, nudis auribus pedibusque, absque crepidis calopodiisque audeant aggredi ingentem exercitum honestorum murium & glirium, Mirabilius quod hiems nunquam ita caleat sicuti æstas: uti legitur apud Quinquarillam, sine perspicillo in libro per omnia albo, in illis verbis *pata, pata, pon.* Mirabilissimum omnes fœ minas hoc vitio laborare, ut per unum idemque foramen mingant & cacent, cum (scilicet) latrina podicem obverterint.

Quid est scho^lasticus;

R. Est filius patris sui, frater fororis, nepos

A

pos avunculi , doctor omnium , præsertim in naturalibus : utpote qui se libenter adjungit puellis , quæ ex simplicitate caseum feli custodiendum commiserunt. Summa summarum studiosus melius loquitur furno , etiamsi os ejus non ita large pateat ; profert aurea verba , etiamsi rostrum ipsius non sit flavum.

Notis commoda quænam ?

R E S P.

1. Nocte conficiuntur homines. 2. Nocte amatores amasias suas adeunt , & cum iis fabulantur. 3. Nocte Cosmographi , Astrologi , Philosophi contemplantur planetas. 4. Nocte ebrii sine scandalo sese inebriant & planetas (hem patinas dicere volui) perscrutantur. 5. Nox arridet Magis , quo liberius suam magiam exercent ; placet furibus ut tutius furentur ; meretricibus ut delectabilius coeant. Breviter (ut 600. literis dicam) nox confert dulcem quietem , & inducit oblivionem omnium malorum. Certe si nox non esset , multi artifices se perditum irent : qui candelabra , & candelas conficiunt , quam re compararent sibi victum ? Lenones honesti quomode sese sustentarent. Magni mercatores sulphuratorum mendicarent ; quid enim opus esset sulphuratis , si non essent candelæ ; quid candelæ sine nocte ? *Object.* Luna est candelâ naturalis , ergo non opus est candelis artificiosis ? R. 1. Luna non semper luçet , & tunc
ho-

homines instar glirium stertere cogerentur.
 2. Est quidem Luna candela naturalis lucens noctuis & vespertilionibus, non & hominibus, multo minus furibus.

Mulier quanam pudibunda.

R. Quæ tegit faciem cum indusio suo.

Quibus sibi Sapiens homo debet cavere?

R. E. S. P.

1. A zelo amantium. 2. A rapina militum. 3. A penna notariorum. 4. A subtili practicâ procuratorum. 5. A mercatoribus non dantibus mutuò. Contrà non renuet prandere cum Abbatibus; coenari cum Advocatis; jentaculum fumere cum commissariis aliisque magnatibus; celebrabit pascha in ædibus suis, at quadragesimum ubique. Præceptores nostri sic nos instruere solebant: Quinque hominum genera frequentant nundinas, 1. emptores, 2. venditores, 3. spectatores, 4. ii qui spectatum veniunt, 5. trium literarum homines, vulgò crumenifecæ, ab hoc quinto hominum genere, discipuli, vobis cavete.

Cur odium Vatinianum inter Monachos & Canonicos?

R. Quia monachis ova, Canonicis gallinæ in deliciis sunt. Monachi accusant Canonicos, quod gallinas devorent, quæ illis ova esculentata parere possunt; contra Canonici accusant Monachos, quod ova comedant, è quibus

A 2

pul-

pulli gallinacei (cibus Canoniorum) excu-
duntur. Iudex & Scabini fic responderunt;
Monachorum rationibus perpenſis illis aſſen-
timur: ſed perpenſis rationibus Canoniorum
& illis aſſentimur, itaque neutra pars cauſa ce-
cidit. Monachorum una ratio eſt è millibus
petita, quia poſſunt eſſe gallinæ abſque ovis
nam Deus in prima creatione creavit gallinas
cum nullum eſſet ovum. Contra Canonici aſ-
ſerunt Deum gallinas non ex nihilo creaviſſe,
ſed ex materiâ quâdam confuſa, quam Judæi
zohu vabohu, poëtæ *chaos* nominant. 2. arcte
accurateque tenent, gallinas poſſe produci
etiam non exiſtentibus gallinis: idque probant
experienciâ. Nam cives in Alcair urbe Tur-
cicâ, in furnis ſuis calidis ex ovis pullos exili-
re faciunt: itaque *adhuc ſub iudice lis eſt*, quis
victor, quis victus, dubitatur.

Femina formidoloſa quanam?

R. Quæ caudam intra crura deponit.

Homo cujus partis orationis eſt?

R. Participii partis: quia partem capit ab
omni animalium genere. Sic multis *ſtru-
zhiocameli* ventriculus eſt, qui duriffima con-
coquere poſſunt; aliis adest cor *Leonis*, in
quorum numero ſunt milites quidam; plures
canis natura gaudent; quam plurimi ſuis, om-
nia promiſcûe devorantes; infiniti *Aſini* com-
plexione delectantur, à Gallis dicti, *Aſnes à
cortes oreillas*.

Quomodo

3.
Quotuplices sunt crepitus ventris?

R. Sunt multiplices. Tormentarii horrendos edunt sonitus, domicella crepitus suos premunt intra nates, exilesque fonos emittunt; crepitus apothecariorum nihil aliud redolent, quam vinum aromatites, vel anisum conditum: aromatarii nil nisi zingiber in podice habent; procuratores articulant suos crepitus, sicuti causam alicujus processus; advocati (quos auri sacra fames exagitat) nil nisi aurum tonant in suas braccas, experiemini, & proculdubio invenietis aliquid merdæ.

Fœmina audax quænam?

R. Quæ duos homines per unum foramen expectat.

Quid est Rusticus?

R. Liberalis est, ut dives avarus; delectabilis, ut stercus saccharatum; syncerus, ut miles tempore belli apud pulchram fœminam; amabilis ut podagricus; albus ut civis ex Æthiopia, civilis ut rusticus Montenſis. Breviter, Dominus rusticus (cui Deus largiatur vitam donec moriatur) est pulchrior monacho sine cappa, mendico sine scutella, advocato sine codice & decretalibus. ebrius sine cantharo Dominus rusticus est insignis & generosus miles, qui uno oculo torvo tremorem incuteret integro exercitui muscarum, imo scarabæorum: in illius honorem sequens carmen pono,

*Rustica gens est optima flens, sed pessima gaudens;
Ungentem pungit, pungentem rusticus ungit.*

Quosnam usus præstat charta?

R E S P.

1. Ut nates mundemus, alioqui digitis illas tergere oporteret. 2. Memoria optimorum librorum chartâ reservatur: hinc extat Ovidius de amoribus, speculum ululæ, quatuor filii Aymonis, &c. probati authores, qui ex incendio Trojæ reservati sunt. 3. Literæ amatorix ad amasiam chartâ transmittuntur. Quid historiographi, poëtæ, oratores essent sine charta? sine gramine campus, & sine crine caput.

Fœmina meticulosa quœnam?

R. Quæ non audet dormire sine viris.

Quis sagittarius collimat ad pedes, & tangit nares?

*Crepitus ventris Germani sic efferunt;
Der unghewisse Schutz binn ich ghenannt,
In allen Landen sehr woll bekannt,
Ich ziel dir nach d'versch, und tref dir die Nasz,
Kanslu es mir sagen, du bist ein Basz.*

Bona Eunuchorum quœnam?

R E S P.

1. Sunt immunes à carnalibus voluptatibus, quibus homines brutorum more agitantur, & quasi in furorem præcipitantur. 2. Moriuntur in suo individuo, sicuti phœnix, avis nobillissima. 3. Habent vocem exilem & musicalem.

ficalem. 4. Præficiuntur gynæceis imperatorum, Regum, Principum, &c.

Quatuor occidunt hominem ante tempus,

Uxor formosa, tristis familia, immoderatus
cibus ac potus, aër corruptas.

Vinum à quibus in pretio habitum fuit?

Romani authorem vini tam magni fecerunt, ut eum inter Deos ponerent; Græci in vino veritatem esse dixerunt, ideo Bacchus pingitur nudus & juvenis: quippe qui sine malitia & fraude veritatem aperit. Hippocrates & Galenus asserunt vinum esse medicamentum præstantissimum. confortat enim & calefacit nervos frigidos; purgat melancholiam; provocat urinam; calefacit stomachum; sistit vomitum, & animat homines ad actus heroicos.

Cura asinis sese mutuo fricare licet?

Hoc privilegium omnibus asinis & quadrupedibus & bipedibus concessum, se mutuo scabere, quia genealogiam suam ducunt à tritavo illius asini, cujus maxillâ Cain occidit fratrem suum Abelem.

Quis usus raparum & brassicæ capitatæ?

R. Sunt optima medicamenta pro ægrotis. nam mollificant merdam. Decoctio earum pellit cholicam ventosam, quæ sese exferit per posticum, & sensum odoris vellicat fœtore maligno

Quid est homo sine barbâ?

R. Piscis sine squammis, ursus sine crine, foemina sine pilis, canis sine cauda.

Mulier nause abundans quænam?

R. Quæ nihil appetit, nisi jure perfusum.

Avarus cui similis?

R. Est similis porco nam nemini prodest, nisi post mortem. Sed invidus, neque post mortem quicquam utilitatis adfert, & in vitâ suâ valde parum.

Crepitus ventris est ne corporale quid?

R. Ita: probatur sic; ratio corporis organici consistit in subtilitate sensuum. Atqui nihil æque sensibile est ac crepitus. Ergo crepitus est corpus organicum. 2. Ecce alla ratio deprompta ex profunditate meæ braccæ: Ea omnia quæ constant ex quatuor elementis sunt corporea. Sed crepitus sunt compositi ex quatuor elementis. Ergo (*Minorem probo*) quia crepitus sunt ficci, humidi, frigidi & calidi. fac periculum victo dabis manus. Quam pulcrum est philosophiæ operam dedisse! ubique enim locorum nobis adjumento est. 3. Quæ suas habent dimensiones, longitudinem, latitudinem & profunditatem corporea sunt. Ergo crepitus sunt corporei. Quia quidam crepitus magni, quidam longi, quidam breves, quidam curti, quidam obliqui, quidam largi; secundum magnitudinem foraminis.

Ceci

Cæci quibus rebus minime indigent?

R. Candela & perspicillo, juxta illud:
*Was bath Kertz oder Brill,
Wan die Eul nicht sehen will.*

Quid remedii pro odoratus amissione?

R. Recipe medicamentum quod in officinis vocatur *Diamerdis*.

Papirus, unde denominationem habeat?

R. A priapo, Deo, inter Gentes & amatores, satis noto: anagrammatizet quis voculas *Priapus* & *Papirus* inveniet easdem literas. Ideo autem à *Priapo* *Papirus*, quia eo amatores utuntur, dum ad amafias suas literas transportandas curant.

Quibus in locis publice licet loculos exhaurire?

R. 1. In Ganea. 2. In Caupona. 3. In sphæristerio.

Coitus quid efficit?

R. Efficit largam, parvam, curtam & magnam amicitiam.

Crepitus ventris est ne spiritualis?

R. Ita probatur sic: 1. Quæ invisibilia sunt, spiritualia sunt. Atqui crepitus sunt invisibiles. Ergo spirituales sunt: minorem probo, dum vos oro ut insignem crepitum emittatis, mihi que indicatis ejus coloris sit, vel metimini mihi ulnam unam, sicuti metiri sol & pannus, & vobis, ut in concursu lampada tradam. 2. Quæ habent agilitatem

A 5

tem

+solet

tem, ut nullus hominum possit eorum ictus evitare sunt spiritualia Sed tales sunt crepitus. Ergo, &c. His adde, etiamsi crepitus proveniunt ex spelunca. & nascantur sine visu, sicuti talpæ, attamen non sunt palpabiles, sicuti tenebræ Ægyptiorum. Ergo, &c. 3. Fides ex auditu est. Crepitus sunt ex auditu & odoratu. Ergo crepitus spirituales sunt.

Fœmina superba quœnam.

R. Quæ tantum magnos intuetur.

Pblegmaticis & pulmoniacis quomodo succurrendum?

R. Clystere auriculari, seu in aures injecto, quo cerebrum eorum purgetur à pituitosis & biliosis humoribus. Hoc medicamentum heri vesper (nolo enim numerare, menses septimanas & dies) inveni in aliquo libro impresso triginta annis ante mundi creationem. In quo etiam libro inveni medicamentum ex helleboro albo confectum, quo sumpto Lens abortiit & pediculus sternutavit. O quam pulchrum est, esse medicum! etiamsi nasum stercorei admovere debeat: quid tum postea? ex re quâlibet bonus odor lucri: licet sterces & urina sint medicorum fercula prima, non curo; modo mea bursa semper sit gravis iacobitis; modò meum armamentarium semper probè sit instructum [si non pistolis saltem] pistolettis; sit interim (per
me

me licet) medicorum *recipe, decipe.*

Quodnam est præsentissimum remedium colicæ?

R. Occludere os, aperire nates. Agimus vobis gratias Reverendi Doctores & ingratitude osculamur manus vestras, vos in recompensationem osculamini nostras nates.

Quid est honor?

R. Est nihil apud Latinos, *rien* apud Callos. Honor est, quod facit fumare culinam; honor est, quod replet granaria & cellas; honor est, superbe vestitum esse; honor est, strenuè evacuare cantharum, honor est 1000. homines in prælio occidere & ne unum quidem procreare.

Mulier Hugenota & Papistica quænam?

Hugenota est, quæ omni tempore desiderat carnem; Papistica quæ sæpe volvit & trañctat aspergillum.

Volatus avis paradisi quam vim habet?

R. Mare reddit humidum & falsum, ignem efficit calidum, & aromata efficacia cordi corroborando.

Quænam sibi honorifice cedunt?

R. Dies cedit nocti, tempus serenum pluvioso, dies sabbati, diei solis.

Quid est crepitus?

R. Crepitus est flatus ventris, quem natura provida sanitatis tuendæ causa per podicem ejicit, materia ejus existens paulum crassa: Hæc est definitio essentialis & quid-

ditativa; constat enim ex genere, quod est flatus, & differentia, quæ est ventris, nisi velis nos æque per os ac per podicem pedere.

Ære alieno obærato quid jucundissimum?

R. Si terminum dilatationis ei detur eo usque dum induciæ fiant inter feles & mures.

Mendici quam varia nanciscuntur nomina?

R. Si juxta rivum Rheni comedant, Domini Rheni appellantur, si in plateis pediculos colligant custodes platerarum vocantur, si juxta exercitum sese scabant, generosi milites sunt, si furentur, patibuli incolæ existunt, si panem perant propter Deum proprie mendici dicuntur.

Quid est femina?

R. Est secunda pars necessaria ad propagationem & conservationem generis humani. Græcus quidam dixit, ignem, aquam & foeminam esse tria mala, atque ita foeminam bonam quis inveniet? Philemon testatur, bonam capram bonum mulum, & bonam foeminam, esse tria pessima animalia. Simonides dicit, foeminas natas vel ex simia, vel ex vulpe, vel ex mustela; alter clamat earum pulchritudinem esse instar rosæ spinis circumdatae, verba earum fraus, ornatus earum cauda pavonis, amor earum veluti serpens; qui in amplexu strangulat marem suum. Foemina (quod sub rosa dictum velim) est homo levissimus vix ponderans duo grana, foemina constat ex tenuissima materia cujus ulna emitur teruncio. *Qua-*

Quare rex rhombuli, trifolii, cordis & ligamini, quatuor chartarum reges semper sunt pauperes?

R. Quia continuo sunt in lusu: juxta illud: Ludus homini perditio. Miserrima est præterea conditio eorum regum; Nam si uni parti nimium pecuniæ detraxerint, condemnantur ad ignem & sicuti magi in cinerem rediguntur.

Quibus caput facile tumidum fit?

R. Illis quos deficit moneta. Homunculi quidam cum in popina quadam abdomini inserviissent, capita eorum ita intumuerunt, ut inde egredi non potuerint.

Quid est melancholicus?

R. Est stultus inter omnes asinos, qui non intelligit carnem perdicum esse longe delictiorem vaccina.

Fami a spiritualis quænam est?

R. Cujus vagina capax est magnarum rerum.

Crepitus ventris est ne bonus?

R. Ita probatur sic: Illud censetur esse bonum, quod utile, jucundum & honestum est. Cicer. 1. officior, Atqui tales sunt crepitus, Ergo, &c. Minorem probo: utiles sunt crepitus: quia qui animose pedit prolongat vitam suam juxta proverbium vulgare; utilitas crepitus inde quoque apparet, quod omnes fere artes ex eo originem suam duxerunt.

runt. *Musica* ex crepitu orta est, quia tota pendet ex varietate sonorum: sicuti non inveniuntur duo nasi per omnia similes, ita vix ac ne vix quidem duo crepitus ejusdem soni, sed quot peditores, tot soni. Antiqui prædicebant pluviosum aut serenum tempus ex tono & sono suorum crepituum, Ecce *Astrologia*, Germani, qua crepitus emittunt, tanquam ex profunda aliqua spelunca, hinc bombardæ & tormenta bellica inventa; Galli, hinc confecere pilam lusoriam, quam follem appellant. Naturæ artem navigandi, inde didicerunt; ut uno vento ad contraria loca navigare possint, hac consideratione moti, quod crepitus collimet ad pedes & feriat nares, Galenus, Hippocrates, Avicenna, Rases, &c. multa secreta quoad medicinam, inde hauserunt. 1. Crepitus est jucundum quid; quia cantat nascendo, & nascitur cantando, Imo quod plus est, unus crepitus clare editus omnes sodales etiam omnino melancholicos, ad risum concitat. Inprimis crepitus canis aulæ delectabilis est, quippe qui veniam pedendi largitur. Domicellis omnibus horis, dummodo dicant, abigite canem, quia pepedit. 3. Crepitus est honestum quid: quia utilitatem adfert maximam, & hominem vivificat, unde quidam ex retento crepitu obierunt. Hinc Cæsar quidem Romanus edicto permisit, ut cuilibet crepitum clare emittere liceret etiam in ipso convivio.

Filiæ

Filii prodigi quinam!

Quorum abavus est Midas. Nam Midas omnia quæ contingebat, mutabat in aurum, ita prodigi omnia Midæ bona relicta mutant in merdam, colore eodem, sed odore plane diverso.

Quomodo efferes uno vocabulo latino quinque animalia eaque pilosa?

R. Vultis scire? unico verbo hoc *contineamus*. Prima syllaba est *con* Gallicanum, quod Latius sonat cunnum. Secunda syllaba est *cul* quod etiam Gallicum est, Latinis autem est podex; Tertia syllaba *cat* picardicum est. Latinis cattus. Quarta syllaba est *vi* & est opifex naturæ. Quinta syllaba est *mus* animal satis notum, Gallicè *souris*.

Mulier debilis quænam est?

Quæ statim in dorsum cadit, simulac eam vel digitulo quis tetigerit.

Quænam est differentia inter pediculum formaliter sic dictum, & pediculum planum, seu inguinalem?

R. Pediculus ut sic totum perreptat corpus, at pediculus planus inhæret mystaci palpebris &c. occupatque, portum posticum; Gallis, *le port soufflé au cul*. dictum. Dicam planissime, ut cæci videant; surdi audiant; leprosi sentiant. Pediculus inguinalis est instar planetæ fixæ, at pediculus vulgaris instar planetæ erraticæ: aliquando tamen boni amici sunt ita

ut

ut eadem mensa imò eadem quadra utantur.

Rapæ quomodo profunt?

R. Auferunt à filiabus cordis palpitati-
onem, syncopen, anxietatem, pleuritidem, ap-
petitum inordinatum, colorem pallidum, tre-
morem, vomitum oris sed non podicis Sum-
ma rapæ & brassicæ capitatae profunt Nam
brassicæ procreant ventum & rapæ crepitum.
Quidam multas comedendo rapas femoralia
permerdavit. Si quis non vult credere admo-
veat nasum & sentiet proculdubio, nisi pror-
sus careat odoratu.

Quis est author ventorum?

Follis confector & podex.

Bona domestica quænam est?

R. Quæ omnibus fatis pensi exhibet.

Quid sunt Bohemi?

R. Sunt homines rotundi, quorum nasus,
dum vivunt, semper intra duos oculos confi-
stit, qui æquè fordide egrediuntur mundo ac
intran, qui habent ventum in podice æque
ac follis; minimum eorum natura donavit 32.
dentibus, qui maxilla instar crepitaculi lepro-
forum. Bohemi plebei equitant super foemi-
nas, at magnates & nobiles super equos, stul-
ti sunt per naturam, est que iis stultitia pro-
prium quarto modo, frigent præ calore, &
æstuant præ frigore.

Quinam sunt excommunicati?

R. Qui crepitum emittunt & non aperiunt
podicem.

Quam

*Quam quisque novit artem in hac fi
exerceat?*

R. Itaque Philosophus loquatur de Philo-
sophia, medicus de merdis, cerdo (vulgo
aurifex in corio) de veteramentis, barbiton-
for de barba. Cæcus delectetur baculo suo,
Doctor caputio, monachus cappa, faber se-
curi, nauta navi, &c.

Recita laudes podicis?

R. Dominus *podex* cætera omnia membra
dignitate superat. Nam 1. est *philosophus*, quia
gerit barbam. 2. Est *advocatus* insignis, quia
tam clarè animi sui sensa exprimit, ut nullus
advocatorum audeat nasum suum admovere:
3. Est *Capitaneus* animosus, nam aut vult vin-
cere, aut vinci sive mori, ita præfractè pu-
gnat. 4. Est *Rusticus* insigni charitate predi-
tus, sæpe enim vicini sui agrum gratus ster-
corat. 5. Dominus *podex* est excellens *pi-
ctor*, præsertim quoad indusium Linteamina
enim tam citò non sunt extensa, quin pictu-
ras varias adumbret. 6. Est probatus *pharma-
copola*, quia optime conficit confectionem
Diamerdis. 7. Est optimus *musicus*. Nam
quamvis musica divina & vocalis sit jucundas
nihil tamen ad *podicis* musicam. Nam vocalis
musica tantum satisfaciatur auribus, at *podici*,
musica non tantum tangit auditum, sed etiam
odoratum, gustum, visum, tactum. 8. Est
vir honorabilis, quia primus locus ei assigna-
tur.

tur. In conviviis hoc cernere licet, ubi parietes tapetis ornati sunt & pulvinaria composita, nam ibi audiuntur statim hæc & similia: tu pone podicem hic, tu ibi, hem tu nimis humiliasti podicem, tu non satis commode sedes, nimium exaltasti podicem, tu eas allatum in vinum cum tuo podice, tu manes hic cum tuo podice, & ego vobis ago gratias & abeo cum meo podice.

Femina curiosa quænam?

R. Quæ appetit scire, quid quivis possit.

Qui maximè omnium luçantur?

R. Qui in hoc seculo sunt versipelles, temporarij fervientes & instar Chameleontis quemlibet colorem induentes, qui cum affirmantibus affirmant, cum negantibus negant, hic quæstus hodie est uberrimus.

Brassicis capitatis quænam delectantur?

R. Fœminæ: idque propter acrimoniam earum, & cum eas miscuerint cum farina zizaniorum, provocant annos, dies & menses suos, suppositis in modum suppositorii: loquor de *Androgyne*, id est, corpore composito ex duplici podice & quatuor clunibus, quod mirifice facit ad conservationem generis humani. Galenus ait, brassicam capitatam admodum utilem esse iis, qui tremori & convulsionibus sunt obnoxii: quare consulo juvenibus, ut omni mane sumant scrupulum unum ut nates tremant, quando virga eis minatur,

natur; fumant item tandem recens nuptæ, ut possint alacrius perficere opus, quod prima nuptiarum nocte exequendum.

Femina gulosa quænam est?

R. Ad hanc questionem utpote difficilem, solus respondere nequeo: subvenite viri qui ornati estis more Mosaico secundum vetus Testamentum scilicet. Hem devorare manipulum unum cinnamomi, syncope corripiamini, apprehendite trabem ne cadatis: quid jam dicitis: Illa gulosa est, quæ amat rem delicatulam. Rem acu tetigistis.

Quis nasus est optimus?

R. Magnus. Vide catalogum Imperatorum Romanorum omnes fuerunt nasuti. Numma secundus rex Romanorum sesquipedalem nasum habebat, ideoque nominatus fuit Pompilius, quasi dicas, nasus in superlativo gradu. Lycurgus & Solon habebant insignem nasum, si fides sit adhibenda Plutarcho. Summa omnes regis Italiæ fuerunt nasuti, excepto Tarquinio superbo, qui ideo etiam urbe & regno pulsus fuit. Quisque apprehendat nasum suum, & videat, num possit fieri imperator. Qui habent magnum nasum cæteris sapientiores sunt, & melius exercent animi functiones, quia melius excrementa exeunt. Unde Homerus quia erat sapiens nasutus dicitur. Et proverbio illi dicuntur prudentes, qui è longinquo odorantur; & de stupido dicitur,

non

non habet nasum : præsertim nasus est indicium brachæ : juxta illud :

Ad formam nasi cognoscitur ad te levavi

Quenam est differentia inter sapientem & stultum ?

R. Aliqui mensuræ duæ vini discriminant sapientem à stulto. Nam cum doctor mensuram unam atque alteram biberit; nihil differt à stulto. Alij qui plus vident quam 25. cœci cum suis perspicillis, sic respondent; nullam aliam esse differentiam inter sapientem & stultum, nisi quod hic publice, ille privatim sive clanculam, suam exercet stultitiam. Certe in quibusdam etsi stultitia foris non appareat, semina tamen stultitiæ intus latitant. Sed qui se putat aliis sapientiore esse, is stultorum imperator dicendus est. Est enim primus stultitiæ gradus sese aliis anteponeere. Huic quæstioni finem imponens vobis omnibus opto annos Næstoris, divitias Midæ, ipsius autem auriculas iis, qui non habent.

Famina frigida quenam est ?

R. Aquæ potatoribus res ista decidenda relinquatur non vinolentis : qui capite & pedice suum negotium defendunt, sicut cornix, quæ nuces frangere & dejicere desiderat : uno verbo : frigida est, quæ desiderat operiri visibus.

Cur data est harba viris ?

R. Ut sit signum dominii in foeminas, iisque

que præpolleant. Fœminæ iratæ Jovem adierunt, petentes ab eo barbam, tum Jupiter subiratus, in medio, inquit, censistit virtus, barbamque illis affixit in medio. Juro per ambas nates hoc formaliter ita sese habere.

An viri cornigeri sint infames?

R. Nequaquam. Nam cornua portare honori datur. Sol spargens radios super terram, nonne videtur dicere, videre cornua mea. Luna crescendo & decrescendo ostendit cornua sua. Magna pars quadrupedum gerit cornua. Imo ipsi Diaboli si pictoribus sit habenda fides, habent cornua. Monoceros, Taurus, hircus gloriantur conibus suis. Moses cornutus pingitur. Pan Ethnicorum Deus cornua habet, *πᾶν* Græcum est, Latinis omne, si addas cornua, idem est ac si dicas, omnia sunt cornuta. Cum igitur in Cœlo, in terra, in inferno sint cornua, quare & viris cornua non competerent?

Expone versus istius Epitaphii.

O Deus omnipotens vituli miserere Joannis

Quem mors præveniens non sivit esse bovem.

Corpus in Italia est, habet intestina Brabantus:

Ast animam nemo; cur? quia non habuit.

R. Est epitaphium factum in honorem cujusdam studiosi nobilis Heydelbergæ studentis, qui cum insigniter genio indulgeret, vinumque non pitissando, ut decebat, sed plenis buccis hauriret, vitam suam abbreviavit.

Illius

Illius sensus est: *O Deus omnipotens vituli miserere Joannis, Vocabatur enim Joannes Kalb seu vitulis. Quem mors præveniens non sivit esse bovem.* Metuendum enim, ne si diutius vixisset, ex vitulo bos factus fuisset. Corpus in Italia est, &c. cum nobilis esset corpus ejus Italiam versus missum, intestina vero ad Brabantos. Ast animam nemo: cur? quia non habuit. Certe ebriosi neque vitam neque animam habent.

Quid est barba?

R. Est pilus. *Quid est pilus?* R. Est barba.

Quinam sunt omnium maxime gulosi?

R. Fœminæ: quia non solum de die, sed etiam de nocte carnes comedere volunt, una vice tantum devorantes ut penè suffocentur.

Quæ est differentia inter barbam & crinem?

R. Barba nascitur in fœminis juxta os pubis, at crinis in pericranio & auribus.

Narra lepidam Thrasonis Irriktionem?

R. Quidam cum à Thrasone egregie fustibus muctatus esset, interroganti populo cur se non defendisset, respondit id strenue fecissem, nisi metuerem Thrasonem hunc alio tempore me aggressurum, & minaciter in culum meum sufflaturum, quod pati nullo modo possem quin in illius faciem & oculos scerarem, quod redoleret merdam.

Fœminæ

Femina diligens quænam est?

R. Quæ bis suum opus perfecit, antequam altera semel.

*Quomodo pronuntiabis uno verbo, radices
esculentas, carnem & pisces?*

R. Vocula *Pekulbaring*. Pe enim Barbantini sonat radicem; Coloniens. & Germanis *Murren oder gelbe Ruben*, *Haring* est piscis: & *kul* seu testes carnem significat.

An pecuniæ obediunt omnia?

R. Sic? Nam magni mercatores sulphuratorum apud combibones in majori pretio sunt, quam ipse Plato, si maledicto isto metallo destituatur, juxta illud: *Si nihil attuleris, ibis Homere foras.*

Quenam sunt privilegia scabiosorum?

R. Si tres sodales assideant & sint nisi duo vitra, Dominus scabiosus habebit unum pro se, privilegiatus est, ut solus bibat, solus edat, solus merdet. Si octo hospites divertent in diversorium, in quo sit curta suppellex, & sint nisi tres Lecti, Dominus scabiosus privilegiatus est ut unam occupet (cæteris omnibus ringentibus) solus dormiat, ita bene meretur de omnibus scabiosus. Innumerabilia ejus Privilegia sunt. Hoc privilegium etiam in eos competit, quod leproso nitore superent, quodque duo scabiosi oculati plus videant quam ducenti cæci cum suis perspicillis.

CUR

*Cur crepitus est generis masculini cum perti-
neat potius ad feminas, & mentula ge-
neris feminini, cum pertineat ad
masculos?*

R. Missos faciamus Chamæleontes, qui nisi ventis & fumo vescuntur, cordatos consulamus. Prima quæstio est, cur crepitus sit generis masculini, &c. agitata fuit in collegio magistri Aliborum. Vos qui estis *Nasuti* dicite sententiam vestram: accedite hic: Nonne veteres Romani condiderunt legem de crepitu propter fœminas? quæ cum intrantes suffocabant, & totum sodalitium humectabant sine humore vini vel cerevisiæ, ita ut labia non madefierent? R. Verum quidem est, mentulam proprie pertinere ad masculum, sed quia fœmina ea die nocteque exercenda est, dixerunt esse generis fœminini. Per quam regulam. Esto fœmineum, &c.

Quenam est supellex mobilis maxime necessaria de nocte?

R. Sulphurata. Nam simulac nox ingruit. candela accendi & focus exstrui debet, hoc autem fit beneficio sulphuratorum; quod si desint jam vicinos inportune adire oportet, & precario ab illis ignem petere. Et quam necessaria sint sulphurata hinc apparet, quod magna pars pauperum victum inde sibi quaerit, hinc *Cornucopiæ* pauperum dici possunt quia ex illis victitant quoad necessaria
lia-

alimenta scilicet & vestes. 2. Si quis tempore nocturno incidat in syncopen, aut apoplexiam statim subsidium petendum à sulphuratis & ignitabulo (Nam hæc duo inseparabilia sunt) statim candela accendenda ad accersendum medicos, pharmacopæos; chirurgos, quod si sulphurata desint ecce Homo mortuus. Unde recte belgæ de sulphuratis:

Ein gross gemacht umb ein klein Gelt.

Mulier liberalis quenam?

R. Quæ nihil deneget petentibus aliquid à se.

Estne mendicus præferendus diviti?

R. Est. Quia Alexander totius orbis monarcha invidebat Diogni paupertatem suam, dicendo: si non essem Alexander vellem fieri Diogenes. 2. Quia paupertas artes perdocet: necessitas enim artium inventrix & ingenii largitor: & revera dum pauperes student, divites abdomini indulgent: & quia paupertas semper in magno pretio habita fuit, ideo mendici immunes sunt ab omnibus vectigalibus, & ubique locorum jus municipale (quod quibusdam in locis multo constat) gratis obtinent. 3. Omnes reges totius mundi, principes, cives, &c. de jure divino tenentur illis pendere tributum & dare elemosynam, privilegium hoc illis nunquam deerit quamdiu mundi hæc compages stabit, nam mendicos semper habebimus nobiscum.

B

rum

rum quidem est quod multam adhibeant diligentiam, quo sibi acquirant panem quotidianum, at id illis commune est cum advocatis, procuratoribus & totâ tribu furunculorum. 4. Cum per mare per terras currat mercator ad Indos, idque sæpe cum vitæ periculo, soli mendici à latronibus liberati sunt, juxta illud; Cantabit vacuus coram latrone viator. 5. Cum obæراتi à suis creditoribus vexentur, in solos mendicos neque procurator, neque creditor, neque magistratus ullum jus habent: quia calvum velle difficile est, tonsi sunt usque ad cutem, estque illis domi curtissima suppellex. Itaque petentes ablegant; contra ab omnibus stipem petunt, cives sunt totius mundi, cum cæteri homines una civitate inclusi sunt veluti Parisiis, Roma, Colonia, &c. 6. Præterea neque fædausura animam conspurcat, nemo illis fortunam invidet. Videtis ergo pauper-tatem esse malorum refugium, miseriæ asy-lum. 7. Donum pauperis rustici in vola manus portantis pauxillulum aquæ ad Artaxer-xem, nonne superat divitias 100. Domino-rum? Pauperibus enim nunquam deest bona voluntas. Et Thebanus Philosophus nisi cognovisset paupertatis prærogativam, nunquam projecisset bona sua in mare, dicens; *mergam vos à Divitiæ, ne mergar à vobis.* Fabritius id quoque exactè cognovit, cum rapa sua prætulit auro Samnitarum. Magnus
Phi-

Philosophus nudus exivit civitate Priena.
 Diogenes nunquam rupisset scutellam suam
 ligneam, nisi scivisset, naturam nobis de
 omni supellectili fatis superque providisse. Et
 certè tot homines docti non fuissent amplexi
 paupertatem, nisi gustum aliquem boni in
 ipsa percepissent. Breviter mendici quiete
 dormiunt, non timent crumenifecas neque
 latrones nocturnos. Neque opus habent Hel-
 vetiis ad thesauros suos custodiendos. Et ut
 id quod res est, dicam, Homo qui paucis
 contentus est, perfectè dives est, imo ditior
 quam si possideret opes Cræsi & Alexandri.
 Pauper nihil potest omittere & tamen singu-
 lis diebus lucrum facit.

Qualis futurus est Antichristus?

R. Erit prægnans & pariet 18. Elephan-
 tos scarlatos & cæruleos, & hac de causa
 anseres tam altè vociferabuntur, sicuti sole-
 bant ante 100 annos, neque dignabuntur
 calefacere pedes, quando volent ire cubitum.

*Mulieres cur potius nubunt Juris perito, quam
 Medicis & Theologis.*

R. Poëta neoëtericus.
Ut juris mystes jus fas rectumque ministrat,

Fœmina sic rectum semper amare solet.
Meretrix quid & unde?

R. Meretrix rectè à quibusdam dicitur
 Ephippiam Reipublicæ: lejus avus fuit eques
 rusticus, & ne ipsa degeneret à stirpe sua,

Vocatur equus aurei velleris, five mavis, equus, Meretrix unam manum ori admovet alteram crumenæ, nisi quando affidet mensæ: meretricis unus oculus in patinis est, alter in quadra vicini sui, uno oculo ridet altero flet, aurem unam aperit culinæ odori, alteram claudit precibus amicorum, curæ cordique illi est sodalium sanitas, nam eos non finit stertere nec die nec nocte, & præsertim tempore pomeridiano, quod est admodum insalubre: habet aures patulas similes auribus (salva reverentia) asinorum, os illi est instar fornacis, quamvis ad tantam capacitatem non accedat. Uno verbo meretricum virtutes tot sunt, quod sunt muscæ in autumnæ, pediculi in pallio mendici, farcimina Parisiis, & ne videar eis adulari, est *tanquam equus & mulus in quibus non est intellectus.*

Mendacia adferuntne quid utilitatis?

R. Quod sic. Nam Chaldæi, Ægyptii, Græci & Romani, cum animadverterent veritatem non sufficere populi ferociæ domandæ, formarunt religiones mendaciis scatentes. finxerunt Neptunum cum tridenti, Cupidinem cum sagittis, Vulcanum cum face ardenti aliaque mille figmenta, & mendacia quæ excogitarunt ut subditos in perpetua obedientia & concordia continerent. Idem fecit Minos in Creta, Lycurgus Lacedæmonii, Mahomet suis mendaciis totum imperium

sta-

stabilivit. Bellorum præfecti, & quæstores ærarii mendacio admodum opus habent, similiter & iudices in suis functionibus, Et Domini Advocati, qui defendunt, quod præter eis mentiri permittat. §. *Nam si cui ex iustæ causa.* Mercatoribus & artificibus mendacium panis quotidianus est, ex quo plerique victitant, & multorum res ad restim rediisset, nisi se hoc modo sustentassent. Amatores nunquam ad finem optatum pervenirēt, nisi mentirentur per gulam, Medici, chirurgi, lenones, imo agyræ omnes nonne palam utuntur mendaciis? Iudith nonne mentita est, ut patriam liberaret periculo, quod illam premebat. Et divinus Plato, quamvis magnus zelator veritatis (qui in secunda sua lege omnes poetas exilio multavit, eò quod insigniter mentirentur) nihilominus lib. 2. de re-pub. dicit: selectas fabulas matres ac nutrices pueris narrare hortabimur, quasi dicat, instilla infantibus mendacia. Et ut breviter dicam verbis circiter 18000. Rhetorica quid aliud est, quam ars mentiendi.

Charitativa quænam est?

Responde, tu qui tantum cerebri habes quantum pulicum in podice canis, qui repletus es sapientia à culo usque ad gurgulionem? Hæreo: dicam ergo: charitativa est, quæ libenter hospitio excipit cæcos.

Quodnam est maxime necessarium & speculativum in domo?

R. Dicam aperte, ut surdi audient; monoculi & cœci videant, in odori odorem illius participent; est *latrina*. Ea enim omnes uti coguntur de necessitate naturæ, unde excretio opus naturæ, unde excretio opus naturæ dicitur. 2. *Latrina* est admodum speculativa; nam nos omni scientia instruit. Si quis desiderat esse *Mathematicus*, *Philosophus* aut *Astrologus*, adeat *latrinam* ibi percipiet, quando cælum pluet, ibi videbit eclipses cum lunares, tum solares, ibi intelligit rotunditatem orbicularem cum suis influentiis, cognoscet ventum Australem flantem ex loco proprio, ibi intuebitur patinam (hem planetam dicere volui) veneris, inspiciet horologium, in quo horæ ad amussim indicantur, Si quis discere velit *artem militarem* admoveat nasum suum *latrinæ*, percipiet sonum bombardarum, tormentorum, &c. Si quis desiderat scire *Musica*, adeat *latrinam*, audiet varios fonos, discantum, tenorem, altum, Bassum. Si quis vult esse *mercator* & facere lucrum ingens, adeat *latrinam*, petat mille libras, non ei denegabitur, semper janua patens erit. Si quis vult esse *coquus* adeat *latrinam*, ibi videbit omnes generis cibos præparatos, tartas, farcimina &c.

CUR

Cur Helvetii in braccis suis gerunt vaginas, in quibus enses recondunt. Hollandi vero, Galli, alii que Germani non item?

R. Quia Helvetiorum filia simplicissimæ sunt, ideoque ejusmodi signis indigent: contra filia Gallicanæ, Hollandicæ, &c. longe sunt astutiores ideoque signum certius sibi eligerunt: optime enim callent hunc versiculum:

Ad formam nasi cognoscitur ad te levavi.

Recita verba ridiculi cujusdam oratoris?

R. Quidam dum peroraret inter cætera sic dicebat, ubi incipiam, auditores, nescio. Nam quantum ad Theologiam attinet, nihil intelligo, quantum ad mathematicam valde parum, quantum ad philosophiam sum alternans, & quantum ad reliquas omnes scientias, nihil scio. Deo sit laus & gratia. Nam quantum ad Juris prudentiam alias rectum *das recht*, ei rei foemina vestrae melius studuerunt quam ego, & vos docebunt quidem aliquid. Itaque nihil habeo, auditores reverendi, quod vobis proponam, nisi meam stultitiam, & si non vultis me audire perorantem de hac insigni materia, vos omnes inanes dimittam. sed quia video aures vestras apertas instar crumenæ advocati vel erectas instar asinorum dicam vobis verbum unum atque alterum. Dicite mihi bona fide, existimati sine vos me sapientia antecellere, si putetis, jam

Stulto stultiores estis. Nam primus gradus stultitiæ est; sese aliis antepone. Nonne legistis apud probatos authores stultorum numerum esse infinitum? An ego vos stultitia supero, dum ridicularia vobis narro; an vos me eadem superatis, qui ridicularia auditis? Certe plures sunt stulti, quam sunt syllabæ in Calepino; dicam aperte ut Surdi quoque audiant, *Die Welt ist der Narren voll*. Vultis probationem? Nonne proverbium est? *Oportet stultescere, vel in juventute, vel in senectute*. Itaque stultitia regnat vel in hoc, vel illo tempore.

Quibus non licet curare cuticulam?

R. Quibus panis, vinum & dentes defunt.

Quare feminae non sunt caudatæ?

R. Quia caudam à viris aut à vicinis suis mutuo accipiunt.

Porci in quibus homines superant?

R. In vestibus & cibo. Nam vestes habent naturales, fetus scilicet & cibus eorum est delicatior nostro, quia est exactè masticatus, ita ut nihil aliud restet, quam ut deglutiatur.

Quinam sunt infortunati?

R. Qui habent memoriam cuniculi, qui currendo se perditum it. 2. Qui è lecto surgentes pedicem elevant antequam nasum elevaverint.

Quoniam non saturantur?

R. Oculus visu, auris auditu, &c. & femina nunquam fastidit virum.

Quid

Quid est hypocrita?

R. Qui incedit capite reflexo intra duas scapulas, qui habet brachia sua intra manicas, togam supra coxendicam gestat, & podicem intra femoralia abscondit.

Quinam sunt ejusdem farinae homines?

R. Dominus Be fa-be-mi, id est, musicus: Dominus palpator puillorum an ova parere velint vulgo *Hennentesler*: Rogier bon temps, id est, comessator & Bacchi filius vulgo *Schmerborst*.

PROBLEMATATA LUDICRA

& Historiolæ ridiculæ

A N I M I

RELAXANDI

CAUSA EXCOGITATA:

Quanam sunt raro contingentia & fere contra naturæ Cursum?

R E S P:

Puella adolescens sine amore: nundinæ sine furibus; antiquus Judæus sine divitiis; antiquum horreum sine muribus: antiqua vestis pellicia sine pediculis: antiquus caper sine barba, antiqua monialis sine religione.

Quis vulgo dicitur Calcearius Dei?

R. Qui corium furatur & calceos propter Deum dat.

B. S.

Quis

Quis profertur nobilibus sine seruis incedentibus?

R. Afini molitoris: illi enim seruo comite ingrediuntur.

Cur mendici numerosam habent prolem?

R. Quidam quia leuibus utuntur stragulis seu tegumentis ideoque arcte coeunt: hinc Liberorum multitudo: quidam aliter. quia tuto solent coire, exploratum habentes non se sed nos eorum pueros esse educaturos, ipsi enim faciunt, nos autem cogimur educare.

Ridicula cuiusdam ægroti responsio?

Ægrotabat quidam, & cum de eius vita desperatum esset, cepit parochus hominem admonere suæ migrationis, & inter alia verba consolatoria ita dixit præpara te ad summam Felicitatem, hodie enim portaberis ab angelis in sinum Abrahami: ad quod ægrotus, Hoc mihi profecto gratissimum est: nam si longa est via non possum ire pedibus, adeo defessus sum & infirmus.

Iocus Nautæ in ebrium.

Ebrius quidam cum aliis multis se lacum Acronium trajecit, ac in prora paulum obdormiscens, in lacum est præcipitatus: Socii autem illius cum clamarent ut navem sisteret nauta, quoniam ebrius in lacum decidisset. Ille dissimulauit aliquandiu, surdisque auribus lacum sulcavit: Tumultuantibus vero tandem omnibus ut sisteret, sineretque educi ebrium.

Re-

Respondit ridicule: Quam fatui estis, creditis hunc hominem aquâ suffocari? Acclamantibus illis, jam fere actum de vita ejus, nisi subveniret confestim. Stultis, inquit, stultiores estis: vino suffocatus aquam in nullam corporis partem admittit.

De Nasuto Adolescente.

Erant studiosi literarum Adolescentes, qui una iter faciebant, & cum essent cauponam ingressi procax mulier unum ex illis Nasutum cœpit irridere. At ille, Deus, inquit, uno eodemque tempore meum & tuum nasum creavit, mihi que optionem fecit, aut tuum eligendi, aut meum: Itaque cum tuus mihi displiceret, ita apud me cogitabam, elige tibi longiorem, & caca in hunc brevior.

Quinam sunt omnium Latissimi?

R. Sacerdotes, qui etiam in funere, & juxta mortuos canunt, & monachi qui die nocteque psallunt.

Quisnam Cauponem egregie decepit?

R. Bavarus quidam qui comedit in ovo integrum pullum gallinaceum, & non soluit

Quinam sunt omnium liberrimi?

R. Medici, & carnifices: quibus solis licet hominem impune occidere, & cum homicidium aliis capitale sit illis etiam mercedem affert.

Quenam utilitates nasi?

R. Nasus discernit omnis generis odores,

muscum, zibetum, crocum, quæ nali beneficio in magno habentur precio. Imo ipsi cæci per nasum sentiunt Ventum flantem ex provinciis inferioribus.

Quæ res periculo non vacat?

R. De magnatibus majorumve gentium diis dicere; veritas enim odium parit, periculosum est iis aliquid scribere, qui possunt proscribere. Italorum proverbium est,

Scherza con infanti, Et lascia star i Santi?

Id est, cum pueris jocare & sanctos sinistere.

Quem uniuersus mundus vocat nepotem?

R. Qui pulchram habet uxorem.

Mira descriptio hominis pygmaei?

Narrabo quid ridiculi, unde auris vestrae sinistra titillabit: vos qui libenter saltatis aequis ad asinos, imo qui estis asini ipsissimi arripite aures; hæc enim faciunt ad palatum vestram. Pygmeus ille est homunculus rufus cum barba nigra ipsius pileus factus erat in modum syringis apothecarii, globuli ex capri constabant, collare ex corio Hispanico, vulgariter Corduano, periscelides ipsius compositi erant ex farciminibus; veniebat è regione in qua nullæ erant personæ, fumenta & homines excipias, optime callebat artem auferendi Lendes è manibus & natibus: sciebat quoque arrodere ungues, despumare lebetem & quod mirabile dictum est vorabat sicuti Lu

pu

pus, bibebat sicuti vacca, Erat bene versatus in probatis autoribus, in Calepino duorum foliorum & in multis aliis Libris, nam quantum conjectura assequi possum ponderabat circiter Libras 28 casei Hollandici, excepto pileo illius nocturno seu cucupha, quam pignoris loco hospiti reliquerat: memini me illum aliquando vidisse Parisiis in balneo sed tunc erat purgator caminorum. stydus ipsius erat satis amplus & nitidus & splendebat sicuti matula: Legerat multos commentatores per exiguum foramen oculi sui, sed ipsi non ardebant, itaque ablegavit illos ad mille Diabulos, sicuti globulos in Ludo pyramidalorum. Nam prædicti autores erant ita obscuri: sicuti tenebræ Ægyptiorum nihil poterat comprehendere, & nescio an vos quoque poteritis ruminare, unus dicebat Bran, lingua Rouana esse merdam, alter diserebat, non omnes rusticos quadratos esse in terra montensi, quia etiam multi reperiuntur inter crassos Batavos, tertius affirmabat febrem quartanam esse pucrum ollare pro Angelis in premium illorum gulositatis, quartus diserebat, se in mano cætu, ubi solus erat, ut culinæ civis decupediis acriter ad sanguinem usque disputasse & vidisse ibi hominem, existentem in prætorio, qui merdaverat in granarium quo magnificum sibi nomen præ rattis & muribus compararet.

*Familia omnium inutilissima & tristissima
que predicatur?*

R. Gallina sine ovis, porca sine buculis,
vacca sine Lacte, filia quæ noctu extra do-
mum divagatur, filius lusor, uxor furtim
bona viri absumens & famula prægnans.

Recita letitia gradus?

R. Si vis gaudere per unum diem radas
barbam, si per septimanam, vade ad nuptias,
si per mensem eme pulchrum equum, si per
semestre, eme pulchram domum, si per an-
num ducas pulchram uxorem, si per bien-
nium fias sacerdos, si semper vis esse Lætus &
gaudens, sis sobrius.

Quinam sunt insignes fatui?

R. Fidelis amator puellarum, probus Lu-
sor & misericors miles.

*Quomodo quidam vicinum suum ad prandium
invitavit?*

R. Hoc modo: ò bone vicine, veni hodie
in domum meam & mecum prande: si enim
edulia tecum apportaveris, non nisi ad vini
solutionem te compellam.

Quinam sunt omnium probissimi?

R. Homines rufi scilicet, quia Christus so-
lius rufi Judæ Iscariotis (quem rufum pin-
gunt) osculo tangi dignatus est.

*Cur pulices plus Mulieres quam viros infe-
stent?*

R. Quoniam postquam cibo sunt exsatu-
rati,

rati, etiam flumen & aquas apud illas habent quibus & sitim exstingere possunt.

Recita cujusdam ridiculum testimonium?

Quidam Tubingensis in testem adductus tale testimonium dedit, Ego jacui & dormivi, attamen vidi & audiui, quod actoris caput ligno percuteret, nescio tamen an tetigerit eum.

De Paule Wüst.

Paulus Wüst, id est impurus ex inconditis falibus & scommatibus cognominatus, cum Eberhardus princeps noster barbatus rogasset eum, ut suus familiaris esset Respondit, Pater meus procreavit sibi proprium fatuum: tu item, si vis unum habere, facias tibi ipsi, sicut pater meus fecit.

De Nobili amplexatore,

Rotenburgi ad Nicrum quidam Nobilis in Gauona amplexaturus puellam: Quid inquit præmii acceptura es & passura, ut mea manu inguen tuum attrectem, nam si clamaverit, ut Catus, sarcimen ei statim à me dabitur? Puella subridens, quid tu, inquit, à me vis auferre mercedis & anum meum inflare: Nam si vocem emisit anus, qualem edit cornu venaticum, continuo leporem ego tibi capiam.

Fatui cur mulieribus grati?

R. Quoniam omne simile appetit sibi simile, vel quoniam pares cum paribus facillime congregantur.

Amer

Amor quare api comparatur?

R. Quia in ore mel, in cauda aculeum habet. Flos veneris rosa est, sed sub ejus purpura multæ latent spinæ.

Principium dulce est, at finis amoris amarus.

Leta venire venus, tristis abire solet.

Obsequium amicos; veritas odium parit.

Pistor quidam cum in spectaculo quodam Christum crucifixum præsentaret, Iudæi illum probrosis dehonestabant verbis, quod cum patienter tulisset, nec iis commoveretur dixit unus ego hominem exagitabo clamavitque ad eum sapius *fur Farinæ*; Tum pistor, tace, aut ego te cruce in terram proster-nam,

Face tum rustica Puellæ dictum.

Quidam Nobiles cis Necharum Sueviæ nostræ flumen præteribant quasdam lotrices rusticas, quarum ob nimium frigus pedes rubebant: unde unus illorum, cur tam rubent (inquit) pedes vestri? Respondit una rusticarum, quia ignem habemus in calcibus. Iterum ille: Rogo ergo ut accendas mihi hanc meam virgulam, educendo virilia. Cui Rustica reje-ctis post terga vestibus, clunes ostendens, dixit: Age, mi Domine, descende & suffla mihi in culinam meam pro excitando igne, qui mihi jam extinctus est.

Quinam nasi pretiosissimi?

R. Rubicundi qui que habent carbunculos.

Nam

Nam iste color pluris constat, quam color vestis scarlatæ.

Scientiæ suntne inutiles?

R. Ita probatur. I. Rhetorica est ars mentendi, ex albo facit nigrum, hominem candidæ vitæ atramento & meris carbonibus denigrat. Theologia superat Captum nostrum. Medicina boletos venenatos & artem intoxicandi nos docuit; Ars coquinaria gulositatem inducit. Imo Historiographus quidam tradit nescio in quo libro coquos in causa fuisse ut dives ille helluo Evangelicus ad inferos descenderit. Nisi enim cibos opipare conditos illi apposuissent non ita genio indulfisset. summa summarum scientia multa incommoda procreat, inducit vigilias, parit catharros, &c. Qualis autem effectus talis causa. Ergo conferamus nos omnes ad Abbatem fratrum ignorantæ, missos faciamus alchymistas cum suo auro imaginario, Philosophos cum ente rationis, &c. Arrigite aures auditores sicuti Lepores: hoc enim scriptum inveni in vocabulo Reformatorum, quam pravam imaginationem tum perversis quibusdam hominibus ademeris, cum crepitum ex asino mortuo extruferis.

Recita testamentum porci?

R. M. Grunnius Corocotta porcillus tale testamentum fecit. Ego infra scriptus de visceribus meis dabo sutoribus setas, Rixatoribus capitinas,

capitinas, sudis auriculas, caussidicis & ver-
 bosis linguam, Bubulatiis intestina, Eficiariis
 femora, mulieribus lumbulos, pueris vesicam,
 pullis caudam, Cynædis musculos, cursori-
 bus & venatoribus talos, latronibus ungulas,
 musicis chordas, epulonibus rostrum, rusticis
 merdam, sueculis mammas nec nominando
 coquo do lego, pistillum, quæ mecum
 detuleram à querceto usque ad haram. Liget
 sibi collum de reſte. Optimi amatores mei vel
 confimiles vitæ, rogo vos ut corpori meo sa-
 tisfaciatis, bene condiatis de bonis condimen-
 tis, nucleis piperis ac mellis ut nomen meum
 in sempiternum nominetur.

*Practica vera in multos annos durature
 aliena ab omni mendacio.*

De Dominis hujus anni..

Plures & varii futuri sunt præſentis anni
 Domini, quilibet supra alium se extollere
 studebit, scabella super scamna ascendere co-
 nabuntur, ancilla super servos, vir super fœ-
 minam, in Magistrum dominabitur scholasti-
 cus, felis super murem præceps ruet.

De anni qualitate?

Aureus numerus hoc anno parvus erit &
 modicus, apud pauperes multæ futuræ sunt
 hoc anno tenebræ, mediæ noctis præſertim
 tempeſtate, Scarificare & sanguinem minue-
 re bonum est & utile, quoties hominem ne-
 cessitas ad hoc impulerit vitanda tamen ma-
 xime sanguinis minutio, quæ fit à rusticis

circa

circa festa Bacchanalia, dum illis farcimini-
 bus repleti sunt. In Martio aliisque Tempo-
 ribus utilia sunt scabiosis balnea & unguenta:
 frictio quoque illis non erit ingrata, In Julio
 ex frigidioribus cellis allata sitientibus sunt
 jucundissima, In Decembri autem tuniceæ ju-
 mentorum pellibus subductæ stomacho &
 tori, ventri sunt opportunæ. Imbres hoc an-
 no erunt humidi propter respectum Aquarii
 propter naturalem & consuetum cursum solis
 dies longiores æstate quam hyeme. In
 æstate Lilia & rosæ in copia provenient, sed
 timenda tunc tonitrua & fulmina. in Autum-
 no folia de arboribus cadent, & flores de-
 florebut & marcessent. In vere omnis vis ter-
 ræ erigitur ad producendos fructus.

De morbis hujus anni?

Corripientur homines diversis infirmitati-
 bus secundum diversas eorum complexion-
 es, ille Laborabit podagra, alter febribus, hic
 dysenteria, ille lumbagine: omnes autem
 avari laborabunt chiragra: aliqui autem con-
 valescent, alii morientur, sani melius habe-
 bunt, quam infirmi, pariter divites quam pau-
 peres. Tam principes quam populares hoc an-
 no timere habent mortem; principes præfenti
 anno sibi caveant à gravib. morbis, tum enim
 sani & bene validi manebunt. Quod si minus
 fecerint timendum ubi morbus invaluerit
 quosdam eorum merituros esse. Communis
 plebs si multum austeri lactis, pruna & similia
 come-

comederit, formidandum ne ex ejusmodi esu ventris profluvium patiantur, si aquam biberint ne iis venter intumescat ac grave periculum incidant, præsertim si indoctum medicum curatorem susceperint. Ex cerasorum esu homines calculosi efficiuntur, per podicem enim innumeros calculos ejicient,

De Frugibus.

Triticum, filigo, avena, hordeum & quicquid aristam habet in rupibus & saxis tenuiter crescent, in stercoretis autem bene cultis copia crescet omnis generis frumentorum. Non tamen semper pari vendentur pretio, sed nunc pluri, nunc minoris. Ita etiam cæteræ res in fortunæ rota modo ascendunt postea descendunt velut servus & ancilla. In his futuris annis pretiosius futurum est triticum quam milium & milium acceptius quam lolium. Rapæ, raphani cæpæ, &c. Ad Satiætatem in foro reperientur exili prætio. Nemo tamen nimium illis vescatur: tussim enim generant, & crepitum supra & infra, osculumque eorum qui hæc comederint, puellæ exhorrescent.

De Communi plebe.

Calcearii, sutores, peltiones opificesque reliqui & propolæ multa mentientur, & hæc lucri causa facturi sunt. pecunia inæqualiter inter homines præsentis anni dividetur. Advocati & procuratores invigilent bene suis officiis.

officiis & causis si venari voluerint sine rete & canibus, opifices & plebei nisi laboraverint patientur penuriam victus.

De mulieribus & virginibus.

Mulieres & virgines debilis erunt & brevis memoriae, sed prolixiorum crinium. uxores hoc anno communiter viris suis imperitabunt, maritisque multa (quanquam non omnia de deo) concionabuntur: meretrices vetulae optimae erunt amasiorum internuntiae. Coniunctio veneris cum Iove demonstrat quam plures faeminas praegnantes fore, que ante gravidae non fuerunt & si masculum conceperint parient masculum si faemellam, parient foemellam: quod si magna coniunctio fuerit martis & veneris, fient & virgines gravidae, quoniam sagittarius in corpus earum aget. multae faeminae quaerent habitus formas novas atque pleraeque delectabuntur choreis, cantibus & instrumentis musicis, nonnullae nocturnis praeliis, omnibus vero gratum erit laudari.

De cantatoribus, amatoribus, fistulatoribus, artificibus & pictoribus.

Hi omnes magnam ergo mulieres habebunt fortunam, in latere, quo locus pendet & inter pocula de magnis rebus gloria buntur, plagam autem S. Urbani, id est, ebrietatem vix cavere poterunt.

De

De populi seditionibus.

Post kalendas Februarii magna futura est populi seditio, tunc enim stultorem erit infinitus numerus. In Octobri ingens sanguinis & cruoris erit effusio, plurimi enim boves, sues, capellæ & hædi mortui in sanguine jacebunt.

De quorundam hominum penuria.

Magna erit sacerdotum penuria adeo ut quidam tria quatuorve vel plura habebunt officia ecclesiastica penuria etiam Nobilium nam & rustici conabuntur esse nobiles. Erit præterea penuria in Iudæis, quia Christiani usuram & fœnus exercere studebunt.

De vino & cerevisia.

Vites plurimis in locis vini copiam dabunt. Multis autem vinum erroneam vitam faciet, fecesque & supra & infra egeret, Magnas item discordias & seditiones Bacchus excitabit, præterea vinum magnum calorem intus sed intensum frigus extra causabitur dum vacuum crumenam & vestes malas & detritas caluasque faciet, maxime si tesserarum concursu utatur. Vinum Cretense (quod malavaticum vocant) carius erit quam vinum vernaculum, erit etiam melioris saporis, hoc ebriosis testabuntur, nisi eorum palatum flavabile infectum fuerit. Ingentes quoque in se continebit virtutes; nam mane stomachum confortabit, meridie refrigerabit corpus, vespere

speri sitim extinguet, per totum vero annum refrigerabit, non secus ac hebræorum sichar si uva non bene maturuerit, erit vinum acerbum. Cerevisia erit optima, si nimium aquæ infusum non fuerit.

De mulierum infirmitate.

Mense maio cum sanguis in homine renouatur, quasdam mulieres pruriginibus vexabit, pro remedio viri illas sacrificare debent, quod si non profuerit unguendæ sunt circa lumbos unguento confecto ex cinere incombusto.

De rebus quibusdam nocivis.

Res quædam hoc anno, hominibus nocivæ futuræ sunt ut serpentes, viperæ, vesper-tiliones, ova putrida. Ne hinc ergo detrimentum accipias non comedes ulla ova rusticorum abstinebisque diligenter ab ovis zephyris *windeyer*, vulgo *eyer ohne schalen*.

De ventis?

Venti hoc anno instar chamæleontis mutabuntur modo enim flabit ab aquilone, modo ab austro omnes autem venti dirigentur secundum rostrum galli gallinacei super pinnaculum templi stantis.

De quibusdam futuris effectibus hujus anni.

Dies quibusdam plus æquo breviores videbuntur, ut nox longa, quibus mentitur amica. Mercenarios sæpe hoc anno capiet laboris tedium utilius erit pecuniam accipere, quam dare qui vinum cerevisiamque non

sper-

seruet. Coniuges tamdiu inter se pacem habebunt donec litigare inceperint. Nigræ vacca iac album præbebunt.

Brevissima concio cuiusdam parochi.

Parochus rogatus ab episcopo, ut coram seruri facram haberet concionem: annuit, at aulici, quorum animus in patinis erat, clam insufurrabant in aurem parochi, ne pateretur in longum produci sermonem, qui bene in præsens quadraret, sicuti longa farcimina tosta ad ignem, juxta illud vulgare, *Kurtze metten lange bratt Wurst*, Recte ait, parochus monetis, ego potissimum studebo infervire tempori, Et exorsus dicere: cumplusculi; ait; me rogarunt, ut brevibus complecterer sermonem: accipite igitur vos aulici, hunc sermonem Christi servatoris, quo ait, se reprobis dicturum. *Ite maledicti* Quid potest dici brevius? & si quoque vultis in ignem longa tosta farcimina, quandoquidem & illa nobis sunt in promptu, non negabimus comprehenduntur autem in verbis proxime sequentibus videlicet, *in ignem æternum*. Præterea si quis coquos desideret, qui piper aspergant & illi ad manus sunt *Diaboli & Angeli* ejus,

Quare in piscibus sunt ova rotunda in volatilibus oblongæ figuræ?

R. Quia calor movet à centro, & maxime ad figuram pyramidalem, quod patet in flammis

flammula ignis, quæ tendit in conum, & si
lata sit in basi, & ideo quia Calor fortior est in
volatilibus, quam in piscibus, ova volatilis
sunt oblonga, piscis rotunda, quia calor de-
bilis dispergitur in gyrum,

Principum quænam prærogativa;

R. Principes dum sunt ebrii, vocantur à
familiaribus læti, dum sunt nigri dicuntur
fusci, dum sunt stulti dicuntur probi, simpli-
ces & innocentes, dum tyranni, vocantur
justi,

*In Germania citr tanta copia mendico-
rum vagatur?*

R. Quia mendicus mendicum procreat.
Non enim parentibus curæ, est, ut liberi eo-
rum honesta aliqua arte sese sustentent, sed
in eo toti sunt, ut eorum vestigia sequantur,
ostiatimque mendicent.

Recita ridiculum cuiusdam Parochi, factum?

Quidam parochus cum in facie Ecclesiæ
matrimonium contractum confirmare vellet,
maritum interrogavit *Chonrade quod est tibi no-
men?* Chonradus cum maximo astantium risu,
dicens (inquit vocor, Nomen enim meum
tu ipse pronuntiasti.

De Unoculo.

Quidam unoculus, cum duxisset puellam
de virginatam, quam ipse virginem credebat,
acerrime ei exprobrabat lætam pudicitiam.
Ad quod illa. Cur tibi integræ esse deberem
C quum

quum tu sis luscus careasque altero oculo?
 Hoc damnum, inquit vir, ab hostibus at-
 que inimicis accepi. At ego meum ab amicis
 respondit puella.

Versus leoninus de amore.

*Post visum risum post risum venit in usum
 Post risum tactum, post tactum venit in actum,
 Post actum factum post factum pœnitet actum.*

*Cur in mundo monstra monstrosiora inveni-
 untur, Theologus ebrius, vel avarus, Iurispe-
 ritus injustus, Medicus valetudinarius, qui
 seipsum curare non potest?*

R. Quia eorum professioni vita omnino
 non quadrat.

*Puella interrogata utrum vellet in anserem
 mutari an in gallinam, quid dixit?*

R. In Gallinam, quia hæ anseribus sunt
 feliciores, quæ quotidianum venerem no-
 runt, anseres vero vernam duntaxat.

*Quenam est differentia inter fures privatos
 & publicos?*

R. Fures privatorum furtorum in nervis
 atque in compedibus vitam agunt, fures au-
 tem publici in auro atque in purpura. Scite
 Diogenes videns magistratus quendam qui ex
 ærario phialam furatus fuisset, comprehen-
 sum ducentes, magni (inquit) fures parvum ducunt,

Pulchra etymologia nominis philippi.

*Phi, nota fetoris, lippus malus omnibus oris,
 Phi malus & lippus, totus malus ergo philippus.*

Re. i.

Recita historiam ridiculam cujusdam

Itali morituri?

Italus quidam è vita migraturus cum corpus Domini à sacerdote manducandum acciperet, adactus solenni Centurionis dicto; *Domine non sum dignus ut intres.* verba hæc non gravatim reddebat. At cum ventum esset in eum locum, *sub tectum meum* quod Italice *suggerebant* his verbis à *casa mia*. Ille vehementer reclamabat, *Non à casa mia*: atque id cum semel atque iterum fecisset, astantibus multum ægre ferentibus, causam rogatus, *Ego inquit, quoad vixi semper in conductâ domo habitavi.* Quod verbum omnibus ridendi materiam præbuit.

Mors Mordet, Omnia Rostris suo ad Vitorem.

Disce mori quicumque legis mea scripta viator.

Omnes æqua manent funera, disce mori.

Disce mori frater, discat cum præfule clerus,

Cum juniore senex, cum sapiente rudis.

Quenam est interpretatio harum Literarum S. P. Q. R.?

R. Quod capitolia tot sensus dicebat ille

Romani sic exposuerunt *Senatus populusque Romanus*; alii sic, *salutem populi quære Romani.*

Sibyllæ de Deo sic, *Serva populum quem Redimisti.*

Beda ut derideret Gothos; *stultus populus quærit Romanam.*

Galli, *Si peu quæri en.*

Itali famosi Poltroni, questi Romani
Germaniæ protestantes, Sublato Papa quietum
regnum.

Catholici Salus papæ, quies regni.

Quare fatui stent splendente sole, & rident
quando pluit?

R. Quia post splendorem solis se quitur
pluvia, post pluviam autem splendor.

Iocus Ciceronis.

Cicero cum à quodam cæna exceptus ef-
set, satis parca & quotidiana, nam pene se
nulli negabat, valedicens hospiti, tacite ei
in aurem susurrabat, *Non putabam me tibi tam
familiarem.*

Milites cui sunt similes.

R. Parochus quidam videns aliquot tem-
plum intrantes, abrupto concionis filo sic
illos aggressus est: vos milites, inquit, simi-
les estis Christo: sicut Christus toti mundo
exosus fuit ita etiam vos hominibus exosi eri-
tis, sicuti Christo multæ fuerunt tensæ infi-
diæ; sic & vobis infidiæ tendentur. Chri-
stus fuit captus vos etiam capiemini. Chri-
stus fuit condemnatus ad mortem, vos
etiam condemnabimini? Christus fuit mor-
tuus in cruce, vos etiam moriemini su-
patibulo. Christus rogatu cujusdam fu-
sepultus, vos etiam si qua gratia restat, se-
peliemini. Christus Resurrexit à mortuis, vos
etiam à mortuis resurgetis, Christus asce-

dit ad cælos, at vos descendetis ad 100. mille Diabolurum.

Synonyma quænam sunt?

Unus Nobilis	---	Duo Nequam.
Unus Magnus	---	Duo parvi.
Unus albus	---	Duo nigri.
Unus Carolus	---	Duo Ioannes.
Unus Astutus	---	Duo simplices.
Unus Sobrius	---	Duo ebriosi.
Unus Leo	---	Duo Leopardi.
Unus audax	---	Duo formidolosi.

Pueri cujusdam lepidum dictum?

Cum optio quibusdam hominibus data esset, hic se pontificem maximum alter optimum Canonicum; alter quippiam aliud se velle esse asseverabat. Tum puer loquaculus, qui aderat: Ego, inquit pepo esse vellem. Rogatus quam ob causam, quoniam omnes mihi culum olfacerent, Est enim mos frequens, ut melones empturi, posteriorem olfaciant partem.

Quot sunt genera stultorum?

R. Quatuor, 1. Quod tantum minatur quod à nullo timetur, 2. Quod tantum jurat, quod ei nihil creditur, 3. Quod tantum dat, quod nihil retinctum, 4. Quod cum non habeat servitorem, sibi servire recusat.

Narra lepidam historiam de duobus sacrificulis?

Sacrificus quidam collectam ex missa pecuniam

niam in angulo altaris deposuit cum hac inscriptione, *Ecce locum ubi posuerunt eum.* Alius sacrificus forte fortuna scedulam invenit, surreptaque pecunia chartam aliam inanem & complicatam relinquit cum hac inscriptione. *Surrexit non est hic.*

De impari Conjugio.

Sponsam invenculam, quæ seni marito nupsit, quidam in Nuptiis, ut mæstiores solitò consolatus: Bona animo, inquit, esto: nam vetulus equus tam longum iter potest conficere quam juvenis. *Es tragt ein Schimmel so weit, als ein Hengst.* Huic illa, ductis ex imo pectore suspiriis & manibus ventrem demulcens respondet: At non in hac femita,

Insulsum dictum Rustici cujusdam.

Cum cuidam rustico in mentibus Helvetiorum uxor omnesque liberi peste obiissent: rusticus indignabundus: Ego semper audivi, inquit, quicquid homini charum sit, aufert ei diabolus.

Duo versus retrogradi.

Posco mihi dones sadai cæli sator alta.

Alta sator cæli sadai dones mihi posco.

Triste mihi tollas sadaipr ebens rogo leta.

In mendicum qui se pro medico gesserat.

Tu te fers medicum, nos te plus esse fat emur.

Una tibi plus est litera quam medicus.

Utrum qui consuevit multos cibos accipere, plus sustineat jejunium, quam solitus parum comedere?

R. Mul-

Multum comedere solitus melius sustinet
 jenunium, quia propter præcedentem reple-
 tionem habet paululum caloris; & ideo po-
 test plus jejunium sustinere: in alio accidit è
 converso,

*Locus Ciceronis in Vannium, qui paucis die-
 bus consulatum gesserat.*

Magnum ostentum (inquit) anno Vannii
 est, quod illo consule, nec hyems, nec ver,
 nec æstas, nec autumnus fuisset.

Quare avidius vorantes citius satiantur?

R. Quia avide vorantes multum aeris cum
 cibo inferunt per hiatum ructus, vel crebrita-
 tem respirandi, igitur ubi aer vias compleve-
 rit, fastidium cibi fit.

De tribus studiosis Theologiæ historia Lepida.

Opsonium delicatum tribus theologiæ ty-
 ronibus oppositum, sed ita pusillum ut una
 vice devorati potuerit. Pacti sunt igitur inter
 se, ut qui aliquid huic rei congruum, ex evan-
 gelicis literis protulerit, toto vesceretur so-
 lus primus dixit: *Desiderio de sideravi hoc obsoni-
 um manducare.* Alter ait: *Domum quampiam in-
 gressi, comedite, quæ apponuntur vobis.* Tertius di-
 repto obsonio & una vici devorato, in toto,
 Evangelio, inquit, non occurrit huic rei ap-
 tius verbum, quam extremum illud, quo usus
 est Dominus, videlicet, *Consummatum est.*

Raphani marini vires.

R. Raphanus marinus stomachum calefa-
 cit.

C +

cit, cruditates absumit, calculum pellit, omnis generis obstructions aperit, oculorum vero aciem lædit, & hebetat; ut recte Ovidius,

Nil prodest, quod non lædere possit idem.

An: senes possint rejuvenescere?

Tradunt de aquila naturalium rerum scriptores, eam quolibet decennio juventutem renovare, serpentes vero etiam quolibet anno. Sed pennarum ista acuta, non corporis mutatio. Aquila enim cum alis ad volatum haud amplius aptis se impedire sentit, concitato cursu in sublime fertur, ideoque ad frigidissimas aquas conversa, ter iis immergitur, posteaquam in nidum evolans, alis pullorum tecta, in sudorem resolvitur veteribusque plumis exutis novas recipit, unde senectutem ipsam exuere creditur, nihil interim minus, quam mutationem in corpore passa, Serpentes vero cum calorem habeant admodum debilem, & cutem hyberno tempore constrictam ac fuliginibus exhalare cupientibus exitum intercludentem, ideo quicquid fuliginosi humoris hyeme est coactum in ipsam cutem colligitur, quam siccioremque redditam à subjecta pelle, nullo corporis malo detrahunt, ut mobiliores evadant. Quod si est rejuvenescere, quid obstat, quo modo & Homini cui excisi sunt dentes renascuntur, & post scabiem exsiccatam nova cutis efflorescit, juvenescere dici possit.

Lepidum

Lepidum dictum Augusti Cæsaris.

Augustus Cæsar cum audiret inter pueros, quos Herodes rex infra biennium iussit interfici, filium quoque ejus occisum; ait *melius est Herodis porcum esse, quam ejus filium.*

Vivere nostrum quid?

Ita comparatum est, ut tum primum nos mori arbitramur, cum extremum ducimus spiritum, quod si animadvertamus, nos singulis diebus & horis ac momentis mori comperiamus, mortem seu inusitatum quid animo concipimus; cum nihil æque familiare nobis circumferamus. Haud aliud est vita nostra quam mors continua, Tandem vitæ decedit, quantum accedit. Qui triens ætatis suæ transegit, tantumdem sui parte mortuus est: qui semissem, semimortuus: præteriti nostri temporis portio mortua est, præsens vivit simulque moritur, futura similiter morti mancipabitur. Nemo est qui non est morti propinquior post annum, quam ante annum fuit, & cras quam hodie, & hodie quam heri, quicquid temporis vivitur de spatio vivendi demitur.

Locus Ciceronis.

Cicero cum venisset ad Pompejum dicentibus aliis tarde eum venisse, non inquit *sero veni, quia nihil paravi inveni.*

Nigredo Æthiopum unde?

Multis persuasum est, Æthiopes propte-

rea esse nigros quia calidissimam regionem inhabitant. Sed obstat. 1. Quod filii Æthiopum etiam in frigidissimis regionibus nascantur nigri etiam si calorem patriæ nunquam sint experti. 2. Quod in calidissimis regionibus, etiam sint homines non nigri, sed vel Europeorum instar candidi aut fusci. 3. Quod Hispani in Æthiopia degentes, non gignerent Liberos alterius coloris, quam in Europa. Causa igitur duplex esse videtur: 1. à regionis æstu, 2. occulta seminis proprietate, qua fit ut è nigris nigri, è candidis candidi generentur.

Iucunda historia de Rege Francia.

Rex Franciæ Philippus clericos quosdam pauperes ad cœnam invitaverat, at unus illorum in fine mensæ caponem abstulit. Illum Rex animi gratiâ semotis arbitris interrogat quam scientiam profiteretur, Theologiam inquit: tum rex! Nonne legisti in S. I. Nolite esse solliciti de cibo. Imo respondit & ego volui deponere omnem sollicitudinem & certus esse, ideo caponem mecum sumere volui.

Crepitus ventris excusatus.

Emiserat quidam ingentem ventris crepitum in densa hominum turba: Objurgatus ob hanc rem ab amico, per Iovem, inquit, meus podex jam dudum loqui desiderat, sed nihil illi deest, præter linguam tuam.

De Puella Strubingensi.

Erat Puella delicata & præpetulans Straubingensi Cauponi cuiusdam : hanc lascivus Sacerdos amabat. Fortè miles ex Ungaria rediens apud Cauponem divertebatur qui & ipse Cauponis filiam perditè amare incipiebat, sed ab ea repulsus aliquoties, cepit tandem observare, quem amaret : viditque colloquentem in templo cum Sacerdote. Quadam nocte, cum hospites cœnam diutius protraherent, & puella sæpius ad ingressum domus descenderet miles subsequens sese occultavit sub gradibus. Intromissus ibi Sacerdos & à puella in balneolum deductus atque ibi moras trahere iussus fuit, dum hospites irent cubitum. Pollicetur meretricula se mox rediturum, atque inde in suum cubile secum abducturum. Miles his auditis; ut primam ascendit in superiorem domum puella, statim magno cum impetu in balneolum irrumpit. Patrem se filia esse simulat, verberibus mulctat Sacerdotem eique vestem detrahit, & extra domum proturbat : se verò in balneolum confert, & de fertam à Sacerdote stationem occupat. Iam ubi hospites cubitum ivissent, celeriter redit virgo, & apprehensum toga sacerdotali militem pro Sacerdote secum in lectulum suum per tenebras abducit. Noctè intempesta ad ostium revertitur exturbatus Sacerdos, & fenestram cubiculi, in quo meretricula cum milite cubabat, longurio pulsat. Illa rata militem esse

istum pulsatorem, monet suum amatorem ut hominem lotio perfundat: Hic inquit, miles est qui has nobis facit molestias. Quæso te mi Domine, hac urinâ madefactum ab ostio remove. Paret miles & sacerdotem undique conspergit. Ille tristis recedit, & iratus meretriculæ. At miles antelucano tempore à meretricula discedit, quasi ad preces matutinas in templum iturus. Progressus à caupona, ubi sacerdotale pallium relinquerat, abit in templum sequitur paulò post meretrix, ut Sacerdotem quereret, & de causâ derelictæ vestis cum rogaret. Verùm ubi Sacerdos illam conspexit, iratus exprobrat illi suam exclusionem, & acceptam nocte contumeliam. Dolo militis cognito, veniam puella impetrat, Sacerdos noctu recipitur, miles auro corrumpitur, ut rem istam alto silentio teneat

*Diogenes Cynicus domum epulonis ejus-
dum videns inscriptam pretio vena-
lem quid dixit?*

R. Sciebam aliquando fore ut diuturna crapula Dominum evomeres.

Cur sternutantes salutantur?

R. Romæ aliquando pestis inguinaria fuit tam sæva, ut homines in via, in mensa, in ludis, in colloquiis subito morerentur. Itaque cum quis sternutabat sæpe cum sternutatione spiritum exhalabat, unde, cum aliquem sternutantem quis audiebat, statim accurrens

Deus.

Deus te adjuvet , acclamabat. Et abhinc adhuc consuetudo servatur , ut cum aliquem sternutantem audimus , Deus te adjuvet , acclamemus.

Senes cur suspitiosi.

R. Quia increduli, increduli quia experti, hoc est, quia compertum habent, quanta sit hominum perversitas non facile credunt, sed suspicantur.

Cibus Rusticorum qualis ?

R. Panis ater, caseus, pisa lentes, olera, carnes bubulæ & vaccinæ, vetustissima cæpa & allium.

Ebrietas varia.

Ebrietas est varia, pro ejus natura qui bibit, & pro vini conditione in facultate, colore, consistentia & sapore, si quis enim cute perspirabili, utatur tenui vino, quod non aspirando est nervis molestum, is non facile ebrius fiet, aut si fiat, facile evanescet ebrietas: Si quis vero non sit perspirabili cute, ut mulier se liberalius vino invitatur, ut non facile ebria fiat, diutissime tamen curatur illa ebrietas: cerebrum enim in his frigidum, & humidum una cum ventriculo, hinc inopia caloris nativi, unde non facile dissipantur vapores è vino elati.

Homo quâ in re maxime indiget.

R. Eâ, qua medici recusando accipiunt, & recusant accipiendo: quia dicendo *nolo accipiunt*,

cipiunt pecunias, ita auferunt apostemata vestrorum marsupiorum eorumque interea plane examinant & purgant. Iocose & eleganter Belgæ, *Rapen is een soo goede kruyt, alle man is om rapen uyt.*

Quando Lupus fuit mansuetus?

R. Respondit quidam studiosus macilentus quadragesimalis ex Hungaria oriundus: *Lupus fuit mansuetus dum esset in arca Noe.* Tunc enim se captum videns vix obliquis oculis ovem intueri audebat. Recte aliquando etiam olitor est opportuna loquutus.

Quinam sunt stulto stultiores?

R. Aucupes & venatores; hi enim mansurgunt nulla tempestatis habita ratione, per ætus per frigora, incertæ exiguæ prædæ spe sub die vagantur hyberno maxime tempore, quando feris anatibus insidiæ struuntur. Jam canes secum ducunt, jam accipitrem manu ferunt, jam retibus, amitibus aliisque decipulis ad ficedulas, perdices, conturnices, alaudas, &c. capiendas accommodatis, onusti incedunt; tum retia operose explicant, falconis vel accipitris volatum observant, redeuntem anxie expectant, ac sæpe media hyeme, per flumina per nivestotum diem sequuntur, non sine valetudinis discido: completo die vix unam, aut alteram aviculam, domum reportant. Quod si ineat rationem ejus quod in falcones, canes, retia aliaque instrumenta inpen-

in penderit videbit sine perspicillis secum ratione insanire.

Anhelitus felium veneficium.

Pravus est anhelitus felium, novi enim quosdam, qui cum noctu in lectis feles secum habuissent, & in lectum ab eis aerem inspirassent, hectica febris tandem consumpti perierunt. Nec ita quidem in monasterio quodam, ubi permulti catti familiariter nutriebantur & in cœnaculis cubilibusque, & lectis frequenter erant, adeo plerique infecti sunt, ut intra breve tempus, nec missa nec vesperæ eo in monasterio decantarent. Ex his intelligere est, quam minime fabulosum sit, quod vulgus dicitur, feles infantibus esse exitiales: ipsorum enim ori toto corpore incumbentes, fuliginis exitum & thoracis motu intercipiunt, ac pestifera quando se demittunt, aura, & exhalatione tenellorum infantium spiritus inficiunt & præfocant.

Cum mulieribus infecundis quid agendum?

R. Mitte illas ad Thermas Badenses & res erit in vado: de his enim thermis ita Poggius Florentinus Leonardi Aretino scribit: Nulla (inquit) in orbe terrarum balnea ad fecunditatem mulierum magis accommodata esse: innumerabilem multitudinem nobilium & ignobilium, ducenta millia passuum eo venire non tam valetudinis quam voluptatis causa.

Om-

Omnes amatores omnes procos, quibus in delitiis vita est posita, eo concurrere ut fruantur rebus concupitis, multas fæminas corporum simulare ægritudines cum animo laborant, omnibus unam mentem esse tristitiam fugare, quærere hilaritatem, Non de communi dividendo agere, sed de communicando divisa. Has ipsas thermas. *August. Buseq. epist. 3. fol. 138.* conciliatrices amorum vocat. quod si sinistro quodam balnea ista nihil proderunt uxores, ad Academias mitti possunt, ubi omnium facultatum studiosi facite rimabuntur sterilitatis causas: norunt enim plerunque morbos mulierum, præsertim studiosi medicinæ, quibus pro viva Anatomia esse possunt, facilique Labore sterilitatem abigent, fæcunditatemque provocabunt.

Præscribe mihi aureum dogma.

R. Quæ supra nos nihil ad nos. Itaque auriga loquatur de curru, futor de crepidis, nauta de ventis, fâber lignarius de securi, coquus de jure, carne assa, elixa, frixa, de brassica & de omnibus ad culinam pertinentibus.

Ubi visuntur quam plurimi cornuti.

R. Nullibi magis quam in Italia & in primis Veneriis: ubi enim mercatores ultra annum peregre profecti, inferiorem corporis partem, instrumento quodam ex ferro & chalybe confecto, & Gossypio artificiose relecto circum-

circumdant & obseratam relinquunt, sed
quam vanum hoc sit, palam est.

Mus miser est antro, qui saltem cluditur uno.

Sie wissen mehr locher als eines in vitam nam-
que, custodire æque difficile est, quam in-
ferventi sole gregem observasse. Et licet
eas custodiretis, non secus ac pater Acrifius
suam Danaen.

Quam turris abenea Robustæ.

Que fores, & vigiliam canum

Excubia muniebant. Horat.

lib. 2. od. 16.

Imo Wann jhr sie an die seiten henger, Wie
ein Fuhrmans tasch, consilium tamen inveni-
ent, quo vos eludant, certius namque est, si nul-
lis repagulis clauderentur, fortassis fideliores
essent, sed si Argum apponas, aut Atlantem
custodem constituas, erumpet tamen & eva-
det maneat potius quilibet domi, ne longæ
ipsius exspectationes pertæsa, uti Clytemæ-
stra cum servis, qui tenentur operas Domi-
ni præstare, se commisceat, Dan wenn jhnen
dasz fleisch hebt an zujücken, uchmen sie was da
ist, & secundum Bechmannum,

Non herbis hic fit rigidis quos educat hortus

Carne opus est illis sisaturare

velis.

Hinc etiam Dianira anxie conqueritur,
quod ob crebram mariti absentiam, ea vo-
luptate destituatur, qua aliæ mulieres sole-
rent

rent oblectari ; qua ratione & viduam se nominat.

*Vir mihi semper abest , & conjuge notior hospes ,
Monstraque terribiles persequiturque feras.*

*Ipsa domo vidua , votis operosa pudicis
Torqueor , infesto ne vir ab hoste cadat.*

Certè , quo sæpius mariti proficiscuntur , eo sæpius uxores eorum obliviscuntur , unde Helena Menelai uxor de marito absente conqueritur , ----- prorsus ne sola jaceret.

Hospitis est tepido nocte recenta sinu ,

Scitum Demadis dictum.

Cum Athenienses vellent Alexandro divinos honores impendere , dixit Demades , *vidite (inquit) nedum cælum custoditis , terram ami , tatis.*

Est ne ducenda Aulica.

R. Nullo modo , caveat sibi qui liber ne ducat talem , *Den sie siegen gemeinlich mit zerbrochenen geschirren zu jubiliren.* Moneo harum sectatores , ne semper amabiles sperent nescii auræ fallacis , nec nimium illis fidant , sed mucronem alio vertant.

Nam aulicæ ; aucillæ thermis & balneis inservientes , meretrices & nutrices sub eodem militant vexillo , juxta illud.

Hoff-Magd , Bad-Mägd , huren und Ammen.

Gebören zusammen in einen stammen.

Tot enim & tam multi Equites , & Domicelli

celli virginum claustris & thesauris latronum more insidiantur, *Wie jederman an jhnen zu Ritter werden*, partem Lenociniis verborum, amorem extorquent, & cum puellulis istis (*Non sit, quæ lonas molliat apta manus.*)

His saltem de rebus colloquuntur quæ ad amorem faciunt tantos obscænos sermones proferunt, quibus ipsum plutonem ex infernis producere possent, *Da sparet man beyderseyts der Ehren, und behilfft sich alleweil des Scandirens.* Ibi prudens & ætate confecta Gynæcei magistra (à Iove principium) à quot olim procis sit adamata narrat, quibus muneribus dignata, quibus blanditiis ambita. Hæc enarrat, quot gemmas, quot monilia, quot catenulas extorserit, quot strophiola, quot basia illa reddiderit. Alia commemorat singulari quodam dicendi lepore, quoties nuper cum hoc vel illo collocuta fuerit, ô inquit quæ dixit eorum recordabor quoad victurus sim! Tanta pietate præditus est, adeo si cum eo dormiam, nihil incommodi mihi illaturus est; altera illius sermonem interrumpit & de Comædiis tragædiisque incipit quisque melius suam personam expresserit, facete dijudicat. Tandem discessa gynæcei magistra Pamphilus adest, qui glycerium suam benem absolvit: Hisce sermonibus tempus terunt, & quæcunque dicunt, se cum aliarum admiratione dicere putant, si recte considerabis internum non externum Aulicarum habitum
inve-

invenietis sub formosis istis pellibus turpissima monstra latitare: memores enim aulicarum deliciarum earum non obliviscuntur, & qua, ut verum fateamur, fidelitate & integritate maritis puram virginitatem afferunt, notum est, ubi sperant se in Angliam profecturos in Hollandiam pelluntur. O quanto dolore miser maritus afficitur; quoties cogitur legere *Matthiam de Afflictis*, dum illa legit *Ioannem in extravagantibus*; ferenda omnia, dissimulanda hanreitates, & patien- di factus. Quod si maritus extravagationes prohibere velit incipit illa stomachari & rixari *Wirft mit Schelmen und Dieven umb sich, sonderlich wenn sie Margaretha heist derer sieneb den Teuffel die hollen zu eng machen Margarides septem spoliasse feruntur Avernum*. Interdum, cum amatoribus paciscuntur, ut maritum bene contusum & communibus impensis delumbatum remittant, quod injuriam sibi factam viciscantur & vindicent, eos adamata occipiunt, quos antea nihil pendebant.

Unde *Ovid. lib. 2. de arte amandi* non immerito de ira foeminarum ait,

Sed neque fulvus Aper media tam sevus in ira est.

Fulmineo rapidus dum rotatore canes.

Femina quam. &c.

Cur canes sublato altero pede posteriori mingunt?

R. Ne

R. Ne sibi urina calceamenta contami-
nent.

Historia jucunda de quodam Italo.

Italus quidam opulentus, cum stipem opi-
mam mendico erogaret, mendicus illi gra-
tias egit, multa que fausta homini precabatur,
atque inter cætera optabat, ut angeli animam
ejus in paradyfum veherent: dives averfatus
hoc votum, respondit *piu sero che puo esser,*
id est, ferius quam fieri potest: divitias suas
cognitas, cælestibus ignotis & adhuc speran-
dis præferens.

*An alterius uxoris custodienda absente mari-
to causa nos solum de die sed etiam de no-
cte adesse cogitur?*

R. Negat id Nov. 134. sap. 9. Verum nos
contrarium asserimus, valde enim periculo-
sum solum dormire præsertim sexui fæmi-
neo, propter lemures, spectra nocturna,
incubos à quibus valde infestantur, qui timi-
dum muliercularum animum facile conster-
nare possunt, sic ex nimia solitudine oritur
melancholia, quæ difficulter curari potest,
ergo eam ut proprium corpus defendere te-
netur. Multæ fæminæ inveniuntur, quibus
talis consuetudo innata est, ut ne unam no-
ctem solæ dormire possint, nec illud ullo mo-
do evelli & eradicari potest, qui vero id fiat
nos latet, siquidem non omnium rerum ratio
reddi potest, præter quod dicimus, tantam
consuetudinem iis esse alteram naturam, &
propterea,

Na-

Nature sequitur semina quisque sua.

Circa hoc tamen estote providi ut hanre-
zetis in occulto, ne habeatis mercedem ve-
stram in propatulo, vitam enim qui in amo-
ribus habet, os habeat obseratum oportet,
*Gu. Horol. prin. l. 2. c. 12. Mann musz schwei-
gen wenn einem Barmhertzigheit widerfahren ist.*
Facile enim contingere posset, ut te repudia-
to alter admittatur.

Locus de quodam Helvetio.

Helvetius quidam in alpibus pascendi pe-
corum curâ detentus, quod rarissime in tem-
pla Deorum veniret, semel instigatus à vicinis
suis in hebdomada magna, quam & sanctam
vocant, matutinis interfuit. Et cum solito mo-
re extinctis luminibus tumultus fingeretur,
quem Iudæi concitasse creduntur in captione
Christi, ille extracto gladio, in augulo fani
stetit summo timore perculsus: cumque lu-
mina rursus accenderentur, vicinum suum
acclamans, quæsit anne vulneratus esset? Et
interea vidit Sacerdotes imaginem crucifixi
portantes; & quoniam non novit imaginem,
dixit: Ego benè cogitavi tantum tumultum
non finitum iri sine homicidio.

Historia de Rege Philippo.

Regi summo Philippo obviam factus
mendicus petiit largam elee mosynam quia
frater ejus esset, quæsit rex ex qua parte,
de Adam inquit: rex jussit ei dare munu-
lum

lum. Et cum hic diceret, hoc non est donum regis fratris, respondit rex: si omnibus fratribus tantum darem, nihil penitus retinerem.

Queritur: an quis cum sponsa nondum ad maritum deducta haereditatem committere dicatur?

R. Quidam negant: Nos affirmamus arg. l. 13. 83. ff. ad l. Iul. de Adulte. & verbum; plectitur, ut facit l. 1. de v. 5. Concedimus quidem, quod uxor Domini non sit ut est textus l. 12. ff. de ritu Nupt. uxor tantum esse intelligitur in his, quæ ad ejus honestatem pertinent, & non nuptiæ duntaxat verum etiam spes nuptiarum violari non debet, & quamvis carnaliter non cognoverit, *Ist noch nicht mit der ledern seil driiber gewesen*, tamen ipsius uxor est & sponsus æque ac maritus subjectum patiens & bonus vis diceretur. Et quis ignorat cingendum haberi pro cincto, moribundum pro mortuo, condemnandum pro condemnato, sponsam copulandam pro copulata, repudianda pro repudiata, *Gad. de v. 5. ad 5. 12. nu. 15.* Alii distinguunt inter sponsalia de futuro & de præsentī, ut faciunt canonistæ in c. pen. x. de spons. quam tamen distinctionem usus fori hodierni non observat, ut notat *Trent. de nupt. lb. 1.*

Jocus Diogenis in Aristhenem.

Diogenes ita in Aristhenem magistrum jocabatur: ipse me pauperem fecit ex divite,
&

Et pro ampla domo fecit in dolio habitare.

Pæna Hanreitatis quænam?

R. Licet apud multas gentes gravis pæna constituta erat Hanrificis, tamen Germanos ullam pænam illis constituisse nullibi invenio. Apud Ægyptios illis virilia excidebantur, alibi naribus amputabantur *Diodor, Sicul. lib. 2. bibl. cap. 3. Epigr.* Apud alios pilorum evulsione puniebantur pæna quidem ridiculosa, sed tamen ignominiola. Apud antiquos germanos mos fuit, ut rebellionis seu conspirationis in Imperatorem Rom. rei, canem imperii, ignominiose in dorso gestarent. *Spang. in Chron.* Interesset Reipub. ut singulis diebus fectic. spectante universo populo duo cornua cervina capite gestaret Cornutus

Mulieres & virgines qui illibatas conservare velint quid faciendum?

R. Diligentur sibi caveant ab illis, quos vulgus vocat studiosos sive studentes, adeo enim rapax est hoc genus hominum, & ita saluti mulierum pariter ac virginum insidantur, ut fidem omnem exsuperet, circumvent eas ut rugientes leones, occasionemque quærunt qua mulieribus & virginibus impunè possint imponere, tam humaniter tam amice se gerunt, ut putares esse parvos angelos, cum revera sint meri Diaboli; in pellibus ovinis ad vos veniunt, intrinsecus vero sunt lupi rapaces, *Sie zerbrechen den hafen, und lassen*

Sen euch die Scherben außz lecken., Sæpe ad templa non quidem orandi gratia veniunt sed ut uxores vestras filiasque, quæ in uno tertio cum illis conveniunt, spectent & videant, nutibusque vel gisticulationibus amorem suum illis patefaciant. Et si caveæ illas includeris, ut Tamerlanus rex Scytarum Bajazetem regem Turcarum *Munst. fol. l. 4.* vix ab harum harpyarum incursum essent securæ. Quilibet igitur hunc versum in frontispicium domus suæ scribat:

*Wer sein hausz wil halten keusch und rein,
Lasz kein Studenten und Huren hin ein.*

Didicerunt enim ex Terentio studiosi, *Quod non sit vitium adolescentem scortari.* Quando ergo ex accidenti videtis illos domum vestram introeuntes, scitote quod non orent pater noster. *Bald. in l. natal. ff. de probat.* Nam Veneri studiosos esse deditos ex eo patet, etiamsi in domum conductam meretricem ducant, non tamen possint inde expelli, cum locator debuisset prius considerare, quod studiosus non viveret castus. *Bald. in l. eadem c. locat.* Deinde cane pejus & angue fugiaris copulatrices, vel conciliatrices *Koplerinnen*, Quod si videatis ejusmodi sinistrae famæ mulieres domos vestras intrantes, cogitate quod finis instet, & quod de nostro corio jam ludatur, solent enim esse juvenum Mercurii *Pest-botten*, Postilion, vestrae famæ infidiatrices, & quantum possunt, alias reddere

D

sibi

sibi similes satagunt. Interdum etiam citantur à propriis sororibus & ancillis ad exercendam erga bonos maritos infidelitatem. expellite itaque illas, vobisque & uxoribus vestris consulite, ne post hac cum Euripide dicere cogamini: malarum foeminarum introitus me perdiderunt, *quæ mihi loquentes hos persuaserunt sermones.*

Abstrahite etiam uxores filiasque vestras ab illis hominibus qui inversi spurci, *Die scandieren, oder mit der Sâwen zu Marckt geben.* Corruptunt enim bonos mores colloquia prava. unde Romulus legibus cavet, ut quicumque, in præsentia mulierum usus fuisset sermone lascivo, non secus ac homicida puniretur, & etiamnum die iudice nostro L. 15. S. 16. 17. 18. 25. ff. de injur. Huc refer quoque cantiones obscænas. Item picturas, quid illæ efficere possint. Terentianus ille Cherea satis innuit T. dr. in Eunuch. Act. 3. Sce. 5. Et Propert. 2. Eleg. Hanreitatis originem obscænis picturis attribuit, quandoque has intuentes in libidinis cogitationes ruant.

Quæ manus obscenas depinxit prima tabellas.

Et posuit castra turpia visa domo:

Illa puellarum ingenuos corripit ocellos.

Nequitiaque suæ noluit esse rudes.

Hinc merito Aristoteles publicam pœnam, stabilivit pictoribus, qui talia proponunt quibus libido inflammatur, & Hanreitas propagatur.

Con-

Convivia, quoque, & spectacula publica, qualia sunt. *Abendantz, hochzeiten, Comedien, &c.* Quodam modo Hanreitatem dilatare solent, *arg. l. 2. c. de Repub.* Hoc cum suo dedecore expertus Imperator Aurelius, cujus uxor Faustina invito marito spectaculis quotidie intererat, teste *Guevara Horol. princ.* Hanc ne Imperator offenderet Amasios ipsius ad summa officia, promovit. Huc respexit Ovidius Veneris ille triumvir:

--- Ludi quoque semina praebeant
Nequitiae.

Sublatis namque spectaculis choreæ incipiuntur, *Da musz der püekliche harffen peter auff seijn.* Hic cum illis libere loqui licet, palpitare, oscula basia & suavia figere, mordicus detractis caligis & nudato capite delambere, hic divaricatis tibiis artificiose bibitur *Arschkerbenbier* ex bona charitate in fraternitatem & sororitatem. Hic in certarum esse solemus manuum, *Hir gibst blinde griff,* interdum etiam *ein zuchtigen Ehrengriff,* easque sursum versum in omnes angulos insere & immittere in more habemus, & frequenter tanquã oves erramus, præsertim si lumina intercident ad latebras, ubi liberiuscule omnia sine periculo peragi possunt confugimus, ubi *ut Virgil. lib. 1. Æneid.*

--- Cythara crinitus Iopas

Personat humana, docuit quæ maximus Atlas.

Quod si non saltatur vel bibitur etiam præsentem marito sicca & inani tussicula *Ehurn*

Ehum, oculorum nictu, sculpturitione pedum, compressione & tactu manuum, quæ solet esse fallax, propinatione poculi, furtiva oculorum-luxuriantium mollitie, vel aliis indiciis affectum suum declarant (videatur hic, *Eleg. 4. amor. lib. 1.* ad quem omnes amando utpote hisce temporibus admodum utilem & necessariam.) Interdum maritus ab Amatore inebriatur ut neque oculus neque pes suo officio fungi possit, domum deducitur quem uxor ne forsitan cadat, comitari vult, attamen precibus emollita manet, benedictionemque expectat, quæ si commode ob præsentiam aliorum impertiri non potest, ad ædes Lotricum & nutricum (*Bey denen die Ebre gemeintlich auff heliseren Stelt sen gehet*): Se conferunt, ubi actio de communi dividendo intenditur per quam corporaliter fit rerum divisio *L. 2. b. 1.* Cui adhæret actio de in rem verso. Nonnunquam tubicinibus præeuntibus, uxor ab Amatore domum deducitur, vix crapulam concoxit, surgit de lecto maritus, & uxorem excipit, affert bellaria, poma, pyra, nuces.

Castaneæ molles & pressi copia lactis.

Ficus, mala punica, persica, cerasa, sacram panem S. Marci confectum, seu, ut ille vocat, defectum (quæ tantum differunt ut causa & effectus) omnis generis Caseum, & si illibenter uxor videat, quia

Abbre-

Abbreviat socium quem diligit illa.

Tamen ne amorem suum prodat, clanculum ipsius esum ipsi defuadet, vel etiam aperte, quod nimium officiat valetudini, propter difficilem concoctionem, *sey zu acht ungesund*, Euge bone cornute, ita sunt excipiendi hospites, ita tui rivales affervinum, infunde, salta, & talem te gere, qualem volunt.

Tandem cum tempus discedendi videtur hospes, hospitem ad posticum comitatur, ut maneat rogat, fatis adhuc superesse temporis. ille se excusat, alio tempore reversurum se ait. Hoc facto illius domus arctius obsidetur: quam olim Carthago à Scipionibus, tum circum ambulant rivales, unius ejusdemque rei confortes, fenestras inspectant, parietes transcendunt, ad fores excubant, per transfennam sollicitant, tegulas dejiciunt, angulos obsident, dicteria scribunt, conficiunt cantiones amatorias, cithara pulsant *heckerling und haberstroh*, cantionem gratiani, & alias innumeras astutias excogitant, quæ omnia in pulchritudinem tuæ uxoris tanquam scopum diriguntur, ad tui vero redundant opprobrium & dedecus. quod si parum majestatem tueri conatur maritus, *Fahrt sie auff als ein furtz im bad*, quam me putas, ego credo te me meretricem esse existimare, amicis & cognatis meis ista dicam, si aliquid in animo haberem te revera spectatorem non apponerem, &c. Quid vero ille, seipsum & horam nativitatis inculsat, hospiti

nuper suo uxoriq; omnia dira precata interim tamen nutrit murem in pera, serpente in gremio & ignem in sinu.

De puella quadam.

Quidam minatus est puellæ, se ad eam noctu clam venturum, illa sub interminatione mortis prohibuit: qua cultrum sub lecto se collocaturum, quo eum interimat, testatur. Ille verò noctu veniens, invenit eam jacentem, quæ alium somnium finxerat: unde callidè se simulaverat exituram. Cui exeunti, puella evigilanti similis, dixit; Mane: quia non habeo cultellum.

Factum cujusdam Francigenæ.

Quidam Francigena (ut est genus hominum fallax & verfutum) in civitate Ticino à quodam cive centum aureos mutuo accepit, oppignorando ei aureum torquem: atque illius uxorem accedens, dixit: Hoc accipe, centum atque unam noctem voluntati meæ opsequaris. Mulier prædæ dulcedine capta (cùm sit nummus optimum expugnandæ pudicitiae instrumentum) consensit. Francus postridie expletà libine virum accessit, suum torquem exegit, quoniam aureos omnes uxori illius reddiderit, quæ conventa non potuit negare, frustra que Franco fait obsequiosa.

De eo qui uxorem in flumine peremptam querebat.

Alter uxorem, quæ in flumine perierat, quæ-

querens, adversus aquam proficiscebatur. Tūm quidam admiratus, cūm deorsum secundum aquæ cursum illam quæri admoneret, nequaquam hoc modo reperiretur, inquit: Ita enim dum vixit difficilis ac morosa fuit, reliquorumque moribus contraria, ut nunquam nisi contrario & adverso flumine, etiam post mortem ambulet.

Medicina ad tollendos fetores anhelitus provenientes à cibis quibusdam.

Sectile ne tetros porrum tibi spiret odores:

Protinus à porro fac mihi cape veres.

Denuo fetorem si vis de pellerè capè

Hoc facile efficient allia mansa tibi.

Spiritus at si post etiam gravis allia restat

Aut nihil, aut tantum pellerè merda potest.

Quinam sunt nimium audaces?

R. Qui lupum in Ianuario non timent, rusticum in carnisprivio & sacerdotum in jejuniis quando confitendum est.

Vir bonus à quibus libris uxorem arcere debet?

R. A Lectione Amadisæi, Ovidii de arte amandi, Euriali & Lucretiæ, à Darten societatis, equitis ponti, Galmi, Babilist de campo frogoso, præsertim vero fugiant Ioannis Bocatii librum, quem Cento Novellarum inscripsit. Hic enim magno interstitio cæteris post se relictis æternum nomen sibi comparavit: hoc enim lecto & Theoriæ fundamentis feliciter jactis, quam felicissime praxin exer-

cere possunt, nihil enim aliud sunt quam calidissima Hanrificorum stratagemata & strophæ, & nulla unquam fœmina fuit, quæ non ejusmodi lectionibus, & historiis ad furorem adaçta fuerit, quia in illis miscetur utile dulci.

Cur posteriora hominis tam turpem habent fetorem.

Respondent quidam, quia obstetrix neglexit eam partem, nec satis abluit. Alii autem huic sententiæ plurimum refragantur: nam aër illius regionis ita pestilens & fœtidus est, qui eum locum occupavit, & ventus qui perflat, non locus ipse.

Cujusdam terribile factum.

Quidam faber ahenarius Basileæ suspensus erat, & alius nescius rei cùm ad forum Basiliense, intempesta nocte maturaret, & nimiam festinatione clausas adhuc portas suspicaretur, cepit sub arbore, non procul à patibulo quietem, non autem multo post tempore venerunt alii, & ipse ad forum properantes: qui patibulum intuentes atque suspensum cognoscentes, illum in clamaverunt, si vellet, ut secum ad forum iret. Quibus verbis ille excitatus (quem dixi, primum quietem cepisse sub arbore) acclamabat, Expectate, ô boni socii, ego veniam Unde illi mortuum loqui existimantes, adeò extimuerunt, ut celerrimâ fugâ pœnè exanimarentur Ille verò semper sequentes; Manete, inquit, rogo, ego vobiscum ibo, & quan-

& quantò plus clamavit sequentisquæ est, tantò magis illi festinârunt: adeò ut semianimes tandem ante portas urbis reperirentur, atque non nisi longo demum tempore sanitatem pristinam ex longa consternatione receperunt.

De quodam suspensò, qui ante mortem tumulum sibi construxerat.

Hunc sibi Belnensis tumulum quem cernis inanem.

Struxerat, invidit cui loquens tumulum.

Debueret certe fors si foret omnibus æqua.

Tardius hic fieri, vel prius ille mori.

An possit uxorem repudiare maritus si forsitan

Amatorem cum ea Ludentem invenit? quem

Insum interpretantur manuini in sinum im-

missionem (hand schuchmachen nostrates

vocant) aut ad pectus ejus vel ad alium locum,

unde turpe esset possit?

R. Affirmant quidem *Borch. cap. 8 de feud.*

num. 28. Rosenthal. cap. 10 conclus. 54. & Tbo-

mas Cant. Oscula quintam viam ad amorem

vocat. Nos vero illis contradicimus, omnes-

que prædictos refutamus: requiritur enim ut

in ipso actu & in rebus venereis & in ipso fa-

cto deprehendantur, seu ut Plautus ait, corpus

corpori incubarit. Act. 4. scæ. 4. in Amphit. velut

Lucian in Eun. cum reperire habet membra in

membris. verum apage illos cum rigido judi-

cio, ablegentur ad Garamantas, Indos, & Æthi-

nos fratres, quibus in ferendis carbonibus,

usui esse possunt.

D 5

Qui

Quinam optime Viros fallunt?

R. Uxores hospitum, *Gastgeberin*: Hæ enim ex tam variis peregrinantibus unum atque alterum admittunt ; habent enim neminem quem timeant, quia in uno loco diu moratur.

Queritur num id facere conveniat :

R. Rationem dubitandi movent Politici quia peregrini officium nihil præter quod sui muneris est agere, nihil de alio inquirere, minimeque in alterius messem falcem immittere. Est enim pacis publicæ turbatio, cujus pœna est Bannum. Alii aliter suam sententiam probare nituntur exemplo Marii, qui obstupratam vi hospitam diro mortis genere duos milites affecit, ut Capitolinus refert. Nos distinguimus inter id quod fit licite, & inter id quod fit coacte, Hospita enim si ad concubitum nos invitat, omnino illi obtemperandum, suscipit enim nos, fovet, cibatur, & omnia præstat, quæ potest. Nos igitur decebit ut favorem favore compensemus, & duplicemus, fortunamque quæ sese offert non omnino despiciamus. Tale diverforium fuit olim Antverpiæ *zu Tausend mitteln*, in quo nihil, quod ad voluptatem tum corporis, tum animi fecit, defuit, *und da der wirt ein barren ist, sicken die Caste gerne ein*. Deinde si aliquid supererit, si triorch eseris, potes paululum ancillæ communicare, ut illa etiam habeat, quo tui remiscatur. Fontes enim tui deriventur foras :

De eo, qui multas cunas emerat.

Quidam in Francia Orientali, cui uxor, quam ante quatuor hebdomadas duxerat, cum peperisset filium, mox properavit ad quoddam forum, ubi tot cunas emit, ut quadrigas impleret: atque domum rediens, cum interrogaretur quid sibi vellent tot cunæ, dixit: Opus habeo, si enim uxor mea tam fœcunda est futura, ut in brevi tempore sit semper paritura, vix hæ sufficient.

De quodam Heluone,

Heluo quidam pupillis à magistratu datus tutor: cum patrimonium illorum universum absumpisset & , jussit tutelæ gestæ rationem reddere, nihil super est, hanc rationem accipite, aliam nescio: verum magistratu urgente, ut libellos offerret, qui acceptum contineant & expensum, ille os primo ostendit, deinde pedicem, illic recepta esse subindicans omnia, hic exposita.

Ebrii cujusdam dictum joco sum.

Quidam homo facetus, cum diversis vini generibus se ingurgitasset, ita ut diutius continere non posset: dixit astantibus sodalibus ad vina bibita: Inite inter vos concordiam, aut ego vos è fenestra præcipitabo.

De Caupone & Viatore

Divertebat apud Cauponem Viator, atque dum, pro cœna mensa non esset laute, atque pro Cauponis voluntate instructa, dejecit ipse

Caupo ex fenestris orbem unum, quem nodiscum vocamus. Hoc viator conspicatus, pocula omnia, vasaque vinaria, & quicquid in mensa erat, dejecit, Caupo stomachosus, cur hæc faceret interrogabat? Putabam, inquit Viator, nos inferius cœnaturos.

Hanreium faciens quo nomine est indigitandus.

R. Quidam eum vocant Domesticum inquilinum *hansehan, verwalter, hausz-genossen*, quod frequenter domum tuam adeat, Alii eum vocant Amicum, sed is qui clam & inuitus alterius ejus occupat, amicus non est, diverso tamen respectu esse potest. Nonnulli hostem, sed perperam. Hostis enim is est, qui nobis, aut nos illi bellum decrevimus. Privati verò sibi bellum denuntiare nequeunt: regale enim est, & summo principi ex natura majestatis in se considerata soli competit. Aliqui Cucurbitam vocant, sed male siquidem id de vasallo uxorem domini hanreizante dicitur. vocabuli hujus derivationem vide apud *Ca. l. & Hort. feud. in verbo cucurbita*. miramur valde quod veneranda antiquitas in perscrutando hoc vocabulo non fuerit curiosior. latinissimo vocabulo nos vocamus Capellanum, vicarium, seu ut Munsterò libet matrimonii coadjutorem *Ehe helffer unbesoldete* substituit, qui cessante marito onera matrimonii supplet.

Scor.

*Storta eur alicubi per convitium pulmones
appellantur?*

R. Quia vilia sunt aut vento quodam tur-
gida, & vere vana. Cum matrona quædam
puellam lascivientem hoc verbo criminata
maledicentiæ pœnas dedisset, gravi insuper
adjecta mulcta, si denuò verbo mulierem la-
cesseret. verum non ita multo post cum ex-
candesceret, quo pœnam effugeret, periphrasi
quadam usa ejusdem convitii. Et quid, inquit,
ego te nominabo? Caro es, quæ egreditur
otlas constat enim id genus intestini in deco-
ctione tumescere, & sic plerumque lebetes
transcendere, ut vi sua erumpat, ac dejiciat
etiam opercula.

*Uxores hanreizantes quomodo debent
appellari.*

R. Hanrifici certant, & adhuc sub judice
lis est.

Meretricis nomen (quod genus hominum
sine præfatione honoris nominari nequit) illis
non competit. Nam hæc à merendo dicta est.
Ulpiano dicuntur practicæ seu questuariæ *Eh-
nehren sich mit der hand, da sie auff sitzen*, pecu-
nia suam exercent militiam, multorum libi-
dini servit, & est vidua, ut pote, quæ 23000 vi-
rorum absorbit ictus. Hæc nulla accepta pe-
cunia, sed amoris, qui est furoris species, &
benevolentia causa hanreizat: E contra mere-
trix se prostituit in silyis, ut propter Noriber-
gam.

gam, in *Newenwald*, quem locum sæpius inuiso. *Leipsiæ auff dem Rubeht*, da sie das grasz mit den hintern abmaißen, Unde vocantur *Nymphæ silvestres*, pecora campi *wald Gottinnen*. *Antverpiæ in die lepelstraet*, ubi die nocteque meretricum cochleationes visuntur, *Frankofurti in foro piscario*, &c. Hæc vero est inuolaturæ existimationis, quia amoris vincuncta solis amantibus sui copiam facit. Errat igitur hic *Commanus lib. 8. cap. 13.* Qui illam meretricis nomine indigitat. Rectissime ab *Ouidio* & aliis vocatur *Amica*, cum quibus consentimus & facimus.

Hanreitas quid est?

R. Est vocabulum mere Germanicum, sed in latinatam jam olim degeneravit, ex antiquissimo vocabulo han qui est Gallus, & voce, *Rein*, quod chorea, five *dantz*, quasi dicas, *Galli choreus*, nostrates vocant *hanreingeschlossene gefellen*, monte cuculos vocat, item *Cornutos*; cornua enim gerunt satis manifesta & conspicua, extra pileum sæpe proturbantia, & ne omnibus appareant, pileum non detrahunt etiam si aliquem prætereant, & hoc est verum *Hanreicæ* gravitatis signum, Conveniunt in hoc cum *Gallis*, quia licet gallus proprias uxores habeat, quæ tamen etiam ab aliis visitantur, ita & hi licet proprias uxores alant, ab iis etiam alii admittuntur viri. De cornua ferre, multi multa scripserunt. *Niceph. lib. 2. de impere Andr. Constanti.* sic inquit: *Longe alia fuit*

fuit adronici luxu & libidine præditi intentio, qui cornua Cervorum, quos venatus erat, insignia & rare aliquid habentia in porticibus fori suspendebat specie quadam ostentandæ magnitudinis ferarum quas cepisset, cum revera civitatis mores & uxorum, quas ipse corrumpere lasciviam notaret. Atque ad multas gentes (opinor) promanavit, ut qui malitia vel injuria suas conjuges adulterari sineant, probroso sane convitio cornua ferre dicerentur. Germani injuriam rei verbo leniori mitigantes vocant *Einen frommen einsaltigen mann, der seiner frauen nicht genug thun kann.*

Cur femine amant brassicas?

R. Propter earum acrimoniam. Nam mistæ cum farina lolii provocant earum annos, dies & menses, modo iis utantur per modum suppositorii. Hæc est vera *Androgyna* composita ex duobus culis, & quatuor natibus messiores per postam in corbe huc veni, ut hæc nova vobis annuntialem. Credite vera dicenti veritas nulli cedit. Caput capiti opponam sicuti cerevisiarii exportantes vasa, putatifne me vel fugere? nullo modo apponam potius frontem fronti imo barbam barbæ sicuti duo podices, qui bellum gerunt: & quam libenter furdustalia audiret!

An non omnis mutatio bona?

R. Mutatio bona est quæ vergit in meum commodum. Si mea burla inanis esset, vestra plena

plena pistolettis, si ego essem asinus, vos docti, per me fiat mutatio stante pede, & ero plane novus homo. Item si tu haberes faminam pulcro vultu, ego vero Hecubam aut aliquod remedium amoris, velleſne mutare?

Quid est vetula?

R. Est antiqua dementia, Harpya, Diabolus in veste fæminea, & ut omnia uno verbo complectar, est concionatrix loquacula, quæ non Evangelium; sed convitiolorum plauſtra evomit.

Quid est pædagogus?

R. Est advocatus Lutosus, collegii pestis, cujus supellex est bibliotheca, qui canat mane ne de nocte permerdet lectum, qui totius collegii anitergia colligit ut pulvem avenariam calefaciat & pugillum unum carbonum lucrifaciat. est alter Euclio. Est miles animosus, qui statim hosti calcanea suorum sandaliorum vertit & sese salvat in gymnasio, qui jurat per tabulam rasam Aristotelis, per Bucolica Virgilii, per veneris nates, per testiculos Saturni, per pecus Melibæi, breviter per omnes autores tam Latinos quam Græcos, rem ita sese habere.

Quid est advocatus?

R. Advocatus est, qui amat ducatos, eosque pluris facit ipso sacco mendicorum etiamsi confectus esset ex finissima tela Hollandica. Advocati raro visuntur in hospitiiis
sed

sed sæpe sunt in domibus suis & alibi consul-
tando, libenter audiunt cantilenam *Dammi*.
Hic dator illis adhæret in matrice animi ab
æterno. Natura advocatos fecit ex argilla tam
pulchre madefacta ut nunquam habeant ma-
nus frigidæ & ideo idonei sunt conficiendæ
glacii tam in æstate quam in hyeme. Advoca-
ti viderunt quoque titulum veneris sed tri-
bus perspicillis:

De quodam Advocato.

Quidam advocatus, post multas causas, in
quibus victor evasit, Monachus factus est; &
cum in negotiis monasterii præpositus, mul-
tis in causis succubissent, interrogatus est
ab Abbate. Cur omnino in causis agendis
mutatus esset? Respondit ille: Non audeo
mentiri ut ante, ideo amitto causas.

Musca culinaria quænam?

R. Est Dominus parasitus, Germanice *Tel-
lerlecker*, qui cibum è flamma petit, qui
constringitur non funibus, sed fârciminibus,
cujus uxor pro uno ovo cum matre sua, bur-
sam naturalem seu vulvam venalem habet.
Jâm incitavi ad risum asinos clamore magno,
utî vos estis testes.

Historia jucunda de quodam sacerdote.

Quidam sacerdos suis rusticis concionatu-
rus dixit, *salutat vos Lucas medicus*. Ut ha-
bent sacræ literæ, sed postea præ pudore ita
obstupuit ut ne unum quidem verbum ulte-
rius

rius enarrare nequerit, illud ipsum subinde repetens, tum ex senioribus unus assurgens, dixit, habeat gratias, atque si quando ad eum reditis, dicite & illi nostro omnium nomine plurimam salutem.

Pueri quomodo sapientes efficiendi.

R. Podicis cappa illis detrahenda ipseque podex virgis cadendus, ita enim sapientia è podici ad caput evolabit.

Supellex pædagogi quænam.

R. Est ferula sub axilla cum bibliotheca, quæ constat ex Despauterio impresso tempore laurentii valla, sed siste gradum lector alteratissime, (hem literatissime volebam dicere) Bonum mane, Bonum mane, bonum serum hoc est saluto per totum diem.

Virgines cur libenter nubunt Iuris peritis.

R. Ut juris Mystes jus fas rectumque minuat.

Virgo sic rectum semper amare solet.

Quonam in loco pluris venditur aqua.

R. Ubi caupones vino exotico aquam admiscent, sic enim aqua vini etiam cari pretium potest contingere.

Cerevisia unde dicitur.

R. Aliqui dicunt, cerevisia quasi ceteris vinum. Alii sic:

Unde sibi ducat quæris cerevisia nomen,

Quod cerebrum invisat sæpe Sabelle tuum.

De Potatione.

Ad primum morsum, si non pota vero mort sum.

Gaudia sunt nobis maxima dum bibo bis

Ad trinum potum letus sum, dum bibo totum.

Laetificat quartus cor, caput, atque latus,

In quinto potu, vasto potamus hiatu.

Dulcis & ipse cibus dum bibo sex vicibus,

Potu septeno letus sum corpore pleno,

O nos felices octo bibendi vices.

Nona cherubinum pingit potatio nasum,

Si decies bibero cornua fronte gero.

Undenaque vice tibi praebibo dulcis amice.

Et bis post decies est mihi tota quies.

Postea dico satis sed cum pota vero gratis.

Tantillum digitum letus eo cubitum.

De scorto.

Corpus, opes, animam, confortia, fœdera, famam,

Debilitat, perdit, necat, odit, destruit aufert.

Dies macilenti quinam?

R. Sunt dies jejunii in quibus saturamur pane caelesti, cibo spirituali coque levi, qui non generat per se in stomacho cruditates sed tantum per accidens.

Hymnus in quo omnes notæ musicales comprehenduntur.

Ut queant laxis Resonare fibris Mira gestorum Famulituum, Solve pollutum Labus reatum, Sancte Ioannes.

Igniaria & sulphurata quibus odio sunt?

R. A.

R. Amatoribus & furibus. Amatoribus, quia laxato freno opus suum peragunt sine tympano, candela & candelabro: furibus, quia clandestina eorum furta illuminant & in lucem proferunt.

Hercules in quo peccavit?

R. In eo quod occiderit scelestum *Cacum* qui plane imberbis erat, primogenitus ac quasi recens exclusus *Wie ein jung bun das Erst außz den Eyer Schalen kumpt.*

Historia jucunda de parochia.

Militem puerulum è baptismatis fonte suscepturum, parochus interrogavit, Domine miles tunc idoneus es huic muneri sustinendo, ad quod miles, puto quod sic, tum parochus, nostine præcepta Dei? ad quod miles, quidni: tum parochus, quodnam est primum præceptum? respondit miles, non vorabis, *Du solst nicht fressen*, erras perverse miles, inquit parochus, primum enim præceptum est, *Non habebis Deos alienos in conspectu meo*. Imò regerit miles, Dominatio vestra fallitur; Nonne enim Deus statim à creatione præcepit: *de Ligno scientiæ boni & maline comedas Gen. 2.* Tum parochus ô miles magna est fides tua superas me eruditione vel potius astutia.

De quibusdã simplicibus Rusticis.

Prope patriam meam est vicus agrestis, nomine *Mundingia*, istic dicuntur in primis esse sum-

simplices Rustici, illorum unus semel ad forum Ehingense profectus, cum domum rediret audivit in confinibus duos cuculos sibi invicem suo cantu respondententes. Erat autem in sylva Mundingenæum, alter in sylva finitimæ villæ; Et cum cuculus alterius sylvæ suum clamore superare videretur, ille demisso equo cui insidebat, ascendit arborem, atque suum cuculum stridore illo incomposito adjuvabat. Interim lupus equum illius devoravit. Quare Rusticus repetens domum suis compaganis conquestus est; quomodo propter Reipub. honorem & communis emolumentigratiâ, quod suum cuculum juvisset, accepisset hinc non mediocre damnum. Unde illi consensu communi & impensis, damnum illius sublevaverint: indignum judicantes, ut qui pro salute & honore publica laborasset, inde jacturam pateretur.

De Nobili & monacho.

Nobilis quidam patribus nostris notissimus, atque bellator egregius, cum publicus esset cujusdam Imperialis civitatis hostis, atque Monachum quendam civitatem intrare volentem apprehendisset, portantem pannos pro vestiendis confratribus suis, ille partem panni Monacho abstulit, ut & se vestiret, Monachus indignanter abiens, minatus est in extremo judicio illum pannos redditurum. Quod nobilis audiens, abstulit ei reliquum pannum atque pallium, dicens: Quum talem

Item mihi dilationem & tam diuturnum terminum solvendi concedis, ego si possem, tibi etiam monasterium auferrem.

Christiani & Iudæi disputatio.

Matthias quidam Ulmenfis, parum prudens, in libris tamen Bibliorum multum exercitatus, disputabat cum Iudæo de fide ejus & Christianorum, utra melior vel verior esset. Tandem dicebat: Vos Iudæi non signati baptifmate, in extremo judicio, sicuti canes à carnifice in urbibus non signati, à dominis cædemini: Nos autem signati, impunes erimus. Tum Iudæus interrogavit, Ubi estis signati? Matthias respondit, Caractere baptifmatis (ut loquuntur Theologi) qui est impressus animabus nostris. Ad hæc Iudæus dixit: Cum in extremo judicio aderitis cum corpore: nemo poterit videre hoc signum animæ nos verò Iudæi sumus circumfifione & præputio signati. Cui Matthias, O impudentissimum Iudæum, inquit, velles tu in cœtu summi Iudicis atque tot millium hominum ostendere virilia, & pudenda educere? Vade ad patibulum cum tua impudentia. Itaque victor se judice abiit.

De Martino.

Martinus chlamydem pro paupere dimidiavit.
Ut faceremus idem nobis exemplificavit.

Secreta quinam aperiunt s

R. Si secretarum seriem vis noscere rerum.

Ebrius, insipens, pueri dicent tibi verum.

Epi.

Epitaphium in signe

Hic in propriâ recubat villâ
 Pater Aristulphus cum ancillâ :
 Cui à dextrâ forte Mamillâ
 Dat Pater oscula, deficit illa.
 Sed per spatia ævi pauxilla
 Post hæc funera vivit in villâ :
 Nam dum sapit huic admodum squilla
 Cum bene sapidâ cocta anguillâ,
 Dum dat famulo cellæ sigilla,
 Ut depromat vina Cyprilla.
 Vivere desinit Pater in villa,
 Siis urgebat quippe pusilla.

Incerti autoris.

Ex minimis, vitium, celum modulamina, ca-
 stra,

Venit, alit, penetrat, mitagat, exuperat.

Seditio, requies, oratio, cæna, favilla.

Maxima, ionga, brevis, semibrevis minima,

Quare multi ad magnos honores mundanos

perveniant.

R. Hoc sæpe fit ob commodatam domino uxorem. Hinc hic fit secretarius, ille senator, hic comes, & iisdem artibus à magnatibus multi præpinguia venantur officia, uxores quæ ob id non immerito superbiunt, quarum radiis maritus fulgeat. Item se illas esse, quarum amore princeps gaudeat, dicunt, nullam, ex Domini hanreizatione fieri impudicam earumque maritos, qui ineptis Hir-
 ci

ci videri possent, ita excellere aureis cornibus, ut dignitate cunctos anteant. *Paulus Iovius in vita Galeacii sfortiae*, & à prudentibus nulla alia compendiosior via ad honores adipiscendos, quam hæc ipsa habetur. Exemplo luculentissimo nobis erit historia Euriali ab *Ænea Silvio* conscripta. videatur hic ulterius. *Nevez. lib. 4. num. 82.*

De quodam Consule Ulmenfi.

Quidam Consul Ulmenfis, quum venisset in legatione ad Dominam Meehthildam ducem Austriæ: atque inter orandum crepitum ventris ædidisset, nihil commotus est, sed processit in sermone. Quod cum domina audivisset ac dissimulasset, virgines autem ejus ac pedissequæ se invicem aspicientes, occulte riderent, pepedit & una ex illis. Quod Consul ille audiens, atque ab instituto sermone digrediens: Procedite, inquit, ex ordine, & postquam me ordo rursus tetigerit, ego redincipiam. Unde omnes sunt in risum effusissimè commotæ, dominaque facetâ ejus responsione permotâ, magnifice eum tractavit.

Possuntne mulieres per egrinari illæsa pudicitia?

R. Vix quidem: quia viæ teruntur ab omnis generis hominibus, qui prætio illecebrisque, nec non vi Hanreitatem expetunt? Sic Dina, *Genes. 34.* & Angla illa, de qua *Sylu. epist.* peregrinationes fructus uberrimos protulit;

tulerunt, & Comicis frequenter peregrinatrices sinistrae sunt famae: nam bene sciunt, absente fele saltare mures. Imo in peregrinationibus adeo fiunt applicabiles, subjectibiles, & tractabiles, ut Theologiae studiosis pro cathedra quam conscendant, Iuristis pro pulpito, cui corpus imponant & Medicis pro vivae Anatomiae subjecto, ac denique nemini non inserviant.

Carmina in quibus omnes primae literae incipiunt ab F.

Femellas furtim facies formosa sefellit.

Fortuito faciens ferventi furta furore.

Fur foritas fertur futuens flagro que feritur.

Carmen jucundum.

Hircus cum pueris, puer unus, sponsa, maritus.

Cultello, lympha, fure dolore cadit.

De anu per crepitum animam exhalante.

Uno animam crepitu Iana pepedit anus.

Gallice sic.

Vous qui passez, priez Dieu pour ceste Dame

Qui en petant par le cul rendit lame,

Comparatio mulieris & canis.

Comparantur à nostris canes & mulieres, illi dum volunt, mingunt: hae dum volunt flent, ut Iuv. Saty. 6. & Ovid. Ut flerent oculos erudiere suos.

Derixosa Muliere.

Habebat quidam jurgiosam imprimis Mulierem, adeo ut, sive ex caupona rediret, sive

E

labo-

laboraret, aut comederet, maledictis ab ea impeteretur: quicquid tentavit, semper ei Mulier maledixit, atque quanto eam frequentius verberaverat, tantò contumeliosior reddebatur, magis jurgabatur. Quod cum verbera nihil profecissent, alia via aggrediendum putavit, atque quotiescunque ipsa ei maledicebat nihil movebatur, sed continuo tibia, cuculus erat indoctissimus, canebat, Quod cum fecisset, ipsa acrius maledicere cepit. Ille vero persistente in proposito, ipsa præ ira saltare cepit: quo pergente, ipsa ex manibus ejus tibiam excussit, qui cù nihilominus resumpserat tibia sine commotione caneret, mulier indignantissima domum exivit, asserens se posthac non perpeffuram nequitiam viri, & temulentiam illam intolerabilem. Et cum postero die cum solita maledictione rediret, vir ad solitum cantum reversus est. Quare mulier se victam ostendens, imprecationibus abstinuit, benevolentissimamque se futuram viro pollicita est, modò tibiam seponeret. Memorabile exemplum, pertinaciam mulierem variis artibus frangendam esse.

FINIS.

F L O I A
C O R T U M V E R S I C A L E
D E

F L O I S S W A R T I B U S,
illis Deiriculis, quæ omnes fere Min-
schos Mannos, Weibras, Jungfras, &c.
behüppere & spitzibus Schnafis ste-
ckere & bitere solent.

Autore

GRIPHOLDO KNICKKNACKIO
ex Floilandia.

Cortum Versicale de Flois.

A Ngla fldosque, canam, qui wassunt pul-
vere swarto
Ex Watroque simul fleitenti, & bla-
fide dicko,

Multipedes deiri, qui possunt huppere longè
Non aliter, quàm si floglos natura dedisset,
Illis sunt equidem, sunt, inquam, corpora kleina,
Sed mille erregunt menschis matrasque plagasque.
Cum steckunt snaflum in livum, blautumque ru-
bentem

Exsugunt: Homines sic, sic vexeirere possunt,
Et que tandem illis pro tanta lonia testant,
Vexeritate, & quem nemant per vulnera dodum,
Sunt variae plagæ, quibus ob sua Sunda, suamque
Ob mutwillitiam strafit Menrosque Frûasque

E 2

Ipsè

Ipse Deus, cœlum & sternas, qui fecit & Erdam,
 Hunc steckit slangus, lopit Dushundus in illum,
 Et bitit in livum, ut cogatur fundere Geistum,
 Ast alium Wolffus freit berusque toritit,
 Hic heffit multos lufos, & tempora nullo
 Fredam heffit, lopunt per Kleidros, valdeque bitunt.
 Ast reliquos inter deiros non bosior ulla est,
 Nec magis anfechtit minschos, illisque molestas
 Erregit plagas, quam suvaritæ turba floorem
 Non illis satis est finstri sub tempore nachti.
 Steckere, & seüto meudos upweckere slapo:
 Sed quoque sub dago perkrupunt undique kleidros,
 Nunc huc nunc illuc huppentes scarpibus atque
 Bitentes schnafis, sic ut de lifide blautus
 Sæpe fluat, pleckique rubri cernantur in huto.
 Glöfite quæso mihi, mihi glöfite quæso sodales,
 Sæpius expertus redo hoc, cum Wolckibus altis
 Deleuchtunt Sternæ; schinit Mane undique lechte,
 Et vadent slapum volbringere tempora finstra,
 Solum verhindrunt tardum suvarita aptimina fla-
 pum, (dum
 Nunc heffunt lustum per Weickum springere Bed-
 Nunc vero upstigunt Beinos, Beinisque relictis
 (dum,
 In me dio situnt livo propè nablia runda,
 Nunc quoque per Bordum krupunt, dant custia
 mundo,
 Custia quæ smertant, ogos nasosque bekickunt
 Deinde juvat rursus warmum sub krupere Beddum
 Et schuldros, armosque handosque in visere, quic-
 quid

Sæpe

Sæpe etiam wandrunt infra, ruckumque beseukunt,
Et rundos lendos driventes uni dique lustum!

Sicut quando etiam wandrit Morderus in Holto,
Non tantum wandrit longum verdrivere tempus,
Sed schiagit, steckit, warpit, donditque Subinde,
Si qui begegunt Ludi, qui Beutlia plena (gunt
Geldo hoffunt, Kleidrosque bonos in corpore dra-
Sic quod nigrorum damnanda caterva florum,
Non tantum in Beddo krupit, Kleidrosque be-
kickit,

Ob longam quoniam, sed quando cernit in esse
Gleideribus blautum, & Jchonum quoque merckita-
thurum

Esse nec op dictum veluti morderus adhuppit,
Uthsteckit sehnakum, sub quo sum anglia scarpa,
Anglia sanguineum deipe quæ steckit in hutum,
Ut fugit blautum, nescitque uphorere, donec
Livum cum blaso swartum bene fulluit intra,
Nec fugit tantum, verwundit & undique livum,
Ut schlangus steckit, furiosus biittit ut hundus.
Et post se multos plectos, mablosque relinquit
Rotigenos, Sclapens bec quando feulit, iu hogum,
Cum livuo sese Werpit, Wegstotit & handis.
Deckbeddum, scurit neglis, schadumque befeudit,
Sed quanno mortram gledro vertrisit ub uno,
Mox flous exstundo bhendus wegghuppet, & altum
Dat wundum, si nec fieddo quoque tutus in illo est,
Rursum alio spingit, proque una vulnere steckit
Plurima, ut ille semel qui sclapo upwakuitt alto,
Non iterum possit meudos thoschlutere ocellos,
SeWaltrit misere ruckit, flaukitque, Kifitque,

Insequiturque flous, solitque incorpore, verum
 Gripere cum tentat, blotum sibi gripit in hutum,
 Sæpe igitur totos sine schlapo ducere nachtos
 Cogitur, & multas lidit marirasque Plagasque
 Nec saltem hæc fiunt beddorum ligimus alto,
 Sed quoque cum lesumus, cum scrivimus, & imo,
 Bedere cum volumus bene plagitur undique corpus,
 Præcipuè beinos intra, tenerisque sub armis
 Summis in kragiis hic, hic sunt regna floorum,
 Hic krefiunt, steckunt, bitunt, kit Zlunt que su-
 binde, ut

Patere non possis, cum schuras negligibus hutum,
 Et quod der Wundrunt omnes, non ullus in Erda,
 Lebit deiriculus, nonnullus inaëre schwebit, (unus
 Qui tam magnanimus, tam sit quoque kenus, ut
 Exiguusque flous non fruchtitat ille potentes,
 Kerlos: non Babstli krona verschricket ab ipsa,
 Bokum perkrupit sanctum lapitque behende:
 Donec beroret blotum cum schnaflide livum,
 Cogit ut huic Pabstus stotos crutzumque sacratum
 Werpere de manibus, deirumque fugare bitentem.
 Non fruchtit Keyfros, non Reges, non Patriarchas
 Non Cardinales, heudos qui margine breido
 Dragunt in Koppis, verum nihil achtit hic heudos
 Nec stafos goldo decoratos, steckit in hutum
 Haustus ut ex koppo, fallatque ex bandile stafus,
 Nec flous an Doctor sit fragit siue Magister,
 Ille vel ad backum vel se bene settit adhalsum (tum,
 Adque anglum scarpum, per dunnum drucitat hu-
 Ut fedrum dextra leva smitatque papyrum. (dam.
 Ipse Ego dum schribo hæc, possum non heffere fre-
 Pum-

Pumphosios nunc upmato & seuto undique flòs,
 Nunc hosenbendros uplòso, & nadia circum
 Kito, & non findo, mox quando rursus ad ipsos
 Me seddo beuiros, prob quam tunc dlagere primuna
 Incipiunt: sepe upspringo, propterque dolores
 In stuba circumdanizo, tifoque sed illi
 (O bdsi deiri) nihil hæc scheltwordia curans,
 Sed quia lidendum est aliquid, lido illa sed absque
 Murmure non lido, nec eos Wegspringere lato,
 Cum krigo, mestum nemo, Wegschnidoque Kof-
 pum.

Anne flòo quisquam est in toto audacior orbe,
 Non lopit quando drosceri steglide Kornum
 Uthschlagunt, plagunt, ut vix arbetrere possint.
 Okleinum deirum, tu non armanfia spernis,
 Agmina, Schweinherdos, Scapios, Wechtrof-
 que tudentes.

Betlerosque armos misere per strata schreientes
 Visere non dubitas: Schelmos Deifosque besotis,
 Cumque illis vitam latis cruce, ac farlicte rado
 O te felicem fioe si vortelia noffes,
 Inquer auchis beltzis tantum stoltisque woneres
 Kleidris, in warmis hosis, sic tutior effes,
 Quam si bedleros miseros miser usque besokis. (das,
 Nunc ut ad Wisfras veniam Iung frasque beben-
 Quaedam bereuramt quando non omnia possum.

Flògia turba hominum generi non Syndior ulla est
 Quam Wisfris: Wisfræ strident noctesque dies-
 Deiris cum swartis, reinunt in krigia dira (que,
 Ut sepe blauto sittant: schrecki, bile visu,
 Sed multæ reliquas vincunt schelmstuckibus argis,

Amplius & didicere olim quam, frerere brotum,
 Hæc quando ex dorò lepunt sub tempore fasti,
 Atque coxantes peddenu hõrunt ex fontibus iúzõs.
 Quos non audivere prius, tunc se, se Crüzere
 dextra,
 Incipiunt, s' Wartosque floos beschwerere wortis.
 Ut nito lopere, springere trupere turba nigella
 Cogatur Stubis Kamris Bedisque salisque.
 Qui tantum wortis vinci potuere sed illa
 Dum sunt Desio Duflus wegtri fit, & omnem.
 Exhusto pulicem. Sunc deinde ex jungfride turba
 Que bittrum kakunt dranckum de flore lupini
 Perq; omnes Kamræ wincklos non spargere cessant.
 Donec mane flous pereat qui liggit in Erda.
 Ast reliqui lopunt per agros, baluntque virentem
 Herbam, qua pulicum cepit pulicario nomen.
 Quam quando Sunus non dum de wolckibus altis
 Schinit, per Kamras spargunt; tunc nigra caterva
 Infitit grano folio, atque exigit acerbum.
 Sastum, ut non valeat rursus verlarere blatum.
 Tunc nemit besmum virgo wegkerit & herbam
 Atque floum simul uthkerit, dreckoque be. teckit.
 Quid memorem? Cordus doctissimus ille poëta
 Nos ex orcisare docet nigra agmina versu?
 Hic etenim schrifit septeno carmina libro:
 Nec te nocturni pulicesque fatigent,
 Hunc ex orcismum candidè lector habe:
 Mansula, corrios budigosma tarantula calpe;
 Rhymmula dinari galba caduna trepunt
 Hos novies lectum scansurus concineversus
 Tresque meri calices ebibe quaque vice.

Quis

Quis dubitet verum nobis cecinisse Poëtam?
 Ovos felices Wisfræ si talia vobis
 Nota essent cunctis, non vel flous unus in Huso
 Bliferet: wordis, aut brancko; aut frutice bittro
 Schwartes deiriculos stundo doderetis in uno.
 Sed quid de rickis dicam, splendente potentes
 Auro, sæpe floum vidi sibi krucltere grotum
 Et seu captivum helben si in schludere goldo,
 Ut tandem upgefæt tenebroso in carcere geistunt
 Quid vero Wisfræ quæ non didicere volantes
 Arte floos kleidris, ipsisque ut hdrifere beddis,
 Hæ sæpe erregunt cum detris, krigia grotæ,
 Nunc kragium uplosunt, & evekunt vitia circum,
 Nunc tengunt magis & wisunt sua ruckia blota
 Ut fengant schlagantque floos; nunc scurere lendos
 Incipiunt, handos sustectunt scortisque beimisque,
 Quid feggam? sæpe & foccos derrectere futis
 Vidi illas rockumque updeckere & undique foccos
 Nunc huc nunc illuc bescukere, strickere feutos,
 Namque sciunt Wisfræ, quod gerne in foccine wo-
 Nec quando in Wullâ semel in cessere rugosâ (nant
 Hinc possunt facili rursus weg springere, jam cum
 Affertur foccus, Deus ò bone quanta floorum
 Agmina mit bringit, veluti si semini swarto
 Esset conspersus totus. Tunc bella videres,
 Tunc angstum magnum drifit captiva floorum
 Turba, atque arbeiter toto cum corpere, snaflum,
 Utreekit, beinos ad saltos settit adholtit
 Wolla vel eludit, tunc fenguni ordine Wisfræ
 Nigrantes schelmos, & tollunt banckio in bardo
 In discumve, hic hi mordunt, handisque tremendis
In-

Inuahiunt settuut niglos in corpora swarta,
 Et gnickgnackspelunt, ut circumblautus in Erda
 Fleitat, nec prius uphorunt, nisi tota cateruæ
 Tradita sit Dodo. Tunc legunt agmina tanta,
 Vitam qui latuere suam, ut wegrapere posses
 Handis, sed besmo wegkerunt, sepeque fullunt
 Ingentem moldum, schudelumve & flumine mer-
 gunt,

Quid memorem jung fræs, megdasque? schonunt-
 ne vigillis

(fast est,
 Deiriculus? schenckunt vitam? non schenkere
 Ajunt Nam quando debent hæ spinnere Wockum,
 Vel quando Holnadium scarpis uthnehere nadlis
 Sittunt, nulla illis Freda est, sit swartus in huto,
 Huto molliculo flous & se sanguine meka
 Fullit repletus per kleidros springit & huppit,
 Vexeritque adeo, aut Iung fræ seque absque pudore
 Uprapant sese & Beinos, Bauchumque bekiekant,
 Et scurant, donec paulum Wehtagia cedant,
 Sepe etiam Cragium upmakunt & Titia runda
 Defendunt, arcentque floos ne snaflide ledant,
 Et blautum uthsugant. Namque hic embebrexere mul-
 tum.

Non possunt, Eadem Megdæ faciunt, & ad unum
 Si fieri posset, vermos ad tartara nigros
 Projicerent. Vidi quasdam, no lego Gasellas,
 Si quando vaccas herdo nachdri fere vellent,
 Solo himbdo indutæ poterant non hissere fredam,
 Nunc bando inruckum fulebant nunc sua neglis
 Tittia crantzebant, nunc lendos, nunc Knigiosque.
 Nec scio quid reliquum schurebant torve tuentes.

Hæc

Hæc ideo vobis ô fratres scicko fideles
 Sæpe ut denckaris, gutumque leschatis amicum,
 Et quoties bitunt vos nigri schnaflide deiri,
 Et quoties handis vestris ingripitis hosos,
 Fingere nempe sloos, tales effundite wortos:
 Iam sloos, Hamburga quem schickunt urbe politus
 Oldus Bekandus, blodum me steckit in budum,
 Scilicet uidenckamque sui, denckamque jocorum
 Pufforumque simul. Denckam ergo, cedito rursus
 Parve fioe & nostrum misere quoque plage Be-
 kantum
 Frundum, ut sit memor & nullis vergettat annis
 Nostri, sic durat Frundschoppia. Num is & uibe.

UNED

UNED

PUGNA PORCORUM

PUGNA PORCORUM

UNED

PUGNA
PORCORVM

PER
P. PORCIUM,
POËTAM.

Paraclesis pro Potore.

Perlege porcorum pulcherrima, prælia, Potor,
Potando poteris placidam proferre poesin.

NIVERSTADII,

Apud GASPARUM MYRRHEUM,

MELCHIOREM THUREUM,

&

BALTHASARUM AUREUM,

1681.

ADLECTOREM

IODOCUS HELMONTANUS.

Poreiolus Porcos, cecinisti parva croa-
cum,
Sic condigna refert præmia, Home-
re tibi.

AD EUNDEM.

Mæonides raras cecinit, sed Porcius
ille
Posterior porcos, plaudite utrique
precor.

AD EUNDEM.

Potando pugnas Porcorum perlege po-
tor,
Petendis posuit præmia porciolus.
Porcorumq; procul propellant prælia plane-
tus,
Persuadent propter poëmata percinerere.
Perdocuit paucis porcorum pulchra
Poëta
Prælia, perlecto plaudite porciolo.

PUBLIUS
PORCIUS
POËTA.

Perlege porcorum pulcherrima, prœlia, Potor,
Potando poteris placidam proferre poesin.

U D L I U S
P O R T A L I U S
P P O R T A L I U S

Quando peris plaudam proinde postea
L'eloge portum tulerunt, proinde postea

Potentissimo

PATRONO

PORCIANORUM.

P. PORCIUS

Poëta

Prosperitatem precatur plurimam.

POSTQUAM publice porci putamur,
præstantissime patrone, placuit porcorum
pugnam poëmate pangere, potissimè propo-
nendo pericula pinguium prælatorum: pu-
gnant pigriter pusillanimes prælati propter
pinguedinis pondus, porrò potentius porcelli
pauca proceritate perpoliti: propterea placeat
precor puerile poëma perlegere porcorum
porcellorumque pugnam propositionibus pi-
ctam paribus, peripræpostere.

*Proditur patronus porcianorum,
primordialibus punctis.*

Res Inamæna Caret Affectu. Læta Decorena
Omnimodè Aspirat Bellula Habe Ergo
Rata:

Proditur poëta.

Plura Latent Animo Cœlata, Et non Teme-
randa
Indiciis Vllis, Scilicet hoc Volui.

A 2

PRE-

P Recelsis proavis pulchre, prognate patrone,
 Pectore prudenti pietateque pradite priscâ,
 Prater progeniem, prater praeclara parentum
 Prælia pro patria, pro præsulibusque peracta,
 Pleraque pro populo proprio perfecta potenter
 Pellucens probitate, potentique prosperitate,
 Proposito præsentè petens plerumque peritos,
 Proptereaque probas philomusos, presequerisque
 Parnasso potos, precio precibusque poëtas:
 Postquam percipi puerile placere poëma
 Præcipue propter præscripta proœmia pugna
 Porcorum, placuit parvam præfigere pugna
 Pagellam, porci prodentem proprietates
 Plausibiles, pinguem patronum promeruisse
 Pectore pinguculo, pol promeruisse poëtam
 Pinguis porcorum pingendo poëmate pugnam.

Propositiones pugnae.

Porcos pistorum pergunt prosternere pugna
 Porcelli, pasti plantis per pèrvia præta.

Probitas poëta

PUC-

PUGNA
PORCORVM
PER
P. PORCIVM

Poëtam.

(a) **P** Laudite procelli porcorum pi-
gra propago.
Progreditur, plures porci pin-
guedine pleni.

Pugnantes pergunt, pecudum pars prodigiosa,
Perturbat pede petrosas plerumque plateas,
Pars portentose populorum prata profanat.
Pars pungit populando potens, pars plurima
plagis.

Prætendit punire pares, prosternere parvos.
Primo porcorum præfecti pectore plano
Pistorum porci prostant pinguedine pulchri,
pugnantes prohibent porcellos, ponere pœnas
præsumunt pravis: porro plebs pessima pergit
protervire prius, post profligare potentes.

(b) proconsul pastus pomorum pulte perorat
prælia pro pecude prava prodesse, proinde
protervire parum patres persæpe probasse
porcorum populo pacem pridem placuisse
perpetuam, pacis promptæ præconia passim.
pro præcone pie pacis per pondera plura

A 3

pro-

a Processus porcorum ponitur.

b Profectio proconsulis.

PUGNA

proponente preces, prudens pro plebe patronus

porcus prægrandis profert placidissima pacta.

(b) pacisci placeat porcis, per prælia profum

plurima priscorum perierunt pascua patrum.

præstat porcellis potiori pace potiri,

præstat prælatis primam præbere palestram.

porro proclivis pugnae plebeia potestas

(c) prælia portendit, per privilegia prisca

proponens pugna porcos potuisse patenti

prostravisse pares, per plebiscita probari. (stas

porcum pugnacem pecudem, præclara pote-

pendet per porcos pugnaces, pergite passim

perdere præfectos, porci properare pusilli

(d) perdere pinguiculos, præfectos præcipi-

pigritia pollent prælati perpetuati, (tare,

postquam plebs pertæsa potentatus penetravit.

præcipiti pede, porcelli petiére pusilli.

pugnando properare prius, pessundare patres.

præstituunt personatos præcurrere porcos.

propugiles, porro plenum pinguedine putri

prælarum porcum pistrino pinsere panem

præcipiunt, per posticam, per pervia portant.

(e) propterea properans proconsul poplite

prono,

præ-

b Placidatorum pacta proponuntur.

c Prælia portendit.

d Propterea porcellorum penetratio.

e Preces proconsulis pro prælatis.

præcipitem plebem pro patrum pace poposcit.
 persta paulisper, pubes preciosa, precamur.
 pensa profectum parvum pugnae peragendæ
 plures plorabunt postquam præcelsa premetur
 prælatura patrum, porcelli percutientur
 passim, posteaquam pingues porci periere.
 propterea petimus, præsentem ponite pugna
 per pia porcorum perimus penetrabilia, posthac
 prælati poterint patrata piacula parce
 perpetrare, pro cul postponite prælia parva,
 præ prælatorum pœnis patientia præstat.

(f) plebs porcellorum parte præcone parate
 porcis prælati s proponit particulares

pacis particulas: pateant præsentia pacta
 porcorum populo, porcorum posteritati.
 principio petimus prælatos perpetuos
 postponi, propter pia privilegia patrum,
 porcellos patuit pariformi pondere pastos
 porcis perfimiles, porcos præstare pusillos
 propter pulmonem propter penetrabile palati,
 pars parvi porci prunis plærumque perusta
 principibus primis portatur, porro putrescens
 porcorum pectus putri pinguedine plenum
 projicitur passim, partim pro peste putatur,
 propterea porcis prælatio præripiatur.
 pergite porcelli præfectos præcipitare.

(g) pro prælatura porci pugnare parati
 profiliunt, pars prata petit pars prona paludes

A 4

prodit

f propositiones porcellorum particulares.

g posteriorum pugna.

prodit præcipuo proterva potentia plausu,
porro porcelli pulchrè per prata perurgent
pinguicalos properare procul, penetrare pa-

tati,
per portas patulas, porcos perfodere pergunt.
Prosternunt, pinguedo potens prohibet pro-

perare. (porcis,
(b) propterea pacem proponunt; parcite
porcelli posthac potiemur pace perenni:

propterea pulcher porcellus præco politus
prospiciens patres pronos peccata profari,

prospiciens positos prædâ, positosque periculo.
propositum pandit; pacem perferre potestis;

parcite prælati, procerum pondus puerile,
perdurare parum propter plerosque putatur,

perfringunt pacem penitus post pacta peracta.
(i) ponite pro pacto pignus, proferre po-

tentes.

pro pacis, praxi, potiora pericula pensant

procelli, portent pignus, pax pacta placebit.
princeps porcorum propria pro plebe pe-

destris

procumbens, pœne perplexus, prælia propter
(k) pestiferi populi, promittit præmia pul-

chra.

pultem pomorum, propinam pulvere pisti
pastilli, partem placentæ posterioris,

pocula

h Porci passisci petunt.

i Praconis propositio.

k Profertur pignus pro pactione.

pocula profundæ perquam preciosa paludes.
porcum prægrandem placido pro pignore
præbet

promulgas planâ procellos poprietate.
præfecturarum posthac pertingere palmam.
porro porcelli pinxere proœmia pacis
particulis paribes, pateat pax posteritati.

(l) porci prælati placido pacto pepigerunt
perpetuam pacem, posthac præcedere parvos
porcellos porcos, putri pinguedine plenos,
phas posthac porcis passim pugnare pusillis
pro pomis putridis, pro parte posterioris
proventus pingui, poterint purgare plateas.
prolixè poterint pomaria, participare,
partiri prædas, patulas peragrare paludes,
proclamaturi procelli pectore pleno,
postquam præripitur procellis per peregrinos.
postquam percipiunt pede prendi posteriori.
(m) plaudite procelli, plebes preciosa pe-
renni,

parta pace parate procul præludia pulchra,
pompas præcipuas, proscænia publica palmæ,
purpureos pannos, picturas pendite pulchras
progeniem priscam procellorum perhibentes,
priventur platani, priventur pondere pinus,
procellis passim pomaria prostituantur,
palmarum prorsus plantatio præcipiatur
pendula, pro pacta portentur pace parati

A 5

palma

l. Particula pacta pacis. (tam
m. Pampa porcellorum post pactam pacem per ac-

palmarum pilei, procedat pulchra propago.
 pacificatorum porcellorum, penetrando
 planiciem, patriæ passim peragrando plateas,
 plantæ pro pedibus plateatim projiciatur.
 portetur per præcipuos præco peramænus,
 pacis perfector promat præconia pacis
 publicitus, prono procumbant poplite porci,
 porcellos patriæ patronos profiteantur.
 (n) porro præcedat potu pincerna, paludis
 pocula propinans plenissima: pabula præbens
 pulmenti putris pro proprietate palati,
 pro præconæ potens paleæ pistura paretur,
 proluvies pepli polluti, portio pinguis
 pleni potoris promentis particulatim
 pocula præsumpta, prægustatos patinarum
 pullos, perdices, pavos, porcos piperatos.
 prætereas patriæ per prima palatia perget
 persuadens populo porcellorum pietatem,
 plaudant porcelli, portent per plaustra pe-
 ronem
 per patriam patulo progressu perspiciantur:
 pistorum porci prope pistrinum patiantur
 perpetuas pœnas, præservati prope postes,
 (o) perturbent pueri porcos prope percu-
 tiendo,
 propellant porcos pulchræ per pensa puellæ,
 pertractent parvos porcellos, poplite prono
 procumbent, pilos patientur pectine pecti.
 plaudi-

-
- a Pincerna præcedit præconem poculo plenissimo,
 o Porcelli puellarum pollice perfricti procumbunt.

plaudite porcelli, pistorum plangite porci,
 pistores pascant porcos pastu palarum,
 percussos partim pedibus, per plurima probra
 partim projectos petris pugnisque pedeque,

(p) pastores pascant porcellos prosperitate
 præcipuâ, peragrantes prata patentia passim.
 postridie postquam porcelli pace potiti,
 præsumdsera patres protervè pungere passim

prælia prædictæ pugnae populis perhibentes;
 plurima porcorum pensans præfaga potestas
 proposuit primo palmæ præscribere pondus
 pestiferæ plebi porcellorum pedetentim

proposuit pedites precio pro posse parare,
 procos prædones per pagos perque paludes.
 (q) pungentes pecudes promuscide, phama-
 que passim

perfertur, properatque pecus proclive, proinde
 proficitur pennæ procurator peracutus:
 ponens pugnaces porcos pecudesque papyro.
 promittunt posito pede præfectis præferare
 præscripto pugilum pugnam properara parati

(r) precipuum, prout præcipient princeps pu-
 gilesque.
 porro proventus precii plerisque parantur,
 præcurrunt proceres precii plus percipientes
 placant pollicitis, proh! propellos peregrinos

A 6

per.

p Porcorum præfaga pensculatio pro profecto
 paranda. q Phama prælii
 r Perfidia præfectorum precium præripientium
 pugnantibus,

perfidiam patrant proprioque penu potiores
 præstituunt prædas, proponunt postea plebi
 persolvendarum propinarum paraclesin
 pugnaque protrahitur, porro porcus philo-
 musus

pædotriba pusillorum per parisienses
 promotus, pagi pastor, parochusque paludis
 paulum perdoctus pariter, producere petrum
 pertrectabatur, proh! perdita pectora plena
 perfidia: pudeat perceptæ præmia prædæ
 plebi præripere peccato pernicioso
 peccat, prodet profusa pecunia, prodet,
 prodet prædones: postquam pensent peregrini
 præmia pro pugna patrata, proque periclis.
 (s) personuit parochus, pergens proponere
 plures.

perfidia partes: porro princeps pugilesque
 pestiferum parochum proclamabant perimen-
 dum.

(tandem
 pseudo-euangelicumque probabant præcipi-
 ponto, præterea plus provenisse pericli
 persuasum parochi, plus ponderibus pavimenti
 portæ præcelsæ, plus pulveribus platearum.
 protestabantur pœnis plectendum poste pa-
 tente,

(stis
 ponendum prope prunas, particulisque peru-
 profundo puteo profundè præcipitandum,
 (s) publicitus pugiles prædicta piacula patrant.
 plebsque

s. Propalatio perfidia per Philomusum.
Penæ philomusi.

plebsque putat pulchrum philomusum perde-
re porcum, (rata

proinde preces princeps proponit plebsque pa-
promittit parere pijs precibus, pugilesque.

(u) partiri pergunt propinam: perficiuntque
perfidiam, pauci prohibent peccata patrari
pro placito pugilum, plecti plerique putantur
propter perfidiam propalatum peregrine.

postquam porcelli præceperunt peregrinos
privari precio, prolixè pensiculando (pugnæ,

(w) publicitus propeere procurant præmia
proponi porcis paganis persoluturus,
prostat præco potens plures præcurrere porci
prætendunt, prohibetque pedo plus perci-
pientes.

postquam pellesti precio porci peregrini.

(x) præsidium pugna præbebant, præcipitare
pugnam pergebant porci, porro properabant
partim pinguiculi, partim putredine pleni
profecti plaustris, partim peditis properabant.

porro porcelli præceperunt peregrinis (gues
plaustra penetrando porcos prosternere pin-
produci que palam pendendos poste patente.

(y) propterea peditis prudenter ingredi-
entes.

perturbaverunt, projeceruntque potenter.

plau-

u. Porcellorum percipientium persolutionis perfidiam, w. Ponitur persolutio perquam presentissima.

x. Pingues porci provehuntur plaustris.

y. Prædatio porcellorum.

plaustrum porcorum, prædâque potente potiti,
 præcipuos porcos protraxerunt plateatim.
 porro, porcorum prospecto principe primo:
 præco potens populo propinavit perimendum,
 plectendum pœnis pendendum poste patente.
 porro pauca petit princeps proferre, prius-
 quam

perficiat placitum præconis plebs pileata,
 permittuntque parum proponere proinde pro-
 fatur;

(z) parcite procelli, proavorum prisca puta-
 mur

progenies, prisca potuerunt plura parentes
 prælia pro patriâ patrare, pericula plura
 pro populo perferre pio, pro plebe parati
 pœnas pauperiemque pati, possunt pietatem
 publica phana parentum pyramidesque pro-
 bare,

promeriti pulchrè per præmia piæta probantur.
 propterea pensate, precor, pensate periculum,
 parcite perdendo, pietatem perficientes.

postquam perfecit princeps prædicta, pa-
 rumper

(mænum,
 plorans, percutiensque palam pectus pera-
 profert parcendum ploranti præco politus
 propter progeniem, propter præciosa poten-
 tum

patrum privilegia, prognatamque profatur
 proge-

z Precatio principis porcorum.

(a) progenie propria princeps præcoque proinde

pergunt pacifici populo prope prospiciente,
 prælatos pariter, prælatis participari,
 partiri prædas: parro promiscua plebes
 propterea præfert, pereat prælatio prava.

(b) postquam parturiunt præclara penaria
 prædas

perficiunt pacem patitur populusque
 posteaquam patuit prærepta pecunia plebi.
 plangunt privatim procerum præcordia pacem
 plectunt perjuro per juria plura patrantes.
 propterea porci, porcelli pleps populusque.
 post hac principibus prohibent producere pernam.

a *Paciscuntur princeps.*

b *Populi propositio potissima.*

Personavit placentius post pocula.

Potentissimo, pientissimo prudentissimo que principi.

PATRI PURPURATO,

præsenti pontifici,

PLACENTIUS

plurimum precatur prosperitatis.

PErge pater patriæ, patriarum perface pacem.

promereare palam palmam placidissime prin-
ceps.

possessæ pacis primam perhibe pietatem.

priscorum patrum per prudentissima pacta.

posteritas perget præconia promere passim.

pontifici preciosa pio, plebecula, pubes,

primores patriæ proclamabunt per amæno.

plausu pastorem pacis, pia pectora plaudent.

phama peragrabit, peragrabit phama polorum

per penetralia: præterea populosa propago

progenies patriæ, patres, puerique pusilli

protestabuntur priscis patribus potioem.

pontificem pileo pretioso prædominantem,

phama penetrabit penetrabit phama paludes

persarum, poterit phœnix proferre perennes

pacis porticulas, per pontificale paratas

præsidium, posthac penetrabit pax paradisi.

plebs peregrinorum prospectâ pace perenni

pacati populi pactum pariforme probabit.

publica patronum pacis, privata parenter

pectora perpetuo plausu pariter perhibebunt.

prudens pontificis pectus, per plura probetur

plectra poetarum, plerique poemata promant

præcipuam plerique parentelæ probitatem

pertractent prosa, præstante poemate prorsus

præcellat princeps pacis, princeps pietatis.

Postremo pronuntiavit.

pena pauperiem, princeps præclare, poëta.

F I N I S.

Procedit.

Præcatiumcula

P. P O R C I I

Poëta,

PArce precor pingui pagellæ, parce prudente
 pugnantium parcemiæ,
 parce parum pulchræ picturatæque poësi,
 præsentæ pictæ poculo.
 phœbo postposito placuit profundere plura,
 præceps poëmaque promere.
 postquam potaram, perlegi paucula puncta
 pingens, proindeque potitans.
 perplacuit potio plusquam puerile poëma,
 plerisque persuadentibus.
 produxique palam perscrutandum paradigma
 pleno probandum poculo.
 percusso pluteo puduit puduitque papyri
 partique pudet poëmatis.
 porro potores partim prodire perurgent,
 partim precantur protinus:
 præsertimque potest patronus præcipiendo
 parvâ præcatus paginâ,
 porcorum populus, porcellorumque precatur
 promiscue plebecula,
 perfectam pugnam perfecto ponere prælo
 propediem placentium.

*Charus Centurio curavit comere chartas
 Censorem, cura commisit Chalcographorum.*

Te.

Testamentum Ludicrum

GRUNNII PORCELLI,

Cujus

D. HIERONIMUS,

Ad

EUSTOCHIUM,

M.

meminit.

GRUNNIUS COROCOTTA PORCELLUS Testamentum feci, quod quoniam manu mea scribere non potui, scribendum dictavi. MAGIRUS Cocus dixit: Veni huc, everfor domi, soliverfor su, gitive PORCELLE. Ego hodie tibi vitam adimo. Corocotta Porcellus dixit: si qua feci, si qua peccavi, si qua vascula pedibus meis confregi, rogo domine Coge; vensam peto, roganti concede. Magirus cocos dixit: Transi puer; aduer mibi de culinâ cultrum, ut hunc Porcellum faciam cruentum. Porcellus comprehenditur à famulis: ductus sub die XVI, Calend. Lucerninas: ubi abundant Cyma, Clybanato & Piperato Coss. Et ut vidit se moriturum esse, hora spacium petiit: Cocum rogavit, ut Testamentum facere posset. Inclamavit ad se suos parentes, ut de cibariis suis aliquid dimitteret eis. Qui ait: Patri meo Verrino Lardino DO LEGO DARI glandis modios XXX. Et matri meae Veturrina Scrophæ DO LEGO DARI Laconica siliginis modios XL. Et sorori meae Quirina, in cuius votum interesse non potui, DO LEGO DARI hordei modios XXX. Et de meis visceribus dabo donabo Sutoribus setas,

tas, Rixatoribus caprimas: Surdis auricidas:
 Caussidicis & verbosis linguam: Bubularis
 intestina: Esficiariis femora: Mulseribus lum-
 bulos: Pueris vescam: Puellis caudam: Cy-
 naedis musculos: Cursoribus & venatoribus ta-
 los: Latronibus unguas: & nec nominando
 coco DO LEGO ac dimittopopam & pistillum,
 qua mecum detuleram à querceto usque ad ha-
 ram; liget sibi collum de reste, volo mihi fieri
 monumentum ex litteris aureis scriptum: M.
 GRUNNIUS COROCOTTA PORCELLUS, VIXIT
 ANNOS DCCCCXC IXS. QUOD SI SEMIS VIX-
 ISSET, MILLE ANNOS IMPLESSET. Optimi
 amatores mei vel consules vite, rogo vos ut cor-
 pori meo beneficiatis, bene condiciatis de bonis
 condimentis nuclei, piperis & mellis: ut no-
 men meum in sempiternum nominetur. Mei do-
 mini, & consobrini mei, qui huic meo Testa-
 mento interuistis, iubete signari.

LUCANICUS	signavit.
TERGILLUS	sign.
NUPTIALICUS	sign.
CELSANUS	sign.
LARDIO	sign.
OTFELICUS	sign.
GYMATUS	sign.

Cre-

Crepundia Poëtica dimidio aucta.

HISTORIA

DE

GALLULO
GALLINACEO,

IN QUA

*Singuli versus Elegiaci, continent
litteras Alphabeti.***G** Allinis propriis gallus satur, hisce re-
lictis,

Liber ad externas fertur amore novo.

Comiter excipitur. fruiturque libidine: las-
sum

Fortè domum regredi serior hora monet.

Sed proprie gallum redeuntem hunc undique
rostris

Excipiunt, turbant, cumque furore necant.

Gallum etenim fidum stabilemque in amore
petebant:

Non ex instabili hunc, qui vagus ignefurit.

Ergòne adulterii hunc pœnas pro labededisce,

Sicque vel exceptum forsan obisse putas?

Galle igitur, ductor quicumque futurus ea-
rum es,

Hujus ab exemplo disce manere domi.

De

De Ebrío quodam.

Intrarat lectum somnoque meroque sepul-
tus,

Micturus matulam quærit utraque manu.
Muscipulam matulæ vice dum capit ebrius, ejus
Pars est muscipulæ capta pudenda dolo.

Proverbia Leonina de Ebrietate.

E Brietas prodit, quod amat cor, sive quod
odit. (tum

Bacchus & argentum mutant mores sapien-

Qui multum bibit, is miser ac Idiota redibit.

Vivere vis lætus, vel sana mente quietus,

Dæmonis ut linum, sic mordax effuge vinum.

Ebrie quid faris? vivis vel morte gravaris?

Quid facias nescis, truncus sine mente quiescis

Nec differt multum, te inter fatoque sepul-

Sicut sobrietas facit, ut sit longior ætas (tum

Sic facit ebrietas vitæ breviare diætas.

Ebibe fac totum, si vis cognoscere potum.

Mortales lætos vinum facit atque facetos.

Post vinum verba, & post imbrem nascitur

herba.

Quando venit potus, cessat sermo quasi totus.

Si non ægrotat, bene mingit, qui bene potat.

De duobus Conjugibus captis, Iocus.

Q Vam mirabiliter capiuntur scæmina vir-
que;

Vtentes licitis tactibus, atque jocis.

Cistæ ludentes innitebantur apertæ.

Cum simul in cistam, & clauditur illa, cadunt.

De

De Virgine jam nuptura moriente.

QUæ matura viro est virgo, immaturaque
morti

Mors rapit hanc, nuptam nec finit esse viro
Si quis eam rapuisset vir, potuisset eidem
Nubere: mors rapuit, nupta cui esse nequit.

In puellas falsis orinibus, superbientes.

QUæ geritis fictos alieno è vertice crines
Dicite, sub dulci melle venena latent.

In puellam semper faciem tegentem.

Mitte operire nigro posthac velamine
vultum,
Nuda Venus nudi nam decus oris amat.

Vidua & Echo.

V. Nunc ego sola meos hic nullo teste do-
lores

Solabor tristi tristis & ipsa loco?

Hic à parte juvat sylvarum obscurior umbra.

Muscofo in de placent antra referta situ;

Hinc etiam fontes è quorum murmure leni

Exiguos lapides ingemuisse puto;

Atque inter tantos si fas gaudere dolores,

Hunc equidem lætor me reperisse locum.

Nullus adest? *Ec. est. V. hic loquitur quis ju-
stius æquo?*

(Ec. ea.

Ec. Echo. V. responde tu, rogo si Dea?

V. Qui ne agitant fluctus? *Ec. luctus. V. fem-
perne manebit.*

Aut dolor assidue me superabit? *Ec. abir.*

V. Non

V. Non abit, at contra Cadmei militis instar
Nascitur, & lætam me fore reris? *Ec. eris.*

V. Absit ut hoc credas, prohibent fata aspera.
Ec. Spera.

V. Quid sperem accepto vulnere, quæso
refer?

*Ec. Fer. V. Fero quod possum, verum mors
conjugis inter*

Præclaros primi sic mea corda movet.

*Ec. Amovet. V. ab illo facile abstinuisse pu-
tabis,*

In quo magno Deum munera erant sita?

Ec. ita.

V. Naturæ suadet vis. *Ec. vis. V. tum cætera
disce.* (*Ec. fere.*

Ec. Disce. V. omnes dotes opta referre.

V. Si quidquam omittam. *Ec. haud mittam.
V. excusatio talis*

Sufficit, en dico principio. Ec. incipio.

V. Artibus excultus. *Ec. cultus. V. fuit atque
difertus.*

Ec. Certus. V. tum leges excoluit. Ec. coluit.

V. Quod si fortunam spectes, fuit omne de-
corum.

Ec. Aurum. V. est quod pluris tu facies?

Ec. facies.

(*virili,*

V. Pulchra quidem facies perfecta ætate
illum qui cernit numina sperat. *Ec. erat.*

V. Plura sciat fecisse illum hæc quisquis legit
Ec. egit.

V. Iam dolor haud patitur dicere plura tibi.
Ec. i.

Contra

Contra Fæminas.

Fæmina corpus opes, animam vim, lumi-
na, vocem

Polluit, annihilat, necat, eripit, orbat,
acerbat.

*Adam, Samsōnem, Lotb, Davidem, & Salomo-
nem fæmina decepit, quis modo tutus erit?*

Mentiri, nere, & lacrymari, nilque ta-
cere,

decipere hæ veræ sunt dotes in muliere.

Vt corpus teneris, sic mens in firma puellis.

Nil non permittit mulier sibi, turpe putat nil,
cum virides gemmas collo circumdedit, &
cum

auribus extensis magnos commisit elenchos.

Intolerabilius nihil est quam fæmina dives

Malo in consilio fæminæ vincunt viros.

Neve puellarum lacrymis moveare caveto,
ut flerent oculos erudiere suos.

Fæmineus vere dolor est post facta dolere,

Ille lavat laterem qui custodit mulierem.

Male quod mulier incæpit, nisi efficere id per-
petrat,

id illi morbo, id illi senio est: ea illi miseræ
miseria est, (percipit.

si bene facere incæpit, ejus eam cito odium

Sed vobis facile est verba & componere frau-
des,

hoc unum didicit fæmina semper opus!

Non sic incerto mutantur flamine Syrtes,

nec solia hyberno tam tremefacta Noto;

Quam

Quam cito fæminea non constat fædus in ira,
sive ea causa gravis, sive ea causa levis.

Væ tibi fæmineo quisquis es captus iugo.

Tu miser es, & eris, si tangat te ars mulieris.

fit tibi consultum mulieris spernere vultum;
componit vultum, quia vult ut des sibi mul-
tum.

attractit ut fiscus, sed decepit ut Basiliscus.

non hodie, nec heri, nec cras credas mulieri.

Est quasi grande forum vox alta trium mu-
lierum.

Pro fæminis.

Rusticus est verè qui turpia de muliere
Dicit, nam vere sumus omnes de mu-
liere.

Vestres fæmineæ bene tegunt, quia longa.

Dulcibus & modicis ornatur fæminæ
verbis;

Et collaudatur mulier si pauca loquatur

Quæ dos matronis pulcherrima? vita pudica.

In medio uxores, & pisces sunt meliores.

De muliere qua viginti quatuor maritos habuit,

Vna viris mulier viginti quatuor uxor
quæ fuit, hanc viduam non nisi stultus
amet.

Ad expertum Medicina Doctorem.

Aegrorum haud minor noscas si tangere
pulsam,

Hoc cum te proles non animata docet.

Nam dicis fætus sentire in conjugæ vitam

B

Ortu

Ortus bis senis mensibus ante diem. (xes.
 Conjugis ast ventrem cave dum clystere rela-
 Ne medium fætus mordeat hic digitum.

Medicificti.

Fingunt se Medicos omnes ; Idiota Sacer-
 dos,
 Iudeus, Monachus, Histrio, Lafor, anus,
 Miles mercator, cerdo, nutrix, & arator.

Salarium Medici.

Maximus in morbis Medico permittitur or-
 bis ;
 Sed fugit ex mente medicus morbo rece-
 dente.

Defurto Problema, ad Iuristas.

Qui domino invito rem contractaverit est
 fur ;
 Quid, si hoc invita non faciat domina ?

In jūrisconsultum ad amasiam properantem.

Iuridicum, peragens vocat accelerate Pa-
 tronus,
 Lucratos nummos cernat amica cupit.

Iuris praeceptum.

Quod tibi vis fieri, mihi fac ; quod non
 tibi, noli,
 sic potes in terris vivere jure poli,

Baldus, Plato, Aristoteles.

Ecce it Baldus eques gemmis oneratus &
 auro,
 Plato secum peditem trahit Aristotelem.

Ad

Ad Romulum , Lupa alumnium

EXcipe , magne puer , lactantibus ubera
labris ,

Quæ lupa facundo præbet amica sinu.

Est lupa , sed genium ponit cum lacte lupi-
num ,

Tu cave . ne mores , quos vomit illa , bibas

Quam vereor , subito lac illud acefcat ? ni :

Quod tibi dat vitam , pluribus eripiat ,

Roma amoris nomen.

ROma quod in verso delectaretur amore ,
Momen ab in verso nomine cepit amor.

Ad amatorem.

AD dominam intrepido vis tendere carmi-
na curfu ?

Scire operæ pretium est , quo pede versus
eat : (unum

Nimirum pedibus metrorum ex omnibus præ
reliquis mulier dacty lon omnis amat.

De amore proverbialia

Illi poena datur , qui semper amat , nec
amatur.

Cæcat amor mentes , ac non raro sapientes.

Curis jactatur , si quis Veneri sociatur.

Est oculo gratum , speculari semper amatum.

Heu dolor est ! gratis abscedere rebus amatis.

Illum nullus amat , qui semper , da mihi , cla-
mat.

Post mortis morsum , vertit dilectio dorsum :

Quot campo flores , tot sunt in amore dolores.

Stultus quando videt, quod pulchra puellula ridet,

mox fatuus credit se quod amare velit:

Verus amor miserum nunquam contemnit
amicum

Dulcis amica vale, mandatum do tibi tale.

In procum Pudibundum.

Guttur clamat amo, cum guttur reliqua
membra

quin animus tacita voce fufurrat, amo.

Omnia si hoc clamant tardas cur adire puellas

& cur, amo, trepidas, dicere virginibus?

hoc quamvis clament, tamen adveniente
puellâ,

& lingua, & guttur vociferare negant. (vult;

Quæ sit causa rogas; pudor est qui dicere non
cum pueris pudor est, desine amare puer.

In amatorem deformis Puellæ.

Vestra modo est nostris oculis oblata
puella,

Tam dulcis, tam pulchra falax ac candida
vultu,

Vt tres si offerret tales mihi Iupiter ipse,

Vltro duas diti darem, ut abriperet restantem

Nihil nisi subspecie pulchri amatur.

Quisquis amat cervam, cervam putat esse
minervam

(nam.

Quisquis amat ranam, ranam putat esse Dia-

Quamvis sædatur, cuius placet id, quod
amatur.

Opum

Opum nimia cupiditas quanta mala proferat.

Propter opes acquirendas mala plurima
fiunt,

Et bona deficiunt plurima propter opes,
Propter opes se mercator dat mille periclis.

Exponitque mari se, sua propter opes.
Propter opes vetulo sit sponsa puella marito,

Ducit anum juvenis vir quoque propter
opes. (sumit;

Propter opes quandoque volens vir cornua
Sæpe dat invito foemina propter opes.

propter opes tolli patitur sibi virgo pudorem,
Floreque fit dempto publica propter opes.

propter opes, quæruntur opes, opulentia
crescit;

Crescit avaricies sordida propter opes.
propter opes, quæcunque prius promissa, ne-
gantur,

Et data dicuntur non data, propter opes.
propter opes spes sæpe ruit, vota irrita fiunt:

Summaq; ad ima ruunt omnia, propter opes.
propter opes Medicus sæpe haud bona phar-
maca scribit:

Æger & hæc remittit sumere propter opes.
Propter opes etiam carissima pharmaca fiunt:

Quæ nequeunt inopes sumere propter opes
propter opes in opes Medicos accedere no-
lunt, (opes

Auxiliumque negant hi quoque propter
propter opes lites injustæ, injustaque dantur

Indicia injusto à Iudice propter opes.

propter opes, ditumque domos, inopumque
pererrant,

Et capiunt fures omnia propter opes

propter opes passim sunt praelia bella, rapinae;

pacis iniqua etiam foedera propter opes.

Propter opes quid non patitur miserabile
mundus?

proditur arx, urbes, regnaque propter opes.

Propter opes nunquid Christum vendebat judas

Et crepuit pendens arbore propter opes?

Propter opes homines animam cum corpore
perdunt;

Sic perduntur opes, cunctaque propter
(opes

Tres studendi modi parum utiles.

Non bene sit studium quodcunque fit an-
te fenestram,

Nec valet in lecto. nec valet ante focum.

Flamma nocet libris: studium impedit ante
fenestram,

Visa Venus: somnum lectus inire monet

go relinq; focum, lectum simul atque fene-

Major & è studiis sic tibi messis erit. (stram

Studiofi Characterismus Belgico-Latinus.

LVgduni studuit quidam Psaltista,

Die zijn vaderlick goet meest al verquist had

Musicus erar atque Citharista

Hyminde een meiken, en leider list na,

Om haer te behagen op alle termine,

Experientia multa docet sine fine,

Dat bet boande by haer bewijsende,

Quod

Quod amanti nihil sit difficile,
Als hy een boentken opkloes vers gebraden,
En daer toe een stoop wijn in syn maech laden,
 Cupidinis instar erat amænus.
 In dictis ac factis totus obscænus;
 Nam sine Cerere & Baccho friget Venus.
Een kaertken te speelen in plaets van studeren,
Libros vendere, en t'gelt te versmeeren,
Een nachtken te tictacken of verkeeren:
Sou oock een Eesel soo niet wel wat leeren?
s' Avonts op straet te scrappen, tieren, en baren,
 Et alta voce, ita, ita, vociferare;
Doch te vluchten, soo hem een muys komt tegen
 Scirpo armatus In plaats van een deegen;
 Tanta magnanimitas dient die oock verswegen?
Neen, t' is beter gelooopen als slagen gekregen.
 Per mille Dæmones s'woer den vromen Iohannes,
Gans Droes ick moet sien wat dit voor een man is,
t' Rammelter en ruyster al watter ontrent is.
 Cor meum pejus est, quam cor serpentis.
Broeder wat dunckt u of dit geen student is?

Ænigma.

Dic, quibus hoc animal terræ nascatur?
 in oris,
 Masculus est mater cui, mulierque pater?

Alud ad Ponticum.

Effe duos oculos miror tibi, Pontice, cujus.
 Vnocola est mater, unoculusque Pater.

*Non est corrupenda substantia propter
accidens.*

Artibus incumbens noli corrumpere sensus:

Quid juvat ars, usus si tibi nullus erit?

Artibus incumbas, ut vita tibi integra duret,

Sic etiam poteris scribere multa senex.

Fac quoque ne nimio mens sit labefacta labore;

Arte quid is faciet, mens cui stulta, boni?

Non corrupendum est quod substat propter
inhærens,

Fundamento etenim cuncta ruente, ruunt.

Votum Scriptoris.

Qui librum scripsit, cum scutis vivere
posset

Detur pro pœna scriptori pulchra puella.

Ad nomen virginis Claræ.

L Pereat, nec sit (Græcorum ut lingua ministrat)

Littera H. Chara est, quæ modo Clara fuit.

Fallimur & Clara es, clara tua forma relucet,

Et mihi Chara, ergo nomen utrumque
refers.

Fabula de Pruna, Faba, & Stramine.

Pruna, Faba, & Stramen rivum transire laborant,

Seque ideo in ripis Stramen utrumque locat.

Sic quasi per pontem Faba transit: Pruna sed
urit

Stramen, & in medias præcipitatur aquas.

Hoc

Hoc cernens nimio risu faba rumpitur imâ:
Parte sui, hancque quasi tacta pudore tegit.

Fabula significatio.

Noli infœlicem casum ridere propinqui
Ne similis fiat, deteriorve tibi.

In terrestrem Calicolam.

Ante necem cum quis calorum tecta fre-
quentat,
Talem Luciferum quis fore posse negat?

Ad Gertrudem Carmen Leoninum.

O pia Gertrudis quam inter bene basia
ludis!
Dum trudo, trudis, bis terve, quaterve re-

Nullus solus bene ridet.

Ne ride solus nam risus solius oris (horis.
Pravus vel stultus reputabitur omnibus.

Lusus delectabiles.

Est pulcher ludis, cum nuda ludere nu-
dus.

Trium breve fastidium.

Post triduum mulier fastidit, & hospes, &
imber:

Quod si plus maneat, quatruiduanus eat.

Agere & pati fortia Romanum est.

Cum suspendendum mater deplangeret,
ille

Romanum est inquit, fortia posse pati.

Honoris & Divitiarum Comparatio.

Donat opes homini Deus, & sibi poscit
honorem,

B s. ergo

Ergo divitiis anteferendus honor.

Favor.

Ridenti domino, nec cælo crede sereno,
Ex facili causa dominus mutatur & aura-

Dos formosa.

Formosam nudam volo; nudam non volo.
formam;

Quæris cum forma quid volo? materiam

An viduo ducenda sit vidua?

Quæritur à viduo viduam cur ducere
nolit?

Nam simili est similis congrua, parque pari.

Respondet viduus: viduam tunc duxero quan-
E cruce suspensus vir prior ejus erit. (do.

Vt mihi nupta virum nequeat laudare prio-
rem,

Est vir enim viduæ semper in ore prior.

Pronasutis.

Dic mihi nasutos carpis cur zoile, nasos
Indignos nostin' regibus esse breves.

Ad Claram, ne sola maneat.

Cuncta creare Deus voluit ne longis
esset

Solus, solaque tu Clara manere cupis?

Bias.

Omnia qui dixit mea mecum porto, vi-
detur

Vxor em sapiens non habuisse Bias.

Omnis similitudo claudicat.

Cum quis homo nequam Mancum delu-
deret, ille. (Non

Crepundia Poetica.

Non mirum est paritas claudicat omnis ait

In Cethurnatum Gallicum.

Vestari rauco pudor est tibi, Gallico, curru?
Cur ergo rauco non pudor ire pede?

Anagramma uxoris.

Insaturabile par sunt orcus & uxor: ait
Rex,

Vnius experiens, alteriusque; sciens.

Quisquis in uxorem cecidit, descendit in
orcum;

Rite inuersa sonant *Vesor* & *Orcus* idem.

Responsio.

Uncupor uesor ego, non sum quasi con-
jugis orcus.

Sed quia per totam sedula curso domum:

In muliere vir est, ut in orco Belzebub? ergo
Infernum si sit femina, vir Satan est.

In Anabaptistas de uxorum communitate.

Communes vobis uxores esse feruntur;
Impingi falso censeo tale nefas.

Conjugium est, dum carne duo sociantur in
una,

Et, soboles, certum novit adulta patrem.

Uxores vobis non sunt, dicantur amicae,

Quas ita communes omnibus esse licet.

Sed cum nemo libens aliis concedit amicam,

Ergo Meretricum, nomina vera serant.

Gratis at (objicitis) præstant, & nulla me-
retur:

Nomine ne careant, scorta vocare decet.

Haud nova res igitur communia scorta te-
neri;

Commune est vobis hoc aliisque nefas.

In eosdem.

OMnia sunt vobis communia sicut amicis:
Laudo quod exposite participantur opes.

Vxores verò dum prostituuntur & ipsæ, (est.

Hocine amicitia est? non puto: Luxuria est

In uxorem.

Qui capit uxorem capit absque quiete
laborem,

Longum languorem, Lacrymas, cum lite.

Ad uxorum.

Sæpe quiescit ager, non semper arandus?
at uxor

Est ager, assiduo vult tamen illa coli.

De Helena ad nuptias Parisi transeunte.

ID quod Naso jubet, Menelai noverat uxor:
Si qua velis apte nubere, nube Paris

Tristis ob id Menelaus erat: quia vertice nata

Cornua se numero sensit habere pari.

De equo bipede nato, ac proinde homine Platonice

OMne animal bipes implium est homo,
quando Platoni

Creditur: ergo Equus, qui bipes ortus, ho-

Ad Amatorem.

Fles, rides gaudes, mæres, requiescis,
oberras:

Non

Non mirum ; vita est talis ; amantis ; amas.

Cornix & meretrix.

BAlnea Cornici non profunt , nec Mere-
trici ;

(fit unda.

Nec Meretrix munda , & nec Cornix alba.

Scortatorum infelicitas

FErtur in amplexu quendam expirasse pu-
ellæ ;

Quæstio fit : quonam spiritus ejus iit ?

Hoc scio : nam Pauli docet id sat Epistola ,
quod non

Præbeat ad Superos janua talis iter.

Clericus.

CLericus in sella gaudet veniente puella.

Clerice sis fortis nec des tua munera
scortis.

Filia Macha quæ?

Filia Machatur , quæ Macha matre cre-
atur.

Meretrix.

Est Meretrix dicta ex hoc , quod dat ver-
bulâ ficta ,

Exterius pieta est , verum interius maledicta.

Carmen Trochaicum Rhythmicum ad Peregri-

Qui videre mundi .

Concupis rotundi .

Univerſitatem ,

Atque vanitatem :

Ambulâ per urbes ,

Teque nolo turbes ,

Si vagas puellas

Coras ore bellas .

Virg.

Virgines fuerunt,
 Nunc at exuerunt
 Cum metu pudorem,
 Cum pudore florem.
 Flore destitutæ,
 Laude diminutæ,
 Ære prostitutæ
 Fraude & involutæ;
 Non petunt amorem,
 Te volunt datorem,
 Non amant ocellos.
 Sed tuos locellos,
 Si cares locellis,
 Non places ocellis;
 Non manus pueliis
 Est avara bellis.
 Naviga per undas
 Æquoris profundas
 Piscibusque pisces
 Victitare disces.
 Hic vides vagantes,
 Qui manus parantos
 Exhibent carinis,
 Mercium rapinis.
 Si nemus pererras,
 Exterasve terras,
 Repperis latrones,
 Qui necant barones.
 Sive te necabunt
 Teve fauciabunt,
 Eximent vel ulla
 Sacculis medullas.

Mendis

Mendicare panes,
Succulos inanes
Qui tenes, & æris
Indigus vereris?
Præstat ergo ad ædes
Patriasve sedes
Denuo redire,
Quam fame perire.

Virgo non vitanda.

Est Magnum crimen corrumpere virginis
hymen.

Carmen Rhythmicum de Nuce & virgine.

Cum nux rubescit
Et virgo crine pubescit;
Tunc nux vult frangi,
Et virgo stipite tangi.

Signa corruptæ virginis.

Vulvæ dum pollent, gena pallet, & uberâ
mollent:

Hæc sunt signa satis corruptæ vigininitatis.

Bellicum facinus.

Avdierat procul arma, bonâ de gente
Batavus.

Gestit in hostiles fervidus ire globos.

At lateri patrium mater dum subligat ensem,

Hæc, inquit, referas, nate fac arma domum.

Vix prior steterat pugnæ, vestigia pressit,

(Mille micant enses, vulnera mille ferunt.

Num quid, ait, ludi est? oculis non parci-
tur ipsis,

Certe

Certe oculis ludus non placet ille meis, (pus
 Forte tamen jacuit truncum sine nomine cor-

Irruit: Hispanum nam cutis esse docet.

Sævit atrox, & qua cædendo, qua laniando,

Abscudit miles strenuus ense femur.

Facturusque fidem, magni argumenta duelli,

Et femur, & ferrum sanguinolenta gerit.

Inde memor moniti, nam pugna cruenta
 peracta est,

Arma celer properat salva referre domum.

Hoc ait Hispanum mulctavi verberare mater.

Maternosque femur projicit ante pedas. (ses

Horret anus; sed enim potius caput ense tulit-

Nate, refert, olim hic forte redibit eques.

Non faciet certe ô Mater; sed possis iniquum,

Vnde caput vellem tollere? non habuit.

In Hispanum signum crucis in pallio, gerentem

Cur Hispanæ crucem geris ob Mavortia
 facta?

Aptior est factis crux maledicta tuis.

Ad Claram.

Dant oculi mortem; dant Clara tuo oscula
 vitam,

Sic sæpe ut vivam, sic volo sæpe mori.

Tria mala.

Quæ mala sunt hominum rebus tria maxi-
 ma, scire

Quæris? habet paucis; famina flamma, (fretum.

Ad Grammaticos.

Dicite Grammatici, cur mascula nomina
 cunnus,

Et

Et cur sæmineum mentula nomen habet ?
 Sic ego ; sic aliquis senior de gente verendâ
 Rettulit , attollens longa supercilia ;
 Mentula sæminei gerit usque negotia fexus ,
 Vnde genus merito vendicat illa sibi.
 Indefessus agit res qui sine fine virorum
 Mascula non temere nomina cunnus habet.

In furem.

E Ripuit vitam sibi fur , vis noscere causam ?
 Tortoris nummos maluit esse suos.

In Porphyrium.

F Lesse bis ; at nunquam legitur risisse Re-
 demptor ,
 Cur hominis proprium risibile ergo vocas ?

Militia amoris

M illitat omnis amans victori laurus
 amata est ,
 Victoriq; parant læta trophæa jugum.

Poësis nova.

Q uisquis amas Phæbum pariter venerare
 Lyæum ;
 Quam tribuit venam Phæbus Iacchus alit .

*Iohannes pro Anagrammate habet**SINE ANO.*

I nfantem vidi (fuit hæc res mira) *(sine ano :*
 Nomen Iohannes hoc Anagramma dabat .

Metamorphosis.

Q uis fuit ante bipes , si ducta homo conju-
 ge . fiat ;
 Hinc animal qua; drupes , quâ specie illud
 Non

Non asinum nec equum, sed cervum foemina format,

Aut illum cuculi more volare facit.

Quis felix!

PRimus, qui nulli debet; sortem inde secundam,

Iudice me, caelebs, tertius orbis habet.]

Si tamen uxorem quis habebit, dote recepta,

Recte erit, obtingat si tumulare malum.

Gryphus Aenigmaticus.

Dic quid non vivens vivum fit vertice dempto?

Id lapis est: dempto vertice nam fit apis. (est Inque brevem si mutetur, quæ syllaba longa

Navis & ablato vertice fiet avis.

Sic paries, aries fit, sanguis & anguis: at hamus

Mus, magnus Agnes, Iaspis & aspis erit.

Et rabies abies sine vertice, & æmula mula est

Fit locusque oculus, sic oculusque nihil

Imò & quod vivit sine vertice vivit & ivit,

Transit nequam in equam, sicque boves in oves.

Locus Grammaticus.

Mobile fæmineum fixum fugit omne virile;

Vaccaque non crassus, crassa sed illa datur.

Dos sacra, non facer est; cur dicitur ergo sacer-

An quia sacra sacrû dos facit esse virû? dos

Non incongruus est igitur mihi sermo futurus

Quando sacerdotem dixerò dote sacrum.

Sed.

Sed cur Vastalis foror est quoque dicta sacerdos?

Nec potius sacerdos, quando virile nihil:
Nam quia dote sacra est, non hinc dicenda sacerdos,

Sed potius sacra dos jure vocanda foret.

Fallor? an hæc ideo est forte appellanda sacerdos, (sacer?)

Quod sacrâ huic animus fit quoque dote

De septima Genitura domo, apud Astrologos.

Conjugii Astrologis domus est si septima, quare

Rixarum hæc eadem est, litigiique domus?

Non quia pacifica est, aut lites fœmina tollit:

Lis solet uxorem, corpus ut umbra, sequi

Hoc probat *Elisabet*: medio huic in nomine
Lis est,

Bellaque fide parans *Isabella* suo est.

Mulier unde dicta?

Dicta fuit mulier quasi * mollior: est tamen Eva

Non de carne sui sumpta, sed osse, viri.

VATICINIUM,

Seu

Carmen Chronographicum de pace, in oppositio sensu Retrogradum pro anno 1633.

Opinio loquitur,

Vaticinor bona, non bellans hic Labit
tVrannVs:

pa-

* *Varro de ling. lit.*

pa Cifer est Veniens, non Ma La ContribVt

Suspicio respondet.

ContribVt Ma La, non Veniens est pa-
Cifer annVs:

LabItVr hIC beLLans non bona VatiCI.

*De frigore in Februario 1635. vaticinium
selis, & Chronicum carmen.*

F eLLis nostra retro. ConIVnctIs renIbVs
IgnI,

SIC hoC omne geLV VatiCinata FVIT,

Ebrius commisso homicidio culpatur vinum.

E Brius occidens occurrentem obvius en-
se,

Mox capitur sceleris nescius ipse sui.

Criminis ast dum mane sui quæ cause roga-

Nescio quæ sit, ait; sit nisi causa merum.

Ignoscenda merito culpa: at tragenda lage-
na est

Pætor ait, ne iterum peccet, ut ante, me-

Ebrietatis quot sunt species.

B Is sex credatis species sunt ebrietatis:

Est vilis primus; sapiens est alter opinus;

Ternus grande vorat; quartus sua crimina
plorat.

Quintus luxuriat; fetusque per omnia jurat;

Septimus attendit, octavus singula vendit;

Nonus nil celat, quod habet sub corde revelat

Somnia denus amat; undenusturpia clamat;

Et cum sit plenus, vomitum reddit duodenus.

Aliter.

E Brius atque satur, modis his ecce vagatur:

Hic

Hic canit, hic plorat, sed & hic blasphemus,
 hic orat,
 Hic est Pacificus, sed & hic nullius amicus,
 Hic saltat lætus, sed & hic sermone facetus,
 Hicque loqui nescit, hic cespitat, ille pigrescit,
 Hic est clamorosus, sed & hic verbis vitiosus,
 Disputat hic, ille aut currit per compita villæ,
 Hic servit Veneri, somno vult ipse teneri,
 Hic vomit, hicque vorat; sic Pacchi turba
 laborat.

In Ebrium.

Pontice cum sapido Baccho tibi vena tu-
 mescit

Quid clamas, homines mille necare volo?
 Quod magis admiror, quoniam te uxore ju-
 vante

Non tenerum puerum progenerare potes.

In Astrologum: omnia ex Astris scire volentem.

Astrologo Astra, foris que fiunt, omnia
 dicunt:

Vxor cuncta domi quæ facit, Astra silent.

De Clara dotibus.

Tres quondam nudas, vidit Priamejus
 Heros?

Luce Deas; video tres quoque luce Deas;
 Hoc majus; tres uno in corpore. Claraque
 ridens (quens

Est venus, in cedens Iuno, Minerva lo-

Idem ad claram.

Tres uni. Si dona ferunt, Vulcania con-
 jux.

For-

Formam, divitias Iuno, Minerva sonum.
*Falsam esse sententiam: CASTA EST QUAM
 NEMO ROGAVIT*

Falsum est pleps quod ait: Casta est quam
 nemo rogavit;

Castà quasi non sit virgo petita procis.

Nemo petit turpem, quam judicat esse puel-
 lam:

At nihilo-minus hæc cor meretricis habet,

Vni ex mille procis cupiat si pulchra placere;

Attamen amplexus non nisi nupta dabit.

At cui forma deest, quia spernitur omnibus,
 hinc fit.

Vt facile admittat luxuriosa virum.

Pulchra procos refugit, quamvis à mille pe-
 tatur:

At deformis eos poscit, iisque caret.

Falsum est hoc igitur, Casta est quam nemo
 rogavit,

Castà procis petitur; quæ caret, illa minus.

Depulice.

Pulchra pulex teneræ penetrat dum mem-
 bra puellæ, (femur,

Clamque subit niveum dente premente

Comprimitur digitis & Nigro Clauditur Orco,

Sed dedit hoc illi distichon alma Venus

Mortuus hic jaceo sed non hic mortuus

ardens,

Dum premor albenti pollice, vivo pulex.

Ans.

Ænigma.

IN Cælo est vox una novem quæ scripta figuris,
Tres *sel* habet, cunctas sed *cita felis* habet
Solutio est, vox felicitas.

Aliud Ænigma.

Per dita huic res est, nec, ubi sit perdita, nescit:
Et tamen hæc nullo repperienda loco est.
Invenit tamen huic similem, non prorsus eandem:
Plorat, & hanc similem se reperisse dolet.

Solutio.

Per dita res est virginitas; ubi perdita scitur.
Hæc tamen in nullo est invenienda loco.
Rem similem invenit prægnans ubi facta puella est:
Nam cum prole sata est huic nova virginitas.
Et quia virginitas nova prodit abisse vetustâ,
Plorat, ob idque novam se reperisse dolet.

Aliud Ænigma mulieris conjugatæ ad procum.

Est quiddam quod pene nefas mihi dicere versu,
Hoc tibi vis totum, Pontiliane, dari.
Syllaba prima meo debetur tota marito:
Sume tibi reliquas, non ero dura, duas.
Solutio est vox Osculum.

Aliud Ænigma.

O sine quinque tenes vocales dictio, &
unam

Ter

Ter liquidam, angelicus quam capit usque
polus.

Idem Paulo aliter.

O Sine quinque tenir vocales dictio, &
unam

Ter aliquidam, in templis quam sibi Pa-
sha petit,

Solutio est, dictio Alleluja,

Aliud Aenigma.

Q Være mihi verbum totum quod regnat
in orbe.

Solaque in Empyreo syllaba prima polo.

Solutio est, verbum Satago.

Aliud Aenigma.

P Oma Petrus carpsit, decerpit & arbore
Paulus,

Pomorum numerus quis sit uterque latet.

Petrus ait Paulo duo des mihi poma tuo-
rum

Pomorum numerus tunc mihi duplus erit.

Paulus ait Petro tria des mihi poma tuorum,

Pomorum numerus tunc mihi tripus erit.

Dic quot poma Petrus, quot Paulus ab arbo-
re carpsit.

si quid Arithmetica doctus in arte potes.

Solutio.

Æ Qualem numerum pomorum carpsit uter-
que;

Sex etenim Petrus, sex quoque Paulus ha-
bet.

Aliud

Aliud Ænigma.

Oscula dat Nymphæ, cum multa foramina
Pastor.

Quæclamat toties, oscula dat quoties.

Solutio.

Fistula Pastoris cui multa foramina, Nym-
pha est:

Quam quoties inflat, fistula dulce canit.

Aliud Ænigma.

A Christo orandi certa est data formula
nobis,

Dic mihi, quot voces formula tota capit?
Dic quæ sit media, & minima, & quæ maxi-
ma vocum,

Optima quæ, dein quæ pessima vox sit ibi?

Solutio.

Quinquaginta ibi sunt voces si junxeris
*Amen.**

Da vocum in medio est, si modo desit *Amen.*

A vox hîc minima est, sed maxima *sanctificetur*

Optima vox *Pater* est, pessima voxque *malò*
Tata, ni feceris, se ipsa facient.

Hæc tria, ni facias, facient se: nempe tua-
rum.

Rerum, ni facias, se facit ipse status.

Et, podex, nisi tu tergas, se terget id ipsum.

Filia, ni tu des, se dabit ipsa viro.

Inaures.

O Stultas mentes! aures aliena voluptas

C

Cur

* *Amen* poni tunc debet post à malò,

Cur lædit? caput hoc quis neget esse Nudæ?

Lira.

Q Vinquaginta abeant è nomine *Lira* fit *ira* :
At *Lyra*, cum brevis est syllaba prima
canit.

Bruxella.

V Rbs *Bruxella*, licet perdat *Rux*, *Bella* fu-
tura est,

R, X, E pereant, nil nisi *Bulla* manet.

Epitaphium pro puero Expositio.

N E scio qui fuerint, qui me genuere pa-
rentes

Forte meum ignorat mater & ipsa patrem,
Quod mihi sit nomen, proprium non dixero
Appellativo nomine dicor homo. (verum :
Sive mea est meretrix, seu pauper honestaque
mater,

Hoc tamen officium præstitit illa pium :

Quod me lustratum Baptismate chartula
signet; (tat.

Corpus ut intret humum, spiritus astra pe-
Non pro me Lector, pro patre & matre roga-
bis,

Vt requiem æternam donet utrique Deus.

Aliud Epitaphium.

H Ic situs est Nero, laicis mors, vipera cle-
ro,

Deuius à vero, Cupa repleta mero.

Aliud.

C ontinet hæc fossa, Bedæ venerabilis ossa

Aliud.

Aliud.

Hic jacet Erasmus qui quondam bonus
Erat mus:

Rodere qui solitus, roditur à vermibus.
*hoc in disticho nullus quantitatum est respectus
nam nos Britones non curamus quantitates Sylla;*

Aliud.

Quem lapis iste tegit, salvet qui tartara
fregit. (barum)

Aliud.

Hic infra est cineres, quem deflent hæ
mulieres,
Rusticus Andreas qui vitiabat eas.

Aliud.

Sylvius hic situs est, gratis qui nil dedit un-
quam:

Mortuus at gratis quod legis ista dolet.

Aliud.

Hic sum post vitam miseramque ino-
pemque sepultus. (perdant

Nomen ne quæras, Lector, Di te male

Aliud.

Talis eris, qui calce teris mea busta pe-
destris,

Qualis ego jaceo, vermiculosus eris.

Sis Cæsar, Macedo, vasti moderator & orbis,

Sis Cato, sis Cicero, denique talis eris.

Aliud.

Hic dormit Claustri Prior, hic aurigaque
plaustris,

Hicque jacet rite ast rediturus ad ostia vitæ:
Nam sine figmento confurget ab hoc monu-
mento.

(jura &

O mors quam dura, & quam tristia sunt tua
Si mors non esset quam lætus qui libet esset?
Præterit iste dies, stat mox aurora secundi,
Stat labor aut requies, sic transi gloria Mundi.

Anagramma

Vox eadem gerere & regere est, omenque
notandum:

Vt regat uxorem vir, gerat illa virum.

De uxore lugente maritum.

Lachrymula ex oculis fluxit, dum foemi-
na luxit:

Hanc lætam ob lethum quis putet esse viri?

Ænigma.

Mvs post infernum est, præcedit utrum-
que voluntas.

Dic quis compositum sic sibi nomen habet?

Solutio est, *Wilhelmus.*

Sara.

Quæ velit ancillam concedere nupta ma-
rito,

Res est hoc nostro tempore rara *Sara.*

Versus Prothesi seu variabiles, quorum no-
vem priores singuli, servato sensu,

variant 72 57 60. decimus

vero 399 16800 modis,

Ad stultum

Cor, vox, dens frons, ren, splen pes, lux
sunt tibi, deest mens.

Ad

Ad Cæcum.

Mens, cor, vox, dens, frons, ren, splen, pes
sunt tibi, deest lux.

Ad Claudum.

LVx, mens, cor, vox, dens, frons, ren, splen
sunt tibi, deest pes.

Ad tristem.

PEs, lux, mens, cor, vox, dens, frons, ren, sunt
tibi, deest splen.

Ad in/acundum.

SPlen, pes, lux, mens, cor, vox, dens, frons
sunt tibi, deest ren.

Ad inverecundum.

REn, splen, pes, lux, mens, cor, vox, dens
sunt tibi, deest frons.

Ad Mitem.

FRons, ren, splen, pes, lux, mens, cor, vox,
sunt tibi, deest dens.

Ad mutum seu Taciturnum,

DEns, frons, ren, splen, pes, lux, mens, cor
sunt tibi, deest vox.

Ad Timidum.

VOx, dens, frons, ren, splen, pes, lux, mens
sunt tibi, deest cor.

De perfecto.

Or, vox, dens, frons, ren, splen, lux, mens,
pes, vola crus huic.

Venus.

CVm tam Venalis quam Bacchus proster
in urbe.

4 — *Crepundia Poëtica.*

cur infigne suum non habet, alma Venus.

Ad Rusticum, Epigramma.

Cur mala fæmineo de sexu Rustice pro-
fers,

Et bona quæ confert, non reticenda, taces?
Fæminæum est servile genus, crudele, su-
perbum?

Nobilis, & clemens virgo humilisque
data est.

Lege, modo, ratione caret, rectum abjicit,
inquis? (modus.

At placet huic rectum, lex ratio, atque
Extremis ea gaudet, ais mediocria vitat?

Hæc extrema fugit, sed mediocre tenet.

Decepit Iudæa virum, prolemque Rebecca?

Concipit alma virum Virgo, parit que
Deum.

Eva genus nostrum felicibus expulzarvis?

In meliora facit, nos ut eamus A V F.

Cur bona fæmineo de sexu, Rustice celas;

Et mala si qua facit, non referenda, refers?

In Claram.

Vir ducatne duas, an nubat virgo duobus,
Quæritur: hænc litem solvere Clara
volens,

Vna viris, inquit, magis apta duobus: in una
Consistent aliter quomodo carne duo?

Metamorphosis.

Caribus in plenum curtum *bo* syllaba scan-
dat,

Car

Carbones plenus nil nisi currus habet.

Alia.

C *Arbones* fiunt, abeat *bo* syllaba, *carnes*,
Sed *carnes* fiunt, *r*, pereunte, *canes*.

Alia.

C *Arnes carbones* medians *bo* syllaba reddit:
At *b* si pereat littera, *carbo caro* est.

Suum cuique pulchrum. Ad H. M.

P Lustibi vicini conjux, tua plus placet illi:
cuique igitur pulchrum non solet esse
suum.

*De duobus Philosophis, quorum alter ridebat res
humanas, alter flebat.*

H Ic pleno, lachrymas effundit lumine, ridet
Alter num risu dignus uterque fuit?

De Pallade, & Venere armata.

A Rmatam vidit Venerem Lacedæmone
Pallas.

Nunc certemus, ait, iudice vel Paride.

Cui Venus armatam tu me, temeraria, temnis-
Quæ quo te vici tempore, nuda fui.

* *Propria quarto modo.*

M Entitur quisquis communem Thaida
dixit.

Thaida semper habet solus & omnis homo.

De Culice.

N On finit ipse culex placidos me capere
somnia.

C 4

Cre-

* *Omni homini, soli & semper.*

Credo equidem in culicem se modo venit
amor.

Lucifer, Vlcifer.

Lucifer in Cælo splendebat sideris istar:
Nunc abeo tenebras, quas ciet, Orcus
habet. (bit;

Perdedit is lucem, nimium dum luce super-
Luce carente ideo perpetuo igne flagrat.

Litterulas prima in versas det syllaba: verè.

Vlcifer est is, qui Lucifer ante fuit.

Dira ergo igne dabit, non lucem ast ulcera
fervis:

Vlcera quæ nullo sunt abitura die.

In pomponiam.

Corpore cum quæstum faciat Pomponia,
punctum.

(Vtile nam dulci miscuit) omne tulit.

Ad Gallam puellam, jam senescentem.

Dicebam tibi: Galla senescimus. effugit
ætas.

Vtere rene tuo; casta puella, anus est.

Sprevisti. obrepit non intellecta senectus.

Nec revocare potes, qui periere dies.

Nunc piget: & quereris, quod non aut ista
voluntas

Tunc fuit: aut non est nunc ea forma tibi.

Da tamen amplexus, oblitaque gaudia
junge,

Da, fruar, & si non quod volo, quod volui.

Home-

Homerus.

MEntiri cæcum cum nemo miretur Ho-
merum:

Auritus testis; non oculatus erat

Ad puerum formosum.

DVm dubitat natura; marem faceretne
puellam:

Factus es, O pulcher, pœne puella puer.

De Iove. Iunone & Clara.

IVppitur, insani dum sæva Cupidinis arma,
Et nequit accensas pertolerare faces,

Iane biceps, cæli custos, mihi limina pande,

Pande nec hoc unquam sentiat uxor ait.

Sensit ut hoc uxor turbatur, & undique fluctus

Ore vomit; liquida fit magis atra pice.

Irruere in magnum magna cum voce Tonan-
tem.

Audet, & illius detrahit arma manu. (nes

Clavigerum terret Ianum; lustratque per om-

Terras, an videat quo vir ab igne calet.

Nunc huc, nunc illuc, dum torvo lumine se
fert,

Aspectu patuit candida Clara suo.

Quam simul ut vidit, cæcas exarsit in iras;

Tuque Iovem exclamat, regnaque nostra
trahis? (men;

Dum rotat, & piceo contorquet ab æthere ful-

Illud in hæc durus pectora flexit amor.

Ad Grammaticos, cur sæpe scribat lasciva.

CArmina cur spargam cunctis lasciva il-
bellis,

C S

QRE-

Quæritis ? insulsos arceo Grammaticos.
 Fortia magnanimi canerem si Cæsar's arma,
 Factave divorum relligiosa virum, (turas!
 Quot miser exciperemque notas, pateterve li-
 Quot fierem teneris supplicium pueris!
 At nunc uda mihi dictent cum basia carmen,
 Pruriat & versu mentula multa meo,
 Me legat innuptæ juvenis placiturus amicæ,
 Et placitura novo blanda puella viro,
 Et quemcunque juvat lepidorum de grege
 Otia festivis ludere deliciis. (vatum
 Lusibus at lætis procul hinc absistite sævi
 Grammatici, injustas & cohibete manus:
 Ne puer, ob molles cæsus lachrymansque
 lepores,
 Duram forte meis offibus optet humum.

De cornibus Problema.

Si quando sacra jura thori violaverit uxor,
 Cur gerit immeritus cornua vir? caput
In Erasmus (est.

C Vt Monachos fratres & claustra relinquis
 Erasme!

Non Misera factum hoc ambitione caret,
 Nam que latens illic velut in scrobe vilis E-
 RASMVS.

In lucem ut videas, & videare, falis.

Christus in cruce.

I N medio Christus latronum quando pe-
 pendit (dio
 Aut nunquam; aut Virtus, tunc fuit in me-
 In

In medio virtus.

Ambulat in medio mulier pomposa virorū:
Virtus jam medium perdidit ergo locum.

Duo ante Conjugium divites, post illud pauperes,

ESSE, inquit Iuvenis, terræ sibi jugera
mille:

Redditibus ditem se quoque virgo refert.

Atque parem se divitiis censebat uterque:

Ast inopes juncti se repetere thoro.

Cur? quæ narrantur si sint ea vera reperta?

Virgo onera omisit; debita virque sua.

Nec } *ex malis minimum.*
 } *ex bonis maximum.*

Optima fit quamvis, uxorem nolo gigantem

Vxorem Nanam nolo, licet mala sit

Antithesis inepta.

CVm super imposita est sedi inversa al-
tera sedes,

Neutra tibi ut sedeas apta futura situ est.

Carmen Rythmicum de Dactylo.

Dactylus antiquus

Non est mulieris amicus,

Frangitur ut stramen,

Cum venerit ante foramen.

Ænigma Arithmeticum.

OVa duæ gestant poculo vendenda foro-
res,

Ast horum numerus quis sit, uterque latet.

Vna ait, Heus adjuuge meis, soror, octo
tuorum;

C 6

Sunt

Sunt numero æqua tuis ova futura mea.

Altera, non, inquit, sed da mihi quinque-
tuorum;

Ovorum numerus tunc mihi tripus erit.

Dic, age quot gerat ova prior; quot & ova
fororum

Altera Arithmetica si quid in arte potes.

Responsio.

O Cto decim gerat ova prior, tunc cuncta
sororis.

Bis septem atque decem posterioris erunt.

Nam si posterior donaverit octo priori,

Sex & viginti cuilibet æqua manent.

At si posterior sumat sibi quinque prioris;

Hæc retinet tredecim, ter tredecim, illa te-

Testes.

(net.

A N quia testamur fixum sic dicimur? an
quod

Nequitia testes adsumis ambo tuæ,

Detestatio mortis accersita.

Q Vid juvat heu! ferro satum properare vel
undis?

Sponte venit tacitum nec remoratur iter.

Scilicet hæc omnis spatiosum turba per orbem,

Victima Plutonis nil miserantis erit. (ros,

Vnum omnes expectat iter: quod Trojus he-

Quod Numa, quod Tullus dives, & Ancus

Litteralis Dactyli Metamorphosis, (ijt.

Surgens facit I,

Intrans facit O,

S, Pede levato.

Joens

Iocus in Inconstantem.

SE famulum Noipus, modo se cupit esse
magistrum, (cum
Se modo Cantorem, se modo vult Logi-
Vivere vult Romæ, modo Pisis degere mallet,
Malletat in patria stertere posse domo.
O quot mente urbes peragrat, quot devorat
artes!

Omniibus esse locis, omnia nosse cupit.
Interea logicus non est, non Musicus ille,
Non famulus, pueros non elementa docet.
Nec Romæ vivit, nec Pisis degere curat,
Et pudet ad patrium scalpere crura focum.
Quisid Noipe es, vel ubi es? nihil, omnia,
nusquam & ubique.
O ars digna loco, dignus & arte, locus!

In sententiam Ovidianam.

Omnia sunt hominum tenui prudentia filo,
Et subito casu quæ valuerunt ruunt.
Carnifices crasso suspendunt corpora filo
Ne subito canibus dilaceranda ruant.

De puero & Sorore.

Forte puer rutilum cum matre referdit ad
ignem,
Et tenuit gremio lactea vasa suo.
Tum soror oppositâ pueri quæ parte sedebat,
Detegit obscuro, nescia membra loco.
Illud ubi frater jam terque quaterque notasset
Sollicitat Matrem vocibus hisce suam;
Quæso jube nostrâ cunnum occultare puellâ
Mater, ut in cineres ecce remissa sedet.

Mox

Mox Priapus dudum mihi qui surrexit in al-
tum,
Dejicit è gremio lac patinamque meo.

Amicorum Iurgium.

O B bis sex obolos lis nascitur inter ami-
cos;

Vere igitur damnum tollit amicitiam. (fas
Sed qui tam ob parvas componunt iurgia cau-
Vix bis sex obolis hosce valere puto.

*Duorum Rusticorum querela, Leoninis versibus
expressa.*

Rust. 1.

O Sors cæca bono semper scelerata colono!
O durum fatum nocte nigrante fatum!

Nos in opes victus, viles gestamus amictus,
Æternos fletus cura paritque vetus.

Et tu scire potes quas proferat area dotes;
Qui vix fonte bidis, vix satiari cibis.

Rust. 2.

D Vm te cernebam, attonito sermone stu-
pebam,

Sperabamque bonos aure probare sonos
Iam tandem scivi primum ut tua tecta subivi,

Qui vaga rura terunt, hi mala multa ferunt
O fors haud sentis quis sit status esurientis!
Paupertate gravor, cor tenet inde pavor.

Rust. 1.

S Ervio nummatis, urbanis vivo beatis,
Arya aliena regens, ast ego semper
egens.

Rust.

Rust. 2.

Q Vid' texo has telas? Vos Divi audite
querelas,
Et post mille neces accipite astra preces.
Da Deus hanc lætâ burfam turgere monetâ.
Unicus hic clamor, unicus hic & amor.

Mirabilis Interrogatio.

T Heologorum præceps judicium,
Jurisconsultorum langues consilium,
Medicorum tardum remedium,
Philosophorum suave delirium,
Die mihi quid sit optimum?

Responsio.

R Ei bonæ abusus haud est bonus.

Caupo.

H Ospitii rector semper sit lætus ut Hector,
Ut Iob sit patiens, utque Sybylla sciens.

Titus Manlius siltum plectens.

Filius à à pugnâ spoliis veniebat onustus,
Faustaque non iussâ sumpserat arma ma-
Vltrores patriæ sensit me iudice fasces: (nu
Nempe simul potuit victor & esse nocens.
Non pater occidi, nam quisquis iudicis æqui
Personam induerit, exiit ille patris.

C. Iunius. Brutus.

I Pse ego subjeci natorum colla securi.
Vtcunque hoc olim postera turba ferat:
Crederet imperio quisquam movisse super-
bos,

Quan-

Quando superbiret sanguis in Vrbe meus?
 Quin potius collapsa domus me lugeat orbem,
 Dum tibi me possis dicere Roma patrem
Iephthe ex voto inconsulto filiam immolans.

QVod memorat cæcus de rege poëta Pelas-
 Heu utinã de me solã theatra ferant! (go,
 Sed nimium veris gesta est mihi fabula rebus,
 Dum cecidit nostra filia cæsa manu (tes
 Non satis ut constet, pius, an sceleratus, Ieph-
 Vota recusanti solverit ista Deo.
 Serius infelix moneo, æternumque monebo:
 Irrita vota facit, quisquis iniqua facit.

De quadam puella,

(gatet,

CVm quædam, cur sim barbatus, virgo ro-
 Hoc, dixi, vultu territus hostis abit.
 Tunc illa id falsum tibi vel me teste probabo.
 Quæ glabra tuta fui, facta sed hirta petor,
Medicus & Lippus.

STercus & urina hæc Medicorum fercula
 prima: (la digna
 Sunt Medicis signa, at sunt Lippis fercu-
In fictos amicos.

INtumeant Zephiiris si turgida vela secundis
 Et veniant fatis omnia læta tuis?
 Mille tibi comites, & mille parabis amicos;
 Affinis, Dominus, cunctaque solus eris.
 At postquam, infidum mutans semel aspera
 Ingruerit velis aura maligna tuis; (vultum;
 Tum qui jam fueras tot cir cumseptus amicis,
 Et modo qui dominus, qui modo frater eras;

Hæc

Hæc sola à cunctis infelix dicta reportas,
 Quis mihi? quid tecū! proximus ipse mihi.
In senem uxorem ambientem.

Cum tua laxa tremit sædato in corpore
 pellis
 Ambis virgineum captus amore thorum,
 Quæ tamen est ratio, num forsitan extrahet
 annos?
 Et bustum & naulum triste puella dabit.

Senex dives de se

Pauper eram iuvenis, nunc tandem ætate
 fenili
 Ditesco; hei misero, tempore utroq; mihi!
 Vti cum poteram, nummorum copia deerat:
 Copia nunc superest larga, sed usus abest:

Castitas puella rustica.

Rustica conscendit noctu fœnile puella,
 Hanc sequitur poscens dulcia furta puer.
 Ad quem correpto fœni conversa maniplo,
 Te misere feriam, me nisi linqvis ait.

De Astrologo & Aratore.

Dixerat Astrologus cælum sine nube fu-
 turum;
 Principe silvarum lustra petente suo.
 Dixerat è contra ruiturum nubibus imbrem,
 Vertere consuetus bobus Arator humum.
 Vix ingressus erat Princeps nemus illico den-
 Cum subito pluvix præcipitantur aquæ: (sū
 Laudat Aratorem Princeps, ipsumque docere
 Astra, sed Astrologum sumere rastra jubet.

De

De Thalete Astrologo & Anu rustica.

ARdua forto Theles cæli dum sydera lu-
stra,

In foveam gressu præcipitante ruit :

Hunc anus ut quædam de lapsum rustica vidit

Quæ vitreo liquidas fonte petebat aquas.

Sic super illudens cum pervenisset ad ipsum,

Alloquitur quâtiens voce tremente caput.

Astra quid inspectat cæli sublimia stulte,

Nec tibi quæ profint inferiora vides ?

Dumque futura studes aliis prædicere fata,

cernere quæ jaceant, non potes ante pedes ?

In Puellam apud focum sæpius dormientem.

QVando dat somno sese officiosa puella,

Tunc ait hoc tacite, carpe pudicitiam

Nam dum somniferâ tanguntur tempora

virga,

Abrepti somno culpa pudoris erit.

In somnolentam.

Post cænam dormire, inquis, nequeo im-
mediate;

Miraris? lectum prandia adusque premis.

Tutior est sibilus Basilisci quam cantus puella.

Tutius in silvis basiliscum audire fremen-
tem.

Quam molles cantus fœmineumque Melos.

Ad puellam.

Res tibi in immensum quam parvo tem-
pore crevit!

Ô Mega nanc, annos ô Micron ante duos.

In

In Nanum.

AVfus formicæ Nanus conscendere ter-
gum,

Credebat domito sese elephante vehi.

At vero ut cursu fertur nimis illa superbo,

Infelix media præcipitatur humo,

Calcatusque miser, quid rides invidè casum,

Dixit communem cum Phaëtonte mihi ?

In Sartorem.

SArtor cum in fultâ residebat fuste fenestra

Esse suum vesti forfice dans & acu,

Bini dura canes inter se bella gerentes

Sartorem ad lapsum fuste cadente trahunt.

Vidit ut hoc populus, risit; sed turbidus ille

Plebs justî ob casum non pia gaudet ait,

In cerellinam cunuchò Gallo nuptam.

NVne ego Spartanos iterum desidero
mores.

Spondeat ut nudo virgo puella viro.

Nuper enim sterili desponsa Cerillia

Franco,

Crediderat Gallo nubere; nupta Capo est.

Tria mulieris petulantiam cohibent.

FÆmina molle genus, turpes proclivis ad
actus

Ni vir sit custos; ni pudor atque metus

In Medicum quendam.

Dilectum Medicus gnatum ad me misit ut
illum

Grammaticis primis imbuerem studiis.

Ast

Ast ubi, *Musa refer furias Pelidis & iram,*
 Norat & hoc carmen quod solet inde cani
Multas qui sortes animas sub Tartara misit!

Discipulum nostris detinet à foribus;
 Meque videns genitor; tibi sum devinctus
 amice,

Gnatus at è nobis hæc bene discet, ait:
 Namque & ego multas animas sub Tartara
 mitto,

Nec mihi Grammatici tunc opus est opera

In Cinnam Medicum:

Tollere scis morbos: at quomodo? tollis &
 agros,

Quòdque facis (Iudas ut) cito Cinna facis,
 Qui tuus est patiens, ô terque quaterque bea-
 Ægrotare illum non patiere diu. (tum!

Æsculapius Trifrons.

Intrantis Medici facies tres esse videntur
 Ægrotanti; hominis, Dæmonis, atque Dei.

Quam primum accessit Medicus dixitque
 salutem;

En Deus, aut custos Angelus, æger ait:
 Cum morbum Medicina fugaverit, ecce ho-
 mo clamat:

Cum poscit Medicus præmia; vade Satan

Antidotum contra pestem.

Viginti foliis Rutæ salis adde pusillum.

Atque duas ficus junge, nucesque duas:

Antidotum Mithridatis habes contra omne

Venenum.

Aëris

Aëris & contra pestiferi omne genus.

Auctor de se.

HÆc miser scripsit Poëta
Cui semper deest moneta
Est Valde bonus socius,
Edit & bibit ocius.
Non curat farvis valorem,
Emit panem apud pistorem.
Quem non juvant carminibus
Quæ docet de virginibus:
Non est enim affabilis,
Nec forma delectabilis:
Non habet ergo gratiam,
Sed semper stat post januam
Semperque locum ultimum
Tenet in domo virginum;
Sed hoc non nocet admodum,
Non adfert enim commodum
Non est bonum aucupium,
Purgat enim Marsupium,
& studiis est noxium,
Perditioque iuvenum omnium.
Ergo colamus Venerem,
Quæ gradum habet ad inferna celerem.
Nobilis res procedit male,
Ideo posthac amor vale.

De quodam Sponso

DItem pauper anum juvenis sibi duxit, &
ipsa
In socii ut cepit mutua jura thori.
Omnes in geniale viros conclave vocavit,

Est

Est que graui exorsus taliter ore loqui:
 Vos chari affines, vos quotquot adestis amici,
 Appello testes hac ego nocte meos.
 Quod mendax fuerit *Conjux*, si objecerit
 olim
 Hanc nudis natibus me subiisse domum.
 Ac simul has picta redimitas sindone partes
 Rejectis pronus vestibibus exhibuit.

De Fure quodam.

Constitit horrendum furti reus anto tribu-
 nal,
 Et vincetas tenuit post sua terga manus.
 Hunc ubi formosum juvenem paupercula
 virgo.
 Cerneret, in socium poscit habere virum.
 Ad quam conversus morti modo proximus
 ille,
 Argutum nasum pressaque labra videt.
 Moxq; assistentem lictorem hortatur & inquit,
 Ad jussam propera, vivere nolo, necem.
Mortuus utilis, quia quam tabesco superstes,
Atque brevem malo, quam sine, sine, crucem.

De puella quadam & juvene.

Aspexit juvenem formosa puella super-
 bum,
 Illius in vultu lumina fixa tenens.
 Hic ait, in terram potius tu deiice ocellos,
 Non oculos habeat casta puella vagos.
 Imo, ait, hæc magis in terra tu lumina figas,
 Ex terra primum nam tua facta caro est
 Nostri

Nostri principium fuit ortus. costa virilis ;
Hanc quæro , & jungi me velit illa sibi.

Cur fœmina citius crescant viris?

VT lolium segetes crescendo vincit , ut alte
Emicat hortorum carduus inter opes :
Fœmina sic maribus citius confurgit in auras ,
Fœmina non ullum ferre parata modum
Nimirum pravæ crescunt vel ocius herbæ ,
Fœmina quas inter connumeranda fuit.

*Erit finis, hæc Medica præscriptio , ut lectoribus
sit sine fine salus.*

R. *id est* , Recipe mamillarum virginalium
manipulos duos ,

Et comprime , donec fiat resurrectio carnis
Atque tunc pone rem in re , (tio
Donec sudaveris ad uncias quinque , fiat mix-

F I N I S

Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page.

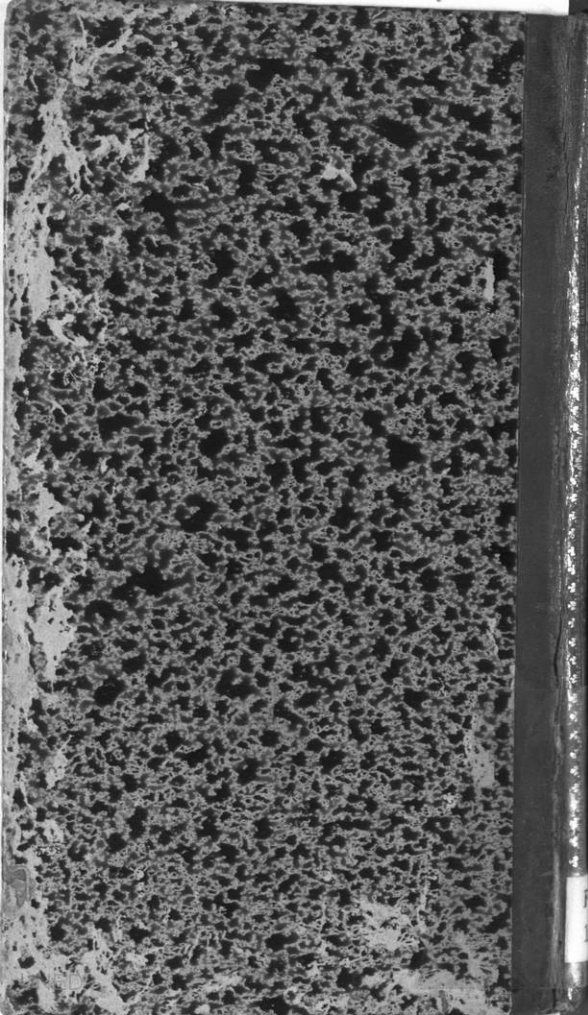
F. I. N. I. S.

UNED

UNED

NUGATA
VENALE

F. A.
131

